

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 மார்ச் 3]

“1990 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நிதி ஒதுக்க (எண் 2 சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 12/1990) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெற வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்டமுன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற்றது.

பிரிவு 2 மற்றும் இணைப்புப் பட்டியல் ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“1990 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நிதி ஒதுக்க (எண் 2) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 12/1990) நிறைவேற்றப் பெறவேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்டமுன்வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

9. மானியக் கோரிக்கைகள், 1990-91—வ்வாறும் வாக்கெடுப்பும் (தொடர்ச்சி.)

(அ) கோரிக்கை எண் 25. சின்கோனா.

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 25—சின்கோனா என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 3,39,60,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

திரு டி. சி. விஜயேந்திரையா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 25—சின்கோனா என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 3,39,60,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

1990 மார்ச் 31]

திரு. கே. ரமணி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நீலகிரி மலையிலும், வால்பாறை மலையிலும் உள்ள சுமார் 3,000 சின்கோனா தொழிலாளர்களுக்கு அதே மலைப் பிரதேசத்தில் அருகாமையில் வேலை செய்யும் தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கிற கூலி பற்றி விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 25.—சின்கோனா என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 3,39,60,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

10-30 மணி.

(ஆ) கோரிக்கை எண் 45—காட்டுவளத்துறை

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 45. காட்டுவளத்துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 26,73,35,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

திரு. செ. நாரமுசுமது : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரசு ரப்பர் தோட்டங்களில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்க்கு பெரிய தனியார் தோட்டங்களில் கொடுக்கப் படுவது போன்ற அதிக போனஸ் வழங்க வேண்டிய அவசியம் குறித்து விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 45.—காட்டுவளத்துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 26,73,35,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

(இ) கோரிக்கை எண் 47—செய்தி, சுற்றுலா, திரைப்படத் தொழில் நுட்பவியல்

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 47.—செய்தி, சுற்றுலா, திரைப்படத் தொழில் நுட்பவியல் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 4,80,52,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

[1990 மார்ச் 31]

திரு. கே. ஆர். சுந்தரம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வட ஆற்காடு அம்பேத்கார் மாவட்டம், வேலூரை அடுத்த அமிர்தி காட்டுப் பகுதியில் சுற்றுலா மையம் அமைக்க வேண்டிய அவசியம் குறித்து விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 47.—செய்தி, சுற்றுலா, திரைப்படத் தொழில் நுட்பவியல்—என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 4,80,52,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

(ஈ) கோரிக்கை எண் 56—காட்டுவளம் குறித்த மூலதனச் செலவு.

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 56.—காட்டுவளம் குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 26,29,87,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

திரு. யூ. கே. வெள்ளித்திரி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 56.—காட்டு வளம் குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 26,29,87,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவையின்முன் விவாதத்திற்காக வைக்கப் பெற்றுள்ளன. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முன்னுரையாக ஏதேனும் கூற விரும்பினால் கூறலாம்.

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி : அவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே கோரப்பட்டிருக்கின்ற மானியக் கோரிக்கைகள் குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகள் அவையின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளன. ஒன்றே ஒன்றை மட்டும் விளக்கமாக நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கோரிக்கை எண் 47-ல் செய்தி, சுற்றுலா, திரைப்படத் தொழில் நுட்பவியல் பற்றிய கோரிக்கையில் இந்தத் துறைக்கு இரண்டு அமைச்சர்கள் பொறுப்பில் இருக்கின்றர். செய்தி, திரைப்படத் தொழில் நுட்பவியல்

* 435 முதல் 535 வரையிலான பக்கங்களில் இணைப்புகளாக அச்சிடப்பட்டுள்ளன.

1990 மார்ச் 31] [திரு. கே. பி. கந்தசாமி]

மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. நேரு அவர்களுடைய பொறுப்பிலும், சுற்றுலாத்துறை என்னுடைய பொறுப்பிலும் இருக்கின்றன. ஆகவே இந்த மானியக் கோரிக்கைகள் மீது எழுப்பப்படுகிற விவாதங்களுக்கு சுற்றுலாத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் நானும், செய்தி திரைப்படத் தொழில் நுட்பவியல் பற்றிய விவாதங்களுக்கு அமைச்சர் திரு. நேரு அவர்களும் பதில் அளிக்க இருக்கின்றோம். இது தவிர, சுற்றுலாத் துறை பற்றிய மானியக் கோரிக்கைகள் பற்றிய விவாதத்தின்போது, கடந்த ஆண்டு பேரலவே நமது மாண்புமிகு திரு. பாண்டியன் அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க ஒவ்வொரு ஆண்டும் இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது உறுப்பினர்களுக்கு தேனர் வழங்குவது வழக்கம் என்று சொன்னதைப் போல, இந்த வளாகத்திலேயே வழங்கப்பட ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதை உறுப்பினர்கள் பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, உறுப்பினர்கள் இங்கே தங்களுடைய மதிப்புமிக்க கருத்துக்களை எடுத்து வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். கணபதி : வெறும் தேனீரா, வேறு ஏதாவது உண்டா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி : வேறு பதார்த்தங்களும் உண்டு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதத்தை முதலில் தொடங்கி வைப்பவர் திரு. எம். அண்ணாமலை அவர்கள்.

10-35 மணி

*திரு. எம். அண்ணாமலை : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களால் வைக்கப்பட்டுள்ள வனத்துறை, சின்கோனா, செய்தி மற்றும் சுற்றுலாத் துறை மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது மார்க்விஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் எனது கருத்துக்களை நான் முன் வைக்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை

முதன் முதலாவதாக ஒன்றைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சமூக வனப் பணியாளர்களும், தோட்டக்கலைப் பணியாளர்களும் அதாவது இந்த இரண்டு பிரிவினரும் கடந்த 19-3-1990 முதல் காலவரையற்ற உண்ணாவிரதம் இருந்து தங்களுடைய கோரிக்கைகளை அரசின் பரிசீலனைக்காக வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டு விடுதலையானது பற்றியும் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து அவர்கள் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள கோரிக்கையை பரிசீலித்து நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று நான் முதலில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூட அவர்களுடைய மாநில மாநாட்டில் கலந்துகொண்டு

[திரு. எம். அண்ணாமலை] [1990 மார்ச் 31]

அவர்களுடைய நியாயமான கோரிக்கைகளை இந்த அரசு கவனத்தோடு பரிசீலிக்கும் என்று வாக்குறுதி அளித்து இருக்கிறார்கள். மேலும் அவர்கள் எட்டாவது முதல் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. வரையும், அதற்குமேலும் படித்தவர்கள் தான். அவர்களால் வேறு பணிக்குச் செல்ல முடியாது. வயது வரம்பும் கடந்து விட்டார்கள். இன்னும் அவர்கள் தற்காலிகமாக தினக்கூலிகளாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வைக்கக்கூடிய கோரிக்கையும் மிதமானதல்லவென்றால் புதியதாக உருவாகும் காலியிடங்கள் வருகின்றபோது அவற்றில் அவர்களை நிரப்ப வேண்டும் என்பது உள்ளிட்ட 11 கோரிக்கைகள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. அரசு அந்தக் கோரிக்கையைப் பரிசீலித்து நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டில் வன வளர்ப்பைப் பொறுத்தவரையில் மொத்தம் இருக்கக்கூடிய 1,30,057 சதுர கிலோ மீட்டர் நிலப்பரப்பில் 23,699 சதுர கிலோ மீட்டர் என்ற அளவுக்குத்தான் வன வளம் இருக்கிறது.

இந்த நாட்டினுடைய தேசிய கொள்கை அளவில் மொத்த நிலப்பரப்பில் 33 சதவீதம் இருக்க வேண்டும். மூன்றில் ஒரு பங்கு காடுகள். ஆனால் தமிழ்நாட்டின் வன வளம் 17.45 விழுக்காடு தான் இருக்கிறது என்று இங்கே நம்முடைய கொள்கை அறிவிப்பில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிர்ணயிப்பு சரியானது தான். நாம் ஏற்றுக் கொள்கிறோம். மறுக்கப்படவில்லை. ஆனால் இந்த நிலை எப்படி ஏற்பட்டது என்பது மட்டுமல்ல. கடந்த 10 ஆண்டுக்காலமாகவே இந்த இலக்கினைத் தாண்ட வேண்டுமென்று அவ்வப்போது சொல்லப்பட்டு வருகிறது. அதற்கான பல திட்டங்கள் சமூகக் காடுகள் என்ற பெயரிலும், வன வளர்ப்பு, பாதுகாப்பு, விஸ்தரிப்பு, இன்னும் பல்வேறு பெயர்களாலும் திட்டங்கள் எல்லாம் தயாரிக்கப்பட்டு அந்த வகையில் அரசு ஒரு பத்தாண்டு காலமாக முயற்சி எடுத்து வருகிறது. நான் ஒன்றை இங்கே கவனிக்க வேண்டுகிறேன். காடு என்றால் மலை என்றும் மலை என்றால் காடு என்றும் கருதப்பட்டு வந்தது. ஆனால் அந்த நிலை மாறி மலைப்பகுதி பூராவும் பொட்டல் காடாக மாறி இருக்கிறது. இதைப்பற்றி நாம் கவலைப்படவில்லை. நம்முடைய கவனம் பூராவும் எங்கே இருக்கிறது என்றால் சமவெளிப் பகுதியில் இருக்கிறது. அதாவது சமூகக் காடு என்ற பெயராலும், பல்வேறு பெயர்களாலும், நமக்கு பல்வேறு பொருட்கள் தேவை என்ற காரணத்தாலும் சமவெளிப் பகுதியில் தான் இந்த காடு வளர்ப்பு காரியங்கள் நடந்து வருகின்றன என்பதை நான் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

அதேநேரத்தில் காடுகளில் ஒரு பகுதி பல்வேறு காரணங்களாலும், சமூக விரோதிகளாலும் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றவர்களின் உதவியோடு அழிக்கப்பட்டது என்பது ஒன்று. இரண்டாவதாக

1990 மார்ச் 31] [திரு. எம். அண்ணாமலை]

மலைப் பகுதிகள் பெருமளவு தோட்டப் பகுதிகளாக, தேயிலைத் தோட்டம், காப்பித் தோட்டம், ரப்பர் தோட்டம் என்று பல்வேறு தோட்டங்களாக ஆக்கிவிட்டு கீழே சமவெளிப் பகுதியிலே காட்டை வளர்க்கிறோம் என்று சொல்வது உள்படியே அடிப்படையிலேயே தவறாகும்.

10-40 மணி

மேலும் இந்த வனத்தைப் பாதுகாக்கக்கூடிய நிலை. ஒரு காலத்தில் ஏதோ அங்கும் இங்கும் சில திருட்டுக்கள், வனப் பொருட்களை மறைவாக எடுப்பது என்ற நிலைமைகள்தான் இருந்தன. ஆனால் இன்றைக்கு என்ன நிலைமை? இன்றைக்கு அரசுக்கு எதிராகவே ஒரு மாற்று நிர்வாகம் நடக்கிறது. குறிப்பாக சொன்னால் ஒரு உள்நாட்டு யுத்தமே நடக்கக்கூடிய அளவுக்கு அந்த வனத்துறையினுடைய நிலைமைகள் சென்றுள்ளன. இன்றைய இந்த அணுகுமுறை பரிசீலிக்கப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. இன்றைக்கு எடுத்ததற்கெல்லாம் என்ன சொல்லப்படுகிறது? “வீரப்பன், வீரப்பன், வீரப்பன்” என்று. தலைவர் அவர்களே, இந்த வீரப்பன் மட்டுமா? அதற்கு என்ன பின்னணி? பத்திரிகையிலே எழுதுவதும், போட்டோக்கள் போடுவதும் இதுதான் வேலை. ஆனால் ஒரு வீரப்பன் அந்த அளவுக்கு வந்ததற்கு என்ன காரணம்? நிலைமையே வெட்கி தலை குனிய வேண்டிய விஷயம். நிர்வாகமே இதற்கு உடந்தையாக செயல்பட்டு தடித்துப்போய் உள்ளது என்பதுதான் இதற்கு எடுத்துக் காட்டு. அந்த மக்கள் காட்டிக் கொடுப்பது இல்லை என்றும் தெரிவிக்கப்படுகிறது. அப்படியானால் அந்த மக்களுக்கும் வனத்துறைக்குமான உறவு நிலை என்ன? ஏதாவது இருக்கிறதா? வனத்துறையில் விதிமுறைகளுக்குட்பட்டுள்ள சலுகைகள் கூட அந்த மக்களுக்கு அனுமதிக்கப்படுகிறதா?

மலைவாழ் ஜனங்கள் விற்கு, வீட்டுப்பொருள், இதுபோன்ற பொருட்கள் எல்லாம் எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று வனத்துறை விதியிலே உட்படுத்தியிருக்கிறது. ஆனாலும் நான் சாதாரண மாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். காட்டுக்கொடி, அதாவது குடிசைகள் போடப்பயன்படுகிற பொருள். அந்தக் காட்டுக்கொடி என்பது இன்றையத் தலைமுறையினருக்கு, பலபேருக்குத் தெரியாது. அந்தக் காட்டுக் கொடியை கையிலே எடுத்துக்கொண்டு போவதற்கு அவர்களுக்கு உரிமையுண்டா? தாங்கள் குடியிருக்கப் போகும் காட்டையிலே பயன்படுத்தப் போகும்போதும் வழக்குப் போடுவார்கள். அந்த மலை ஜனங்களில் சிலரது பலவீனங்களைப் பயன்படுத்தி வன வளங்களை அழித்து ஆதாயம் தேடும் சமூக விரோதிகள் செய்யக்கூடிய அந்த வனத்திருட்டுகள் கூட அவர்கள் மேலே அப்பாவி மலைவாழ் ஜனங்கள் மேலேதான் விடுகிறது. பொய்யான வழக்கைப் போடுகிறார்கள்.

[திரு. எம். அண்ணாமலை] [1990 மார்ச் 31]

பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மலை வாழ் ஜனங்களிடத்திலே ஒரு பலவீனம் உண்டு. அதை நான் இங்கே கொண்டு வரவேண்டியது அவசியம். இன்றைக்கு அது நல்லதோ கெட்டதோ (நட்புகொண்டு) முன்பின் அறியா மலை வாழ் ஜனங்களிடத்தில் கரியராமன் பேரில் சத்தியம் வாங்கி விட்டால் கழுத்தை அறுத்தாலும் சொல்ல மாட்டார்கள். அதனாலேதான் கஞ்சா கடத்தல்காரன் அத்தனை பேர்களும் அங்கேதான் இருப்பார்கள். சந்தன மர கடத்தல்காரன் அவர்கள் பலவீனத்தை பயன்படுத்தி அற்பக் கூலியையும், சொந்தப் பொருள்களும் கொடுத்து அவர்கள் தொழிலைச் செய்கிறார்கள். இதை புரிந்து இன்றுள்ள அணுகுமுறையை மாற்றி அந்த மக்களை, வனத்துறையோடு இணைத்து, வனத்தைப் பாதுகாக்கக்கூடிய ஒரு உணர்வை படைத்து, வன வருவாயில் அவர்கள் பங்கு பெறக்கூடிய வாய்ப்புக்களை உருவாக்க வேண்டும். அப்படி இல்லை என்று சொன்னால் இன்றைக்கு வனத்தைப் பற்றிய சமூக உறவு நிலைகளை நாம் பாதுகாக்க முடியாது. ஆகவேதான் வனத்துறையின் அணுகுமுறை விஷயமாக அரசு கவனிக்கவேண்டும். (மணியடிக்கப்பெற்றது).

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியன்) : இன்னும் ஒரு மணித்துளியில் முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. எம். அண்ணாமலை : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, அத்தோடு இந்த மலை வாழ் பகுதியிலே இருக்கக்கூடிய பல்வேறு வட்ட சாகுபடிக்கு தகுதியான நிலங்களை நிச்சயம் அரசு அனுமதிக்கவேண்டும். நீண்ட காலமாக பட்டா செய்ய வேண்டிய நிலங்கள் பட்டா ஆக்கப்படாமல் உள்ளது. பட்டா செய்யாமல் அவர்களுடைய அனுபவத்தில் இருக்கக்கூடிய நிலங்களை அரசு பரிசீலனை செய்து பட்டா கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் சமீபத்தில் நம்முடைய அருர் தாலுக்கா, அம்மா பாளையம் கிராமம் சர்வே செய்யப்பட்டாத பிளாட் நெ. 1, 2-வது பிளாட், சர்க்கார் தரிசு நிலம் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடம் கூட நம்முடைய விவசாய சங்க நிர்வாகிகள் கலந்து பேசி வரக்கூடிய விஷயம்தான் அது. ஆனாலும் இதன் பூர்வீகத்தை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். 1891-ஆம் ஆண்டிலே செய்யப்பட்ட செட்டில்மெண்டில் மலைவாழ் ஜனங்கள் 300 குடும்பங்களுக்கு இந்த நிலத்தைப் பிரித்துக் கொடுக்கலாம் என்று சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. அதற்கான ரெக்கார்டுகளை எல்லாம் அமைச்சர் அவர்களிடம் ஒப்படைத்திருக்கிறோம். தற்போதும் 300-க்கு மேற்பட்ட நிலமற்ற மக்கள் சாகுபடி செய்து வந்துள்ளார்கள்.

1990 மார்ச் 31] [திரு. எம். அண்ணாமலை]

மேலும் 1972-73-ஆம் ஆண்டு இறுதியாக நடந்தவற்றை சொல்கிறேன். இந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்த காலத்தில் அன்றைக்கே செட்டில்மெண்ட் ஆபிசர் உட்பட ஜாயிண்ட் இன்ஸ்பெக்ஷன் பண்ணி இந்த நிலத்தைப் பிரித்துக் கொடுக்கலாம் என்றெல்லாம் அதற்கான ரிக்கார்டுகளை தயார் செய்ய உத்திரவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இருந்தும் அதில் சாகுபடி செய்யப்பட்டு வருகின்றது. அந்த மலைவாழ் மக்கள் அரிஜனங்கள், லம்பாடி ஏழை மக்களுக்கு பட்டா செய்து கொடுக்கவேண்டுமென கோரியும் அதற்காக அரசோடும் அமைச்சர் அவர்களோடும் பேசிக்கொண்டிருக்கின்ற காலக்கட்டத்தில்தான் 21-8-1989-லே 7 பெண்கள் உட்பட 9 பேர்களை கைது செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் மீது வழக்கெல்லாம் தொடரப்பட்டு இருக்கிறது. அரசு இதை உடனடியாக மறு பரிசீலனை செய்து, நிலமற்ற ஏழைகள் மேல் போடப்பட்டுள்ள வழக்குகளை எல்லாம் வாபஸ் பெற்று அந்த நிலங்களை மலைவாழ் மக்களுக்கே பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டும் என இந்த அரசை வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

10-45 மணி

அடுத்து, சந்தன மர வழக்குகள் சம்பந்தமாக கொள்கை விளக்கத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே என்ன சொல்லப் படுகிறது என்றால், சந்தன மரங்களைப் பொறுத்த மட்டிலும், உலர்ந்த மரங்கள் களைந்து எடுக்கப்படுகிறது என்று தான் சொல்கிறார்கள். நான் இதுபற்றி மாண்புமிகு அமைச்சரிடத்தில் பல விவரங்களைக் கொடுத்திருக்கிறேன். உதாரணத்திற்கு, இன்றைக்கு தர்மபுரி மாவட்டம், சித்தேரி மலைப் பகுதியில் மட்டும் பட்டா நிலங்களில் மட்டும் 8 ஆயிரம் மரங்கள் இருந்ததாக, இன்றைய ஆட்சியில் இருந்த அரசு கணக்குக் கொடுத்திருந்தது. அன்றைக்கு அவை இருக்கிறதா இல்லையா என்று தெரியவில்லை. உலர்ந்த மரங்களைக் களைந்து எடுக்கலாம் என்று ஹைக்கோர்ட் ஒரு டைரக்சன் கொடுத்ததாக தெரிவித்த காரணத்தால் அவர்கள் இஷ்டப்படி ஆசிரை அந்த மரங்களில் ஊற்றி, மரங்களை சாக வைத்து களைந்து, பெயர்த்து எடுக்க வனத்துறை அதிகாரிகளே இதைச் செய்கிறார்கள்.

மேலும், பட்டா நிலங்களில் இருந்த சந்தன மரங்களை பறித்து எடுப்பதற்கு பேரேரி கிராமம், சித்தேரி மலைப் பகுதிகளிலுள்ள மக்கள் அனுமதி ரசீது கேட்டதற்காக அடித்து, தொல்லைப்படுத்தப்பட்டார்கள் என்பதை இங்கே கவலையோடு பார்க்க வேண்டிய விஷயம். இதை விரும்பத்தகாத சக்திகள் பயன்படுத்தின. பாராளுமன்ற தேர்தலில் பாதிக்கக்கூடிய நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன. நாங்களும் இருந்து முடிந்தவரை உதவினோம். இவை அனைத்தும் அரசுக்கு தெரிந்திருக்க வேண்டும். இத்தகைய நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன. அப்படி இருந்தும்

[திரு. எம். அண்ணாமலை]

[1990 மார்ச் 31]

ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை என்பதைத்தான் நான் இங்கே கேட்கிறேன். அது குறித்து சட்டப்படியான நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு விரைந்து செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சின்கோனா துறையைப் பொறுத்தவரையில் சின்கோனா மரங்களிலிருந்து குனைன் என்னும் மருந்துப் பொருளை தயாரிக்கிறார்கள். இந்த சின்கோனா காடுகள் 129 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அன்றைய சென்னை அரசாங்கத்தால் துவக்கி வைக்கப்பட்டது. இருந்தாலும், இதிலே பணியாற்றுகிற தொழிலாளர்கள் மொத்தம் 1,630 பேர் பெரும்பகுதி அரிஜனங்கள். இதிலே நிரந்தரம் செய்யப்பட்டவர்கள் 1,520 பேர். தற்காலிகமாக இருப்பவர்கள் 110 பேர். தற்காலிகமாக இருப்பவர்களுக்கு தினசரி கூலி 15 ரூபாய் 95 காசு கொடுக்கப்படுகிறது. 5 காசு குறைத்து கொடுக்கப்படுகிறது. எந்தவிதமான சிக்கனமோ நமக்கு புரியவில்லை. 5 காசை இன்றைய தினம் பிச்சைக்காரன் கூட மதிக்கவில்லை. இதிலே இன்னொரு விஷயம் இதிலும் ஒருசிலருக்குத்தான் பஞ்சப்படியை கொடுக்கிறார்கள், மற்றவர்களுக்குக் கொடுப்பதில்லை. அதோடு அதே பகுதியிலுள்ள தோட்டத்தில் பணியாற்றுகிற தொழிலாளர்களுக்கு, சின்கோனா மாதிரி அது அரசுத் துறை அல்ல, தனக் கூலியாக 22 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் இவர்களுக்கு 15 ரூபாய் 95 காசு தான் கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே, இது குறித்தும் அரசு பரிசீலிக்க வேண்டும். அந்தத் துறையில் பணியாற்றுகிற அத்தனை கூலி தொழிலாளர்களுக்கும் குறைந்தபட்சம் 22 ரூபாயாவது கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

10-50 மணி

அடுத்து, சினிமா துறை, மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே இந்தத் துறையை கவனிக்கும்போது, தயவுசெய்து ஏதோ பொழுதுபோக்கு துறை, கலைத் துறை என்று மட்டும் பார்க்கின்ற நிலை மாற வேண்டும். எதிர்கால சமூகத்தை நல்லமுறையில் உருவாக்க வேண்டியது சினிமா துறையாக இருக்க வேண்டும். சினிமா துறை என்றால் ஏதோ கதையை சொல்வது மட்டுமல்ல. போஸ்டர் தேசபக்தி, மனித நேய பண்பாடுகளை உணர்த்துவதாக இருக்க வேண்டும். மாறாக அதில் எவ்வளவு துணியை குறைக்க முடியுமோ அவ்வளவு குறைத்து போஸ்டர் வெளியிடுகிறார்கள். இதுதான் இன்றைக்கு நாகரீகம். இன்றைய இளைஞர் சமுதாயத்தை சீரழிக்கும் போக்கில் உள்ளது. இதையும் கவலையோடு அரசு கவனிக்க வேண்டும். இன்றைக்கு சினிமாவை சென்சார் செய்கிறார்கள். நமக்கு புரியவில்லை என்ன சென்சார் செய்கிறார்கள். நல்லபடியாக இருப்பவைகளை சென்சார் செய்கிறார்களா? அவர்களுக்கு தெரியாததல்ல. இன்றைய சினிமா, உணர்ச்சிகளை தூண்டி பணமாக்கும்

1990 மார்ச் 31]

[திரு. எம். அண்ணாமலை]

மயக்க மாத்திரையாக உள்ளது. பொது மக்களுக்கு பயனுள்ள செய்திகளைச் சொல்லாமல், எதிர்கால சந்ததியினரை அழிக்கக் கூடிய தரத்தில் சினிமாவை தயாரிக்கின்ற அளவுக்கு இன்றைக்கு கலைத் துறை சென்றுகொண்டிருக்கிறது. (மணியடிக்கப்பெற்றது) இந்நிலைமையை தவிர்க்க வேண்டும். தேச பக்தியை ஊட்டக்கூடிய படங்களாக சினிமா இருக்க வேண்டும். அதனால் தான் நான் சொல்கிறேன், இன்றைக்கு திண்டுக்கல் அனுபவம் நமக்கு போதிப்பது என்ன? இவை ஆரோக்கியத்தின் அடையாளமா? தேச பக்தி உணர்வுகளையும், சமூக ஒருமைப் பாட்டையும், மனித நியதியையும் உருவாக்கக்கூடிய கதைப் பாத்திரங்களைப் படைக்க வேண்டும். 3 மணி நேரம் சினிமாக்கொட்டகையில் உட்கார்ந்து விட்டு வெளியே வந்தால், மன நிம்மதியோடு, ஆரோக்கியமாக வெளியே வர வேண்டும். அத்தகைய முறையில் சினிமாத் துறையைப் பார்க்க வேண்டும். மற்றும் சினிமாவில் 'ஏ', படத்தில் பெயரை மட்டும் போஸ்டரில் போட்டால் போதும். ஏன் படத்தைப் போட வேண்டும்? நடிகர், நடிகைகள் பெயரைப் போட்டால் போதும், படத்தைப் போடக்கூடாது. (மணி அடிக்கப்பெற்றது).

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியன்): ஒரு மணித் துளியில் முடிக்க வேண்டும். 15 மணித்துளிகளுக்கு மேல் பேசி விட்டார்கள். இன்னும் 7 உறுப்பினர்கள் பேச வேண்டும்.

திரு. எம். அண்ணாமலை : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரவர்களே, சென்னை நகரத்திலே இன்றைக்கு எந்தத் தியேட்டருக்குப் போனாலும்—எனக்கு அனுபவம் இல்லை, போனவர்கள் சொன்னதுதான்—கடைசி கட்டண டிக்கட் இல்லை என்று சொல்லி, ஹவுஸ் புல் போர்ட் போட்டுவிடுகிறார்கள். கூடுதல் சார்ஜ் கொடுத்து டிக்கட் வாங்கிக்கொண்டு, எங்கே வேண்டுமானாலும் உட்கார்ந்து கொள்ளலாம் என்ற நிலை இருக்கிறது. இதை எல்லாம் கண்காணித்து தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து, சுற்றுலா. பழனி மிகப் பெரிய தேவஸ்தானம். அங்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு 20 லட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட ஜனங்கள் வருகின்ற நிலை இருக்கிறது. இருந்தும் அங்கு சுற்றுலா மையமில்லை. எனவே மாவட்டத்திற்குக் குறைந்த பட்சம் ஒரு இடத்தை சுற்றுலா மையமாக உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு சுற்றுலா மையங்களில் இருக்கக் கூடிய விடுதிகளில் தங்க முடியாத அளவுக்கு விடுதி கட்டணத் தோடும், ஓட்டல்களில் உள்ள தரம் குறைவு, விலை உயர்வு காரணமாக இந்த மாநில மக்கள் நுழைய முடியவில்லை. மத்திய தர மக்கள்கூட உள்ளேயே போக முடியாது. சுருங்கச்

[திரு. எம். அண்ணாமலை]

[1990 மார்ச் 31]

சொன்னால் இந்த மாநில மக்கள் வேண்டுமானால் சுற்றுலா மையங்களில் உள்ள விடுதிகளைச் சுற்றிவிட்டுத்தான் வர முடியும். அந்த அளவுக்கு விலைவாசி இருக்கிறது. எனவே உணவு தரத்தைக் கண்காணிக்கவும், கட்டுப்படியாகும் விலையை அரசு நிர்ணயிக்க முயற்சி எடுக்கவும் வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியன்): நேரம் ஆகிவிட்டது. 20 மணித்துளிகள் பேசி விட்டார்கள். ஒரு மணித் துளியில் முடித்துவிட வேண்டும்.

திரு. எம். அண்ணாமலை : மாற்றுத் தலைவரவர்களே, ஒன்றை மட்டும் சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன். நம்முடைய அரசு பொறுப்பில் ஒரு ரப்பர் தோட்டம், பண்ணை இருக்கிறது. அதை நான் நேரடியாகப் பார்த்திருக்கிறேன். ஆனால் தனியாருடைய ரப்பர் தோட்டங்களிலே பால் அதிகம் வருகிறது, லாபம் வருகிறது. சுருங்கச் சொன்னால் 1 ஏக்கர், 2 ஏக்கர் வைத்திருக்கிறவர்களுக்குக் கூட லாபம் வருகிறது. ஆனால் நம்முடைய அரசுத் தோட்டத்திலே நஷ்டம் வருகிறது. காரணம், கொடுக்கக்கூடிய மருந்துகளை வரக்கூடிய நோய்களுக்கு முறையாகப் பயன்படுத்துவதில்லை. இரண்டாவது, படித்து பட்டம் பெற்று வருகிற அதிகாரிகள் பிராக்டிகலாக வேலை செய்யக்கூடியவர்களின் அனுபவங்களைக் கேட்பதில்லை. மூன்றாவது, ரப்பர் ஷீட் பேக்டரியில் ரப்பர் ஷீட் உருவாக்கும் போது அதைக் கெடுத்துவிட்டு, வேஸ்டாக்கி, கான்ட்ராக்டர்களோடு தொடர்புகொண்டு கொள்ளை அடிக்கும் நிலை இருக்கிறது. இதையெல்லாம் கண்காணித்து உரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி, முடிக்கிறேன்.

திரு. என். தங்கவேல் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1990-91 ஆம் ஆண்டு சுற்றுலா, செய்தி, சின்கோனா, வனம் ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகள்மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பினைத் தந்த தமிழினத் தலைவர், தமிழக முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கு எனது வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சின்கோனா தோட்டம் நீலகிரி மாவட்டத்திலே 129 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் சென்னை அரசாங்கத்தால் துவக்கப்பட்டது. இன்று டார்ஜிலிங் என்ற இடத்தில் வங்காள அரசு தே போன்ற மருந்துச் செடிகளைப் பயிரிட்டது. இன்றைக்கு மலேரியா அதிக அளவுக்கு இல்லாததாலும், அதிக அளவுக்கு கொய்னா தேவைப்படாததாலும், இவற்றின் தேவை குறைந்துள்ளதால் இந்தத் துறைக்கு அதிக லாபமில்லை என்று தெரிகிறது. கொய்னாப் பொருள்கள் வெளிநாட்டுச் சந்தையிலும் நலிவுற்று வருகிறது. இந்தோ

1990 மார்ச் 31]

[திரு. என். தங்கவேல்]

னேசியக் காடுகளில் பெய்யும் மழை காரணமாக அதிக அளவுக்கு அங்கே பயிரிட்டு வருவதால், உலக நாடுகளின் கொய்னா தேவையை 90 சதவிகிதம் அளவுக்கு அது பூர்த்தி செய்கிறது.

10-55 மணி.

இங்கு கொய்னா உற்பத்தியில் அரசுக்கு லாபம் இல்லை; நஷ்டம் தான் ஏற்படுகிறது. எனவே, வாசனை தரக்கூடிய பொருள்களை அங்கு பயிரிடலாம். சின்கோனா தோட்டத்தில் ஆதிதிராவிடர் மற்றும் பின்தங்கிய மக்கள் நிரந்தரத் தொழிலாளர்களாக 1,500 பேரும், தற்காலிகத் தொழிலாளர்களாக 130 பேரும் வேலை செய்கிறார்கள். மொத்தம் சுமார் 1,600 பேர் வேலை செய்கிறார்கள். அங்கு ஆடவர்-பெண்டிருக்கு கூலியாக ரூ. 15.95 கொடுக்கப்படுகிறது அதே நேரத்தில் அரசு நடத்துகிற தேயிலைத் தோட்டத்தில் ரூ. 22 கூலி கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் பிரைவேட் தோட்டங்களில் அவர்களுக்கு ரூ. 24.34 கூலியாகக் கிடைக்கிறது. ஆகவே, சின்கோனாவிலே நமக்கு எந்தவித லாபமும் இல்லை. எனவே, நாம் சின்கோனாவை எடுத்துவிட்டு தேயிலையை உற்பத்தி செய்வோமானால், அது உலகச் சந்தையிலே அதிக அளவில் விற்பனையாவதால், கோடிக்கணக்கான லாபம் கிடைக்கும். அதனால் தொழிலாளர்களின் ஊதியம் உயரும் வாய்ப்பும் ஏற்படும். அரசு 'டேன்ட்' வைத்து இருப்பது போல சின்கோனாத் தோட்டத்தையும் மாற்றி தேயிலை பயிரிட்டு நலம் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களின் கவனத்திற்கு ஒரு வேண்டுகோள் வைக்க விரும்புகிறேன். நீலகிரி மாவட்டத்திலே தேயிலை ஒரு தேசியப் பயிராக இருக்கிறது. அந்த மாவட்டத்திலே தேயிலைத் தோட்டங்களைத் துண்டாடுகிறார்கள். அப்படித் துண்டாடுவதால் தொழிலாளர்கள் தங்களின் அனைத்துச் சலுகைகளையும் இழந்து விடுகிறார்கள். வெள்ளைக்காரர்கள் காலத்தில் 30 பைசா அல்லது 50 பைசா கூலிக்கு தொழிலாளர்கள் அங்கு சென்றார்கள். 1947-க்குப் பிறகு அவர்கள் தொழிற்சங்கம் உருவாக்கி, பேச்சுவார்த்தைகள் மூலமாக, வருடா வருடம் அவர்களுக்குக் கூலி உயர்வு ஏற்பட்டு, இன்றைய தினம் ரூ. 24.34 பெறுகிறார்கள். எனவே, தாய் உள்ளம் கொண்ட தலைவர் அவர்கள் அங்கு எஸ்டேட் துண்டாடப் படுவதைத் தடுக்க சட்டம் கொண்டுவந்து தடுத்து அங்குள்ள தொழிலாளர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டுமாய் மிகப் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எஸ்டேட் தொழிலாளர்கள் துண்டாடப் படுவதால் அவர்கள் பல வகையிலே அவர்களுடைய சலுகைகளை இழந்து விடுகிறார்கள். அதன் காரணமாக அவர்களுக்கு பிராவிடண்ட் பண்டு, கிராஜுவிட்டி மற்றும் சம்பளத்துடன்

(திரு. என். தங்கவேல்)

[1990 மார்ச் 31]

கூடிய விடுப்பு ஆகிய சலுகைகள் அனைத்தும் கிடைக்காமல் போய்விடுகிறது. எனவே, அதைத் தடுக்க சட்டம் கொண்டுவர வேண்டுமென்று தலைவர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

60 வயது வரை வாழ்ந்துவிட்டு, அந்த எஸ்டேட்டை நம்பி வாழ்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு குடி இருப்பதற்கு இடம் இல்லை. எனவே, அப்படிப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு அரசு வீட்டுமனைப் பட்டா வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நீலகிரி மாவட்டத்தில் தொழிலாளர்கள்—முதலாளிகள் சங்கம் இன்று அமைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அந்தச் சங்கம் நூற்றாண்டு விழா கொண்டாடுகிறது. அந்த நூற்றாண்டு விழாவில் தொழிலாளர்கள் தாங்கள் பெற்ற நன்மைகளுக்காகவும், தேயிலையை உற்பத்தி செய்தவர்கள் என்ற முறையிலேயும், அவர்களுக்கு நன்றிக் கடன் செலுத்துகின்ற வகையிலே 65 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் ஒரு பாலிடெக்னிக் கட்டிடத் தருவதற்கு முதலாளிகள் முன்வந்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பாலிடெக்னிக் கட்டிடத் தருவதற்கு, அரசு அனுமதி வழங்கி, நிலம் கொடுத்து ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்தப் பாலிடெக்னிக்கை 'உபாசி' மூலமாக நடத்துவதற்கு அரசு அனுமதி வழங்கினாலும், அதை அவர்கள் ஏற்று நடத்தத் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து சுற்றுலாத் துறையை எடுத்துக்கொண்டால், நமது நாட்டில் வெளிநாட்டுப் பயணிகளைக் கவரக்கூடிய வகையில் சுற்றுலாத் துறை இருக்கிறது. குறிப்பாக நீலகிரி மாவட்டம், வெள்ளைக்காரர்கள் காலத்திலேயே, அதன் தட்ப வெப்ப நிலையைப் பார்த்து உலகத்திலேயே மிகச் சிறந்த இடம் நீலகிரி தான் என்று சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நீலகிரி மாவட்டத்திலே, வன விலங்குகள் வாழ்கின்ற முதுமலைக் காடுகளிலே ஏராளமான யானைகள், மான்கள் மற்றும் விலங்கினங்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. அங்கு வருகிற சுற்றுலாப் பயணிகள், யானைகள் மீது சென்று பல விலங்குகளைப் பார்ப்பதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கிறது. அந்த சுற்றுலாப் பயணிகள் வெளிநாடுகளிலிருந்தும், வெளி மாநிலங்களிலிருந்தும் வருகிறார்கள். அவர்கள் அங்கு தங்குவதற்கு நவீன வசதி உள்ள சுற்றுலா மையம் அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்திலே அந்த வனப் பகுதியிலே ஏராளமான தேக்கு மரங்கள், ஈட்டி மரங்கள், சந்தன மரங்கள் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட விலை உயர்ந்த மரங்களை எல்லாம் கடந்த காலத்திலே வெட்டிச் சென்றுவிட்டார்கள். எனவே, அந்தத் துறை மிகவும் கண்காணிக்கப்பட வேண்டும். நம்முடைய

1990 மார்ச் 31]

[திரு. என். தங்கவேல்]

நாட்டிலே வனம் சிறப்பாக இருந்தால் தான் பருவ மழை பெய்யும். அந்த வனம் இருக்கின்ற காரணத்தாலே தான் நீருற்றுகள் இருக்கின்றன. அந்த வனத்திலே தான் பல்வேறு விதமான மூலிகைச் செடிகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. எனவே வனம் நமக்கு மிகவும் முக்கியமானது. வெளி மாநிலங்களில் வனம் 33 சதவீதம் இருக்கும்போது, தமிழகத்தில் 17 சதவீதம் தான் அது இருக்கின்றது. வனத்தைக் காக்கக்கூடியவர்களுக்கு நல்ல துப்பாக்கி, பவர் உள்ள துப்பாக்கி கொடுக்க வேண்டும். ஏன் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால் வனப் பாதுகாவலர்களை சந்தன மரம் கடத்துகிறவர்கள் துப்பாக்கியால் சுட்டு விடுகிறார்கள். அந்தக் கொடிய காரியத்திலிருந்து அவர்கள் தப்பிக்க வேண்டுமென்றால் அவர்களிடத்திலும் நல்ல அதிக சக்தி வாய்ந்த துப்பாக்கியைக் கொடுத்து பாதுகாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

11-00 மணி

சுற்றுலாவை எடுத்துக்கொள்ளும்பொழுது, நீலகிரி மாவட்டத்திலே பலயிடங்களிலே சுற்றுலாப்பயணிகள் பார்க்கின்ற காட்சிகள் இருக்கின்றன. அங்கே முதுமலை பாரஸ்ட் இருக்கிறது. அதேபோன்றுதான் கோடநாடு பகுதியிலேயிருந்து தெங்கு மராடா செல்ல வேண்டும். அதற்கு கேபிள் கார் அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உதகை தொடர்பெட்டாவிலிருந்து நம்முடைய உதகையை பார்ப்பதற்கு கேபிள் கார் அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

புஞ்சைபனையிலேயிருந்து மேட்டுப்பாளையம் செல்வதற்குக் கேபிள் கார் அமைக்க வேண்டும்.

நீலகிரி மாவட்டத்திலே இப்படிப்பட்ட புதுமையான முறையிலே கேபிள் கார் அமைக்கப்பட்டால் வெளிநாட்டுப்பயணிகளும், வெளி மாநிலங்களிலே உள்ளவர்களும் அங்கே வருகை தந்து அந்த மாவட்டத்திற்கு ஒரு சிறப்பை ஏற்படுத்துவார்கள்.

அதேபோன்று, பக்காகுரன் மலை, அதே போன்று கேத்தரின் வாட்டர் பால்ஸ் போன்ற இடங்களையெல்லாம் காட்சிப் பொருள்களாக அமைப்பதற்கு நம்முடைய அரசு முன்வரவேண்டும்.

நம்முடைய அமைச்சர் முன்னாலே மேட்டுப்பாளையத்தினுடைய நகர்மன்றத் தலைவர் சொன்னார், நான்கு பச்சைப் பாம்புகளை வைத்துக்கொண்டு பிணங்கு நாட்டிலே பாம்புப் பண்ணை இருக்கிறது என்று சொன்னார்களாம். அந்தப் பாம்புப் பண்ணையைப் பார்க்க ஆவலாகச் சென்றபொழுது, அங்கே

[திரு. என். தங்கவேல்]

[1990 மார்ச் 31]

சென்றபொழுது நான்கு பச்சைப் பாம்புகள் தான் இருக்கின்றன. ஆனால், நம்முடைய நாட்டிலே சுற்றுலாப் பயணிகளைக் கவர்வதற்கு, தெங்குமராட்டா காட்டிலே யானைகள், பலவிதமான மான்கள் இருக்கின்றன. மயில்கள் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட இடங்களையெல்லாம் வெளிநாட்டுப் பயணிகள் வந்து பார்ப்பதற்கு வசதியாக, ஆங்காங்கு கட்டப் படுகின்ற நவீன ஹோட்டல்களை நல்ல முறையிலே கண்காணித்து சுற்றுலாப் பயணிகள் அங்கு வந்து பார்த்துவிட்டு மகிழ்ந்து, இந்தியாவிலே, தமிழகத்திலே, அதுவும் குறிப்பாக நீலகிரி மாவட்டம்—மலையரசி என்ற சிறப்புப் பெயர் பெற்ற அந்த மாவட்டத்திலே—பார்க்கின்றபொழுது அவ்வளவு சிறப்பாக இருக்கிறது என்று அவர்கள் பெருமைப்படவேண்டும்.

அதே நீலகிரி மாவட்டத்திலே கூடலூர் பகுதியிலே ஏராளமான மக்கள் வாழ்கிறார்கள். சுற்றுப்புறத்திலே உள்ள 50 மைல் தூரத்திற்குத்தான் நகரப்பகுதிக்குச் செல்ல வேண்டியிருப்பதால் அங்கே ஒரு கல்லூரி நமது அரசுக் கல்லூரி ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். நம்முடைய அரசால் அங்கே ஒரு கல்லூரி அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரைப்படத் துறையை எடுத்துக்கொள்ளுவோமானால், திரைப் படத் துறையிலே நல்ல முறையிலே சமுதாயத்தைச் சீர்திருத்துவதற்குத் தக்கவாறு படங்களை எடுத்து, அந்தப் படத்தின் வாயிலாக சமுதாயம் நல்லமுறையிலே, திருப்தியடைகின்ற வகையிலே, சமுதாயம் சீர்திருத்தம் பெறுகின்ற வகையிலே அந்த சினிமாப்படங்களின் கலையம்சங்களும், அந்தப் படத்தினுடைய காட்சிகளும் அமைய வேண்டும். அதேபோன்றுதான், நம்முடைய அரசினுடைய சாதனைகளையெல்லாம் மக்களுக்குத் தெரிகின்ற வகையிலே 12,000 பஞ்சாயத்துக்களிலும் தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகளை வைத்து அரசின் சாதனைகள் மக்களுக்குத் தெரிகின்ற வகையிலே செய்ய வேண்டும். 12,000 பஞ்சாயத்துக்களிலே சில பஞ்சாயத்துக்களிலே அந்தத் தொலைக் காட்சிப்பெட்டிகளை வைப்பதற்குரிய அறைகள் இல்லை. அந்தத் தொலைக் காட்சிப் பெட்டிகள் ஊராட்சிமன்றத்தினுடைய தலைவர்களுடைய இல்லங்களிலே காட்சியளித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே, பொதுமக்களுக்கு பயன்படுகின்ற வகையிலே அரசினுடைய சாதனைகளை, நல்ல திட்டங்களை மக்கள் புரிந்து கொள்ளும் அளவிற்குச் செய்ய வேண்டும். படித்தவர்கள் பத்திரிகையைப் பார்த்துத் தெரிந்து கொண்டாலும், படிக்காத பாமர மக்களெல்லாம் படத்தின் வாயிலாகப் பார்த்து அரசினுடைய சிறப்புத் திட்டங்களையும், அரசு செய்கின்ற நல்ல திட்டங்களையும் அவர்கள் அறிந்து, கொள்வதற்கு ஒரு வாய்ப்பாக அமையும். ஆகவே, அந்த வகையிலே இந்தச் சிறப்பான காரியத்தையெல்லாம் நமது அரசுசெய்து

1990 மார்ச் 31]

[திரு. என். தங்கவேல்]

மக்களுக்கு நல்ல முறையிலே எடுத்துக்காட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்கு இந்த வாய்ப்பை நல்கிய சட்டப்பேரவைத் தலைவரவர்களுக்கு நன்றியைக் கூறி எனது உரையை நிறைவு செய்கிறேன், வணக்கம்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியன்) குறித்த நேரத்தில் முடித்ததற்கு நன்றி.

திரு. இளம்வழுதி : தலைவரவர்களே, இன்று மானியக் கோரிக்கையை இந்த அவையிலே எடுத்து வைத்திருக்கின்ற மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. கே.பி.கே. அவர்களுக்கு 59 ஆவது பிறந்த நாள் விழா. விதி இடம் தந்தால் பேரவைத் தலைவரவர்கள், மானியக் கோரிக்கையைச் சமர்ப்பித்திருக்கின்ற அமைச்சரவர்களுக்குப் பிறந்த நாள் வாழ்த்தை அவையின் சார்பிலே தெரிவிக்கலாம். என்னுடைய வாழ்த்தையும் அதோடு இணைத்துக்கொள்கிறேன். தலைவரவர்கள் கவனித்ததாகத் தெரியவில்லை.

திரு. பி. எம். பாண்டியன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களுக்கு இந்த அவையின் சார்பில் தாங்கள் வாழ்த்துக் கூறுவீர்களா என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியன்) : இன்று மானியக் கோரிக்கையை அவை முன் வைத்திருக்கின்ற மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. கே. பி. கந்தசாமி அவர்களுக்கு அவையின் சார்பாக வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஒரு செய்தி, காலையிலே நேரிலேயே நானும் தனிப்பட்ட முறையிலே வாழ்த்தைத் தெரிவித்திருக்கிறேன் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி : தலைவரவர்களே, என்னுடைய வயது—இது 58-வது பிறந்த நாள். 59 அல்ல. ஆகவே, வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்த தலைவரவர்களுக்கும், ஏனைய உறுப்பினர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியினை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

திரு. இளம்வழுதி : தலைவரவர்களே, என்னுடைய கோரிக்கையை ஏற்று இந்த அவையின் சார்பில் அமைச்சரவர்களுக்கு வாழ்த்து தெரிவித்தமைக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். மானியக் கோரிக்கை எண்கள். 25, 44, 45, 47, 56 ஆகியவற்றின் மீது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் என்னுடைய கருத்துக்களை இந்த அவையின் குறிப்பேட்டில் பதிய வைப்பதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நான் மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். தங்களின் வாய்ப்பிற்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. இளம்வழுதி]

[1990 மார்ச் 31]

11-05 மணி

இந்திய நாட்டில் மொத்தம் 58 சுற்றுலா தலங்கள் இருப்பதாகவும், அவற்றில் 11 தலங்கள் நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் இருப்பதாகவும் இந்த அறிக்கை தெரிவிக்கிறது. இந்தியாவிற்கு வருகிற வெளிநாட்டு சுற்றுலாப் பயணிகள் 35 சதவீதத்தில் 25 சதவீதத்தினர் தமிழ்நாட்டிற்கு வந்து போகிறார்கள் என்பது உள்படியே நாம் எல்லாம் பெருமை படக்கூடிய விஷயம். இதை முன்னிட்டு தான் இந்தியாவை குறிப்பிட்ட காலத்தில் பன்னாட்டு சுற்றுலா முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடமாக மேம்படுத்த திட்டம் ஒன்றை மத்திய அரசு வகுத்து, அதன் அடிப்படையில் 1991 ஆம் ஆண்டை இந்திய சுற்றுலா ஆண்டாக அறிவித்திருப்பது நமக்கெல்லாம் மகிழ்ச்சி அளிக்கக் கூடிய விஷயமாகும். தமிழர்களின் பழம் பெரும் சிறப்பை உலகிற்கு எடுத்துக் காட்டும் வகையில் இன்றைய தமிழக முதல்வர் எங்களுடைய தானைத் தலைவர், டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் 1973 ஆம் ஆண்டு புதிய பூம்புகாரை நிர்மானித்தார்கள். அதைப் போல நெல்லையில் ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்து, திரமுடன் போராடிய மாவீரன் கட்டபொம்மன் அவர்களுக்கு நெல்லை பாஞ்சாலங்குறிச்சியில் கோட்டம் எழுப்பினார்கள். இன்னும் அந்த நினைவுச் சின்னம் வெளிநாட்டு, உள்நாட்டு சுற்றுலாப் பயணிகளை பெரிதும் கவர்ந்து வருகிறது.

அதைப் போல, 'வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு' என்று பாரதி பாடினார். அந்த உலகப் பொது மறை தந்த வள்ளுவனுக்கு சென்னையில் கோட்டம் எழுப்பினார்கள். இதனால் உண்மையான தமிழ் நெஞ்சங்கள் எல்லாம் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களை வாழ்த்தி, போற்றி, வணங்கின. அவர் தமிழர்களின் உள்ளங்களில், இல்லங்களில் நிலையான இடத்தை பெற்று நின்றார்கள். ஆனால், அடுத்து வந்த ஆட்சியாளர்கள் என்ன காரணத்தாலோ தெரியவில்லை, பூம்புகாரையும், கட்டபொம்மன் கோட்டத்தையும், வள்ளுவர் கோட்டத்தையும் பராமரிப்பதில், மேம்படுத்துவதில் அக்கறை காட்டவில்லை. இதற்கு மேல் நான் அதிகமாக சொல்லத் தேவையில்லை. காரணம் சம்பந்தப்பட்டவர்களே குற்ற உணர்வோடு தவித்து கொண்டிருக்கிறபோது நான் மேலும் குத்திக் காட்ட விரும்பவில்லை. இதனால் தற்போது பூம்புகார் சுற்றுலா வளாகம் கடல் அரிப்பால் பாதிக்கப்படக் கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எப்படியும் அந்த பாதிப்பிலிருந்து புதிய பூம்புகாரினை பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில், மாநில நீர் அழுத்தம், நீரியல் ஆராய்ச்சி நிறுவனம் மற்றும் பொதுப் பணித்துறை ஆகியவற்றை சேர்ந்த வல்லுநர்களிடமிருந்து பெறப்பட்ட சுருத்துக்களின் அடிப்படையில், பூம்புகார் சுற்றுலா வளாகத்தை பாதுகாக்க கடற்கரை முழுவதும் 900 மீட்டர் நீளத்திற்கு கூழாங்கற்களை வைத்து ரூபாய் 65 இலட்சம்

1990 மார்ச் 31]

[திரு. இளம்வழுதி]

செலவில் சுவர் கட்ட அரக முன்வந்திருப்பதை தமிழ் மக்கள் பெரிதும் வரவேற்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேலும் இந்த வளாகத்தை அழகு படுத்தி, மேம்படுத்த தேவையான பணிகளை மேற்கொள்ள ரூபாய் 25 இலட்சம் ஒதுக்கியிருப்பதையும் இந்த நேரத்தில் நான் வரவேற்று, நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதைப் போல பாஞ்சாலங்குறிச்சியில் கட்டபொம்மன் கோட்டத்தை சுற்றியுள்ள பகுதியை அழகு படுத்தியும், குழந்தைகள் பூங்கா, விளையாட்டு வசதிகள், குழந்தர் மற்றும் கழிப்பிட வசதிகள் போன்றவற்றை ரூபாய் 3 இலட்சம் செலவில் உருவாக்க அரக முன் வந்திருப்பதை நான் வரவேற்று, என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதைப் போல சென்னையில் உள்ள வள்ளுவர் கோட்டம் மேலும் பொலிவு பெறும் வண்ணம் ஏறத்தாழ 27 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் மேம்பாடு பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட இருப்பதை பாராட்டுகிறார்கள். சுற்றுலாத் துறையில் சிறப்பு வாய்ந்த உள்ளூர் பகுதிகளை மேம்படுத்த வேண்டும் என்பதில் நம்முடைய தமிழக முதலமைச்சர் அவர்கள், டாக்டர் தலைஞர் அவர்கள் அதிக அக்கறை உள்ளவர்கள். எனவே இந்த நேரத்தினை பயன்படுத்தி நான் ஒன்றை என்னுடைய வேண்டுகோளாக அமைச்சர் அவர்களுட்க்கிடத்தில் வைக்கக் கட்டமைப்பட்டிருக்கிறேன். என்னுடைய வேண்டுகோளை நம்முடைய மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர் கணபதி அவர்களும் வலியுறுத்துவார் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். காரணம், அவர்களுடைய தொகுதி சம்பந்தப்பட்டதாகும் இந்தக் கோரிக்கை. சென்னை, மைலாப்பூரில் இருக்கிற திருவள்ளுவர் கோவிலை சுற்றுலா மையமாக்க அரக முன் வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி என்னுடைய இந்த வேண்டுகோளை ஏற்று செயல்படுத்தும்போது, அந்த கோவிலைச் சுற்றி இருக்கிற குடிசைகளை எல்லாம் அப்புறப்படுத்த வேண்டியிருக்கும். எனவே, அப்படி அப்புறப்படுத்தும் போது அந்த குடிசைவாசிகளுக்கு தகுந்த மாற்று ஏற்பாடுகளை செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் நம்முடைய தமிழ்நாடு சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகம் நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களுடைய தலைமையில் சீரோடும், சிறப்போடும் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

11.10 மணி.

இந்த வளர்ச்சி குறித்து உள்ளபடியே, நாங்கள் எல்லாம் பெருமைப்படுகிறோம். நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் பொறுப்பேற்ற பிறகு எல்லாவற்றிலுமே தன்னுடைய திறமையைக் காட்டி, இன்றைக்கு சுற்றுலா வாரியம் மிகுந்த

[திரு. இளம்வழுதி] [1990 மார்ச் 31]

ஒரு லாபகரமான நிறுவனமாக இயங்கிக் கொண்டு இருக்கிறது. இந்த நேரத்திலே என்னைப் போன்ற சக சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் வேண்டுகோளை நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களுக்கு வைக்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

தமிழ்நாடு ஓட்டலில் அறைக் கட்டணம் மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது. இங்கே என்னுடைய குரலுக்கு எல்லோரும் ஒத்துக் கொள்கிறார்கள். எனவே அமைச்சர் அவர்கள் கண்டிப்பாக எங்களுடைய கோரிக்கையை நிறைவேற்றுவார்கள் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம். நான் ஓட்டல் அறைக் கட்டணம் என்று சொன்னால், உணவு மற்றும் எல்லாவற்றையும் சேர்த்துத்தான் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதே போல் இந்தக் துறையிலே இருக்கின்ற ஒரு சில பிரச்சினைகளை நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இந்தத் தமிழ்நாடு சுற்றுலா வாரியத்தில் 1979 ஆம் ஆண்டு நிர்வாக இயக்குநர் பொறுப்பு என்று ஒன்று இருந்தது. அந்தப் பொறுப்பை கோட்டை அலுவலகத்தில் உள்ள சுற்றுலாத் துறையின் கமிஷனர்—செயலாளர் அவர்களே சேர்த்து பணியாற்றி வந்தார்கள். இந்த இரண்டு பொறுப்பையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து பார்ப்பதால், தமிழ்நாட்டில், சுற்றுலா வாரியத்தில் மிகுந்த அக்கறை செலுத்த முடியாத காரணத்தால், அன்றைய தினத்தில் 1979 ஆம் ஆண்டு, 62-வது போர்டு மீட்டிங்கில், ஒரு ஜெனரல் மேனேஜர் பதவியை உருவாக்கி, அவர்களிடத்திலே பொறுப்புகளை ஒப்படைத்து விட்டு, மிகவும் முக்கியமான கோப்புகளை நிர்வாக இயக்குநர் பார்க்கலாம் என்ற நிலையை உருவாக்கினார்கள். ஓர் ஆண்டுக்குப் பிறகு, தமிழ்நாடு சுற்றுலா வாரியத்திற்கு தனியாக நிரந்தர நிர்வாக இயக்குநரைப் போட்ட காரணத்தால், பொது மேலாளர் பதவியை பூர்த்தி செய்ய வேண்டாம் என்று தீர்மானித்து விட்டார்கள். அதற்குப் பிறகு எல்லாப் பொறுப்புகளையும் நிர்வாக இயக்குநரே பார்த்து வந்தார்கள். அதுவும் ஜெனரல் மேனேஜராக இருப்பவர், டி.ஆர்.ஓ. பொறுப்பில் உள்ளவர்கள், அல்லது ஜூனியர் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் தான். அவர்களைத்தான் அந்தப் பொறுப்பிலே அமர்த்த வேண்டும் என்று வரையறுக்கப்பட்டது. ஆனால் இப்போது இந்தச் சுற்றுலா வாரியத்தில் ஒரு முழு நேர நிர்வாக இயக்குநர், ஐ.ஏ.எஸ்., சேர்மன் முழு நேரப் பொறுப்பிலே வந்திருக்கிறார்கள். எனவே இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புவது எல்லாம், நம்முடைய எம்.டி. ஜெனரல் மேனேஜர் போன்ற பொறுப்புகளிலே இருப்பவர்களுக்கு என்ன என்ன செலவாகிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் குறிப்பிட்டுக் காட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். நம்முடைய ஜி.எம். அவர்களுக்கு மாதச் சம்பளம் 7,453 ரூபாய்.

1990 மார்ச் 31]

[திரு. இளம்வழுதி]

அவர்களுக்கு இரண்டு உதவியாளர்கள். இரண்டு பியூன்கள், காரீ ஓட்டுநர், வீட்டு டெலிபோன், ஆபீஸ் டெலிபோன், குளிர் சாதனம் பொருத்தப்பட்ட அறைக்கு மின் கட்டணம், குளிர் சாதனம் பொறுத்தப்பட்ட கார், பெட்ரோல், செலவு, இப்படி இத்யாதியாக, ஏறத்தாழ ஒரு மாதத்திற்கு 30 ஆயிரம் ரூபாய் செலவிடப்படுகிறது. அவர்களுக்கு இன்னும் அதிகமாகக் கூட செலவு செய்யக் கொடுக்கலாம். காரணம் அவர்கள் வசதியாகவும், நிம்மதியாகவும் இருந்தால் தான், ஏற்றுக்கொண்ட பொறுப்பை திறம்பட செயலாற்ற முடியும். ஆனால் இப்படி அளித்த பிறகும் கூட, அவர்கள் செயல்படாமல் இருக்கும் போது, அதை நாம் அவசியம் கவனிக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் இந்தத் துறையைப் பொறுத்தவரையில், வெளி நாடுகளுக்குச் சென்று இந்தச் சுற்றுலாத் துறையை எப்படி மேம்படுத்த வேண்டும் என்ற அந்தப் பயிற்சியைப் பெற்று வந்தவர்களைக் கொண்டு அந்தப் பதவிகளை நிரப்பினால், நிச்சயமாக இந்தத் துறை நன்றாக இருக்கும், நமக்கும் நன்றாக இருக்கும், நாட்டுக்கும் நன்றாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேலும் இந்தப் பொறுப்புக்கு ஏறத்தாழ 30 ஆயிரம் ரூபாய் ஆகிறது. இது வருடத்திற்கு 4½ இலட்சம் ரூபாய்க்கும் அதிகமாக செலவழிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே இப்படிப்பட்ட ஒரு பொறுப்பு தேவைதானா என்பதை சிந்திக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஏற்கனவே சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகம் 2,500 ரூபாய் வாடகையில் மவுண்ட் ரோடிலே இயங்கி வந்தது. ஆனால் தற்போது சென்னை, ராதாகிருஷ்ணன் சாலையில் உள்ள 'யெல்லோ பேஜஸ்' என்ற பில்டிங்கிலே ஒரு மாதத்திற்கு எல்லா வசதிகளோடு, ஏறத்தாழ 50 ஆயிரம் ரூபாய் இன்றைக்கு செலவழிக்கப் பட்டு, அந்த அலுவலகம் அங்கே இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. எனவே இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்வது எல்லாம், தீவுத் திடலில், 'ஐலண்ட் கிரவுண்ட்டிலே' எவ்வளவோ இடம் இருக்கிறது. இதனால் ஏறத்தாழ ஒரு வருடத்திற்கு 6 இலட்சம் ரூபாய் செலவாகிறது. அந்த 6 இலட்சம் ரூபாயை மிச்சப் படுத்துகின்ற வகையில், இந்த அலுவலகத்தை நம்முடைய தீவுத் திடலிலே கட்டுவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாடு சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகம் தமிழக அரசின் நிறுவனத்தில் ஒன்றாகும். இதில் பணி புரியக் கூடிய அலுவலர்கள், தொழிலாளர்கள், பணிக் காலத்தில் இறந்தால், குடும்ப நிதி

[திரு. இளம்வழுதி] [1990 மார்ச் 31]

10 ஆயிரம் மட்டும்தான் இன்று வழங்கப்படுகிறது. மற்ற நிறுவனங்களிலே 40 ஆயிரம் ரூபாய் வழங்கப்படுகிறது. எனவே இதைத் திருத்தி அமைத்து, அவர்களுக்கும் 40 ஆயிரம் ரூபாய் வழங்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாடு சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகம் ஓட்டல் பிரிவில் பணி புரியும் நிரந்தர தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டு வாடகைப்படி, நகர ஈட்டுப்படி வழங்கப்படவில்லை. சட்டப்படி வழங்க அமைச்சர் அவர்கள் உத்தரவிட வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே நான் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொண்டு, பேச வாய்ப்பு வழங்கிய மைக்கு நன்றியைத் தெரிவித்து அமர்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

11-15 மணி

திரு. என். கணபதி : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, எனக்கு முன் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் இளம்வழுதி அவர்கள் திருவள்ளூர் கோவிலை சுற்றுலா மயமாக்க ஆக்கவேண்டுமென்றும், அதற்கு என்னுடைய ஆதரவு உண்டு என்றும் சொன்னார். நிச்சயமாக என்னுடைய ஆதரவும் அதற்கு பன் மடங்கு உண்டு. அது மாதிரியல்ல, அவருக்கும் உண்டு என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. ராம. நாராயணன் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த வரவு செலவுத் திட்டத் தொடரில் செய்தி, சுற்றுலா திரைப்படத் துறை மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு என் மன மார்ந்த நன்றியைத் தொவித்துக் கொள்கிறேன்.

மானியக் கோரிக்கை விவாதத்தில் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்குமுன்பாக சொன்னதைச் செய்யும் செயல் வீரர், ஈடு இணையற்ற தலைவர் மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் அளித்தருக்கின்ற ந்துநிலை அறிக்கையின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

வாராது போல் வந்த மாமணியாம் தங்கத் தலைவர்—கருணை வள்ளல் கலைஞர் அவர்கள் ஏழைகளின் நல்வாழ்விற் காக நல்லதொரு பட்டுஜட்டை தந்திருக்கிறார்கள்.

ஏழை பெண்கள் கட்டியிருக்கின்ற சேலையிலே நெய்த நூலை விட தைத்த நூல்தான் அதிகம் என்று சொல்வார்கள். அப்படிப்பட்ட பரிதாபத்திற்குரிய பாமர மக்களின் வயிற்றில் பால் வார்க்கும் பட்டுஜட்டை இது.

1990 மார்ச் 31]

[திரு. ராம. நாராயணன்]

உழைத்து உழைத்து ஆயுள் ரேகையே தேய்ந்துபோன ஏழை விவசாயிகள் புது வாழ்வு பெற பூத்து இருக்கும் புதுமை பட்டுஜெட் இது. இப்படிப்பட்ட முழுமையான பட்டுஜெட்டை எந்த முதல்வரும் தந்தது இல்லை. ஆனால் சில மாற்றுக் கட்சி நண்பர்கள் இதை பாராட்ட மறுக்கிறார்கள். பாவம் அவர்கள். கர்சீப்பை போட்டு கடலை மூடி மறைக்கப் பார்க்கிறார்கள். இருந்த இடத்தில் இருந்தே இமயத்தின் தலையில் குட்டி நினைக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்கள் ஏசுவதாலும், பேசுவதாலும் இந்த பட்டுஜெட்டின் பெருமை குலையாது, குறையாது. எச்சிலைத் துப்பி குரியனை அசிங்கப்படுத்த முடியாது.

இந்த நாட்டின் முதுகெலும்பாம் ஏழை விவசாயிகளுக்கு கடன் நிவாரணம் அளிக்கும் வகையில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குச் சேர வேண்டிய நிலுவைத் தொகை ரூ. 106 கோடிக்கான பொறுப்பை அரசே ஏற்றுக் கொண்ட பெருந்தன்மையை நான் மனமாற பாராட்டுகிறேன்.

மேலும் 8 ஆம் வகுப்பு வரை படிக்கும் மாணவர் மாணவிகளுக்கு பள்ளிக்குச் சென்று வர அரசு பேருந்துகளில் இலவச பஸ் பாஸ் வழங்கும் திட்டத்தை அறிவித்த முதல்வருக்கு என் மனமார்ந்த நன்றியை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தாயைப் போற்றும் தமிழ் நிலத்தில் ஒரு சில மாவட்டங்களில் பெண் குழந்தை பிறந்தால் கொன்றுவிடும் பெரும் கொடுமை நடந்து வருவதைத் தடுக்க அரசு கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கூறி, சிறுமியர் ஆண்டாக இந்த ஆண்டை சிறப்பித்த முதல்வர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

காரைக்குடி நகரில் கவியரசு கண்ணதாசன் மணி மண்டபம் அமைவதற்கு ரூபாய் முப்பது லட்சம் ஒதுக்கீடு செய்த தமிழக முதல்வர் அவர்களுக்கு என் மனமார்ந்த நன்றியினை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேலும் இதேபோன்று திரைப்படத் துறையில் பல்லாயிரக் கணக்கான திரைப்பட ஊழியர்களும் பயன்பெறும் வகையில் சில கோரிக்கைகளை உங்கள் முன் வைக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

நமது கழக ஆட்சியில் முன்பு “டைரக்டர்ஸ் காலணி” ஒன்றை உருவாக்கி வீதியிலே சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தவர்கள் வீட்டில் சிந்திக்க வைத்த பெருமை பெற்றவர்கள் தங்கத் தலைவர்களை அவர்கள். அதேபோல் தற்போது உள்ள திரைப்பட தொழிலாளர்கள், தொழில்நுட்ப கலைஞர்கள் அனைவருக்கும் குடியிருப்பு ஒன்றை உருவாக்கி அவர்களின் குறைகளைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ராம. நாராயணன்] [1990 மார்ச் 31]

கடந்த ஆண்டு குறைந்த முதலீட்டில் தயாரிக்கப்பட்ட சிறந்த தரமான படங்களுக்கு உதவித் தொகை வழங்கி சிறிய தயாரிப்பாளர்களுக்கு பெரிய உதவி புரிந்த கலைஞர் அவர்கள் இந்த ஆண்டும் குறைந்த முதலீட்டில் தயாராகும் எல்லா படங்களுக்கும் உதவிக்கரம் நீட்டுவதற்கு உண்டான அறிக்கையை வெளியிட்டு இருக்கிறார்கள். அதற்காக அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேலும் வெளிப்புற படப் பிடிப்பு “அவுட்டோர் ஷூட்டிங்” செல்லும்போது குறிப்பிட்ட இடத்தில் படப்பிடிப்பு நடத்துவதற்கு அரசாங்கத்தின் அனுமதியை வாங்குவதற்கு விதிமுறைகள் பலவற்றை கடுமையாக வைத்திருக்கிறார்கள். உதாரணமாக ஒரு இடத்தில் படப் பிடிப்பு நடத்த வேண்டுமென்றால் வனத் துறையிடமிருந்து அனுமதி பெற வேண்டியிருக்கிறது. பிறகு நெடுஞ்சாலைத் துறையிடமிருந்து அனுமதி பெற வேண்டியிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு காவல் துறையிடம் அனுமதியை பெற வேண்டியிருக்கிறது. ஒரே இடத்தில் படப்பிடிப்பு நடத்துவதற்கு பல பல அலுவலகங்கள் சென்று அனுமதி பெற வேண்டியிருக்கிறது. அதனால் கால விரயமும், சிரமங்களும் அதிகமாகிறது. எனவே கர்நாடகம், ஆந்திரா போன்ற மாநிலங்களில் ஒரே இடத்தில் பர்மிஷன் வாங்கும் முறையை வைத்திருக்கிறார்கள். அதேபோன்று நம் முடைய அரசிலும் இந்த முறையை எளிமைப்படுத்த வேண்டுமென்று திரைப்படத் துறையின் ஆதிச்சூடியாக விளங்குகின்ற தமிழக முதல்வர் கலைஞர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் வட ஆற்காடு-அம்பேத்கார் மாவட்டம், தர்மபுரி, சேலம் போன்ற மாவட்டங்களில் டிஸ்க் ஆண்டனா முறையில் ஒரே நாளில் நான்கு ஐந்து புதுத் திரைப்படங்களைப் போட்டு கிட்டத்தட்ட 1,000, 2,000 பேர் வீட்டில் இருந்தபடியே படத்தை பார்த்துவிடுகிறார்கள். அதனால் படத் தயாரிப்பாளர்கள் மட்டுமல்ல, விநியோகஸ்தர்கள் மட்டுமல்ல; அரசாங்கத்திற்கு வர வேண்டிய வருமானமும் பாதிக்கிறது.

11-20 மணி

திருட்டு வீடியோ ஒரு தொற்று நோய் என்றால் டிஸ்க் ஆண்டெனா ஒரு புற்று நோய். அந்த நோயை தீர்ப்பதற்கு, ஆப்பிரேஷன் மூலம் குணப்படுத்துவதற்கு இன்று கலைஞர் அவர்கள் உதவி செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். இங்கு வேதனையோடு இன்னொரு விஷயத்தையும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தமிழகம் எங்கும் பல திரை அரங்குகளிலே மாற்று மொழிப் படங்களின் ஆதிக்கம் அதிகரித்து வருகின்றன. தரமான வேற்று மொழிப் படங்களை நான் எதிர்க்கவில்லை. ஆனால் இரகசியமாக ஆபாச காட்சிகளை இணைத்து அதாவது ப்ரு பிலிம் போன்றவற்றை இணைத்து திரையிட்டு சமுதாயத்தை கெடுக்கக் கூடிய வேற்று மொழிப் படங்கள் நிறைந்து விட்டன.

1990 மார்ச் 31] [திரு. ராம. நாராயணன்]

அதனால் தரமான தமிழ் படங்களை திரையிடுவதற்கு சரியான திரையரங்குகள் கிடைக்கவில்லை. இது போன்ற வேற்று மொழிப் படங்களிலே ஆபாச காட்சிகளை இணைத்து வெளியிடுவதுபற்றி சென்சார் போர்டு அதிகாரி திரு. இராகவன் அவர்களிடம் நான் முறையிட்டு பேசியிருக்கிறேன். அவர்கள் அரசாங்கம் உதவி செய்தால் நிச்சயமாக நானும் தடுப்பதற்கு தூண்டுகோலாக இருப்பேன் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நாம் உதவி செய்து இந்தப் பிரச்சினையை உடனடியாக தீர்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுபோல சென்னை நகரத்திலே உள்ள பல தியேட்டர்களில் குறிப்பாக கெயிட்டி, கேசினோ போன்ற திரையரங்குகளில் எல்லாம் ஆங்கிலப் படங்களைத் தவிர வேறு எதையும் அவர்கள் திரையிடுவது இல்லை. அவை எல்லாம் தமிழகத்தில் தான் இருக்கின்றனவா அல்லது வேறு மாநிலத்தில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றனவா என்பது தெரியவில்லை. அப்படிப்பட்ட திரையரங்குகளில் எல்லாம் தமிழ் படங்களை திரையிடுவதற்கு ஒரு உத்தரவை இடுமாறு அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது போன்று ஆபாச போஸ்டர்களை வெளியிட்டு நாட்டில் ஒரு ஆரோக்கியமற்ற ஒரு சூழ்நிலையினை உருவாக்கிக் கொண்டு இருப்பவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அரசு ஸ்டுடியோ என்ற ஒன்று இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அதை லாபகரமான முறையிலே இயங்கச் செய்வதற்கு அங்குள்ள கேமிராக்கள், லைட்டுகள் போன்றவற்றை அவுட்டோர் யூனிட்டகளுக்கு வாடகைக்கு விட்டு நமது அரசு ஸ்டுடியோவும் சிறப்பான முறையிலே லாபகரமான முறையிலே இயங்குவதற்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பட்டுஜட்டைப் பற்றியும் திரைப்படத் துறையின் நன்மைக்காகவும் இதுவரையில் பேசிய நான் எனது தொகுதிக்காக ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களை இங்கே எடுத்துவைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பசும்பொன் தேவர் திருமகன் மாவட்டத்திலே ஒரு அருமையான நகரம் காரைக்குடி. பசும்பொன் தேவர் திருமகன் மாவட்டத்தினுடைய தலைநகரமாக இருக்க வேண்டிய காரைக்குடி முன்பு இருந்தவர்களின் தவறான அணுகுமுறையின் காரணமாக பின்னுக்கு தள்ளப்பட்டது. இருந்தாலும் அதன் பெருமையை, ஆற்றலை சிறப்பை யாராலும் அணைக்கடி தடுக்க முடியாது. வெட்ட வெட்ட வளருகின்ற வாழையைப் போல சுடச் சுட மிளிருகின்ற பொன்னைப் போல அரைக்க அரைக்க மணக்கின்ற சத்தனம் போல காரைக்குடி தலை நிமிர்ந்து இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட காரைக்குடிக்கு உரிய கௌரவம் தரப்பட வேண்டும்.

[திரு. ராம. நாராயணன்] [1990 மார்ச் 31]

பசும்பொன் தேவர் திருமகன் மாவட்டத்திலே தலைநகரமாக சிவகங்கை இருந்தாலும் முதல் நகரமாக காரைக்குடி ஆக்கப்பட வேண்டும். உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்ல வேண்டுமென்றால் அமெரிக்காவின் தலைநகரமாக வாஷிங்டன் இருந்தாலும் முதல் நகரமாக நியூயார்க் இருக்கிறது. மேலும் காரைக்குடிக்கு தர வேண்டிய உரிமைகளை தானைத் தலைவர் தங்கத் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் தருவார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு சில கோரிக்கைகளை முன் வைக்கிறேன்.

மாவட்ட போக்குவரத்து அலுவலகம் ஆர்.டி.ஓ. ஆபிஸ் ஒன்றை காரைக்குடியில் இயங்குவதற்கு அவர்கள் அனுமதிக்க வேண்டும். வட ஆற்காடு—அம்பேத்கார் மாவட்டத்தில் 3 போக்குவரத்து அலுவலகங்கள் ராணிப்பேட்டை, வாணியம்பாடி, வேலூர் போன்ற நகரங்களில் இருக்கின்றன. இதுபோல காரைக்குடியில் இயங்குவதற்கு அனுமதிக்க வேண்டும். அழகப்பா கலைக் கல்லூரியை அழகப்பா பல்கலைக் கழகத்துடன் இணைக்க வேண்டும். ஏனென்றால் அழகப்பா முதலில் ஆரம்பித்தது அழகப்பா கலைக் கல்லூரியைத்தான். அது இன்னமும் பல்கலைக் கழகத்துடன் இணைக்கப்படவில்லை. அது கூடிய சீக்கிரம் இணைக்கப்பட வேண்டும். காரைக்குடிக்கு தங்கத் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் வந்தபோது இதைநான் தெரிவித்து இருக்கிறேன். கூடிய சீக்கிரம் இதைச் செய்யவேண்டும் என்று தங்கத் தலைவர் கலைஞர் அவர்களிடம் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அத்தோடு காரைக்குடியில் டிஸ்ட்ரிக்ட் கோர்ட் அல்லது சப் கோர்ட் ஒன்றை கொண்டு வருவதற்கு உத்திரவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அமுத ஞானசம்பந்தருக்கு பால் கொடுத்தாள் பார்வதி. அது போல எங்களுக்கு நியாயம் வழங்குவார் தங்கத் தலைவர் கலைஞர் தளபதி என்று சொல்லி தட்டுங்கள் திறக்கப்படும், கேளுங்கள் கொடுக்கப்படும் என்றார் மேரி மைந்தர். தட்டாமலே திறப்பார், கேட்காமலே கொடுப்பார் எங்கள் அஞ்சகம் மைந்தர் என்று சொல்லி எனது உரையை நிறைவு செய்கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : மாண்புமிகு பேரவை யினுடைய தற்காலிக சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சின்கோனா, காட்டு இலாகா பிலிம், சுற்றுலா ஆகிய இந்த மானியத்திலே எனக்கும் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்ததற்கு நன்றி சொல்லி சில கருத்துக்களை சொல்ல முன் வருகிறேன். காட்டு இலாகாவைப் பற்றி எவ்வளவோ சொல்லலாம். எவ்வளவோ எரி பொருள்கள் எல்லாம் வந்திருக்கின்றன இப்போது. வீட்டிலே கேனிலிருந்து சீமெண்ணெயிலிருந்து சாண எரிவாயிலிருந்து பலவிதமான எரி பொருள்கள் வந்தும், எத்தனையோ விதமான அடுப்புகள், எலக்ட்ரிக் அடுப்புகள் என்று வந்தும் இன்னும் எரி பொருளுக்கு..... (மணியடிக்கப் பெற்றது).

1990 மார்ச் 31]

திரு. செ. நூர்முுகமது : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தாங்கள் மாற்றுத் தலைவர் என்று நியமிக்கப்படா லும் பேரவைத் தலைவர் என்று தான் அழைக்கப்பட வேண்டும் என்ற மரபு இருக்க வேண்டுமென்று ஏற்கெனவே தெரிவிக்கப் பட்டது. ஆனால் நமது முதிர்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர் அவர்கள் தற்காலிக சபாநாயகர் அவர்களே என்று அழைத்து இருக்கிறார். எனவே அது பொருத்தம்தானா என்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியன்) : என்னைப் பற்றி இருப்பதால் நானே அதற்குத் தீர்ப்பு வழங்குவது முறையல்ல. மாண்புமிகு உறுப்பினர் தொடர்ந்த பேசலாம்.

11-25 மணி

திரு. ஓம். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : சபாநாயகர் என்று சொல்லும்போது, இந்த சபைக்கே நாயகர் அவர்தான். அது தான் விதி. சபாநாயகர் என்கிற வார்த்தைக்கே முதலில் அர்த்தம் தெரியவில்லை என்றால் நாம் என்ன செய்வது? சபாநாயகர் என்றாலே பேரவைத் தலைவர் என்று அர்த்தம். கனம் என்று இருக்கும்போது நாம் ஏன் மாண்புமிகு என்று சொல்கிறோம்? கனம் என்று அந்தக் காலத்தில் சொல்லிக் கொண்டிருந்தோம். எல்லாம் ஒரே அர்த்தம்தான் (மணியடிக்கப்பெற்றது).

ஆகையினால், எவ்வளவோ உபயோகமற்ற எரிபொருட்கள் இருந்தாலும் இன்னும் விறகுகளின் உபயோகம் குறையவில்லை. ஒரு முப்பது வருடங்களுக்கு முன் ஒரு விறகு கடை இருந்ததென் றால், இப்போது 10 விறகு கடைகள் இருக்கின்றன. எனவே, மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்துகொண்டே போகிறது. மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயரும்போது, அங்கே எரி பொருட்களிலிருந்து மற்ற எல்லாப் பொருட்களும் வேண்டி யிருக்கிறது. எத்தனை விதமான எரிபொருட்கள் தற்போது வந்திருக்கின்றன? கணக்கே கிடையாது. வீட்டு உபயோகத்திற் கென உள்ள பொருட்களை காட்சிக்கு வைத்திருக்கும் 'எக்ஸி பிஷனிலே' போய்ப் பார்த்தோம் என்றால், பலவிதமான அடுப்பு கள் இருக்கின்றன. அத்தனை அடுப்புகளையும் பார்க்கும்போது, ஏன் விறகு கடை இருக்கிறது என்று கேட்டால் அதுவும் தேவை யாகத்தான் இருக்கிறது. வாழ்க்கையின் கீழ் மட்டத்திலே, குடிசையில் வாழ்கிற, நடுத்தர மக்களுக்கெல்லாம் இன்னும் விறகு வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்கெல்லாம் விறகு வேண்டுமென் றால் எப்படி உற்பத்தி பண்ண வேண்டியிருக்கிறது? முன்பு 20 கோடி ஜனங்கள் இருந்தனர். இப்போது, 70 கோடி ஜனங்கள் இருக்கின்றனர். இந்தியாவிலே 70 கோடி; நம்முடைய மக்காணத்திலே 4 செர்ச்சம் கோடி இருப்பதாலே அவ்வளவு

[திரு. ஓம். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்][1990 மார்ச் 31]

பேருக்கும் எரிபொருட்கள் தேவைப்படுகிறது. முன்பு எல்லாம் இரவு 12 மணி ஆகிவிட்டாலே ஒரு கடையும் இருக்காது. எல்லோரும் தூங்கி விடுவார்கள். இப்பொழுது விடிய விடிய கடைகள் இருக்கின்றன. அவற்றிற்கெல்லாம் எரிபொருட்கள் தேவைப்படுகின்றன. அந்த எரிபொருட்களுக்கு மரம் வேண்டியிருக்கிறது. அந்த மரங்களை எவ்வாறு பெறுவது? நாட்டில் மழை இல்லை. மழை வரவேண்டுமென்று கேட்கிறோம். மழை எப்படி வரும்? நாட்டில் மரங்கள் இருந்து, அந்த மரங்களின் இழுப்பு சக்தி இருந்தால்தானே, மழை வரும். மழை வருவதற்கான சக்தியே இல்லை; மரங்கள் எல்லாவற்றையும் வெட்டி விட்டோம்; வெட்டப்பட்டிருக்கின்றன. 47-ஆம் வருஷத்திலிருந்து மரம் நடு விழா நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. சென்ட்ரலிலும் சரி, ஸ்டேட்டிலும் சரி, 47-ஆம் வருஷத்திலிருந்து மரம் நடு விழாவை கணக்கிட்டுப் பார்த்தால், இந்த 40 வருடங்களுக்குப் பிறகு, எங்கும் இடமே இருக்காது. சட்டசபையிலே கூட இடம் இருக்காது. அல்லளவு மரங்களை நாம் நட்பிருக்க வேண்டும். போன வருஷத்திலே மரம் நடுவிழா எங்கு நடத்தினோமோ, அங்கேதான் தற்போதும் நடுகிறோம். அந்தச் செடி எங்கே போனது? அந்தச் செடியை யாராவது பிடுங்கிச் சென்று விட்டார்களா? அல்லது வெள்ளாடு ஏதாவது தின்று விட்டதா? திரும்பவும் அதே இடத்தில் மரங்களை நட வேண்டுமென்று மந்திரிகளைக் கூப்பிடுகிறார்கள். மத்திய மந்திரியைக் கூப்பிடுகிறார்கள், இந்த மரம் நடு விழாவிற்கு.

முன்பெல்லாம் மத்திய மந்திரிகள் அதிகம் வருவார்கள் இந்த மரம் நடு விழாக்களுக்கு. அதனால்தான் ஏராளமாக காடுகள் வளம் பெறும்; அதனால்தான் மழை பொழியும்; அதனால்தான் உற்பத்திப் பேருகும் என்று நினைக்கிறோம். ஆனால், இப்போது இந்த மந்திரிகளையும் கூப்பிட்டு, மரம் நடு விழா நடத்துகிறார்கள். ஏனென்றால், விளம்பரம் கிடைக்க வேண்டும்; நான் தனியாக - இந்த தீட்சிதர் - போனால் விளம்பரம் கிடைக்காது. எனவே, மந்திரிகளைக் கூப்பிட்டு விளம்பரம் நடத்தினால், வீடியோ எடுக்கிறார்கள். முதலிலே அங்கே போய் நிற்றோம்; அடுத்து, வீடியோவிலே அது வந்துவிட்டதா என்று பார்க்கிறோம். நம்மையும் சேர்த்து எடுத்திருக்கிறார்களா, இல்லையா? என்று. இத்தனை விழா நடத்தியும் மரத்தினுடைய நிலை என்ன? எந்தவிதமான பிரதி பிரயோஜனமும் இல்லாமல் வருமானம் வருகிறது என்றால் அது காடுதான். காட்டுக்காக நாம் ஒன்றும் முயற்சி எடுத்துக்கொள்வதே கிடையாது. விதை கூட போடுவது கிடையாது. காட்டுக்குள்ளே நுழையவே பயமாக இருக்கிறது, தேள் கடிக்குமோ, பாம்பு கடிக்குமோ, மிருகங்கள் இருக்குமோ என்று. தனியாகவே விதை முளைத்து, தனியாகவே காடு உற்பத்தியாகி, அதனால் ஏற்படக்கூடிய பலன்களை நாம் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். நம்முடைய

1990 மார்ச் 31]

[திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்]

தேசத்தில் மட்டுமல்ல, எல்லா தேசங்களிலும் அப்படித்தான். இந்த விறகுகள் எல்லாம் ரூபாய்க்கு 4 எடை என்று விற்ப்பது. தற்போது, ஒரு எடை ரூ. 20 என்று விற்கப்படுகிறது. ஏழை ஜனங்கள் என்ன செய்வார்கள்? காட்டிலே போய் விறகுகளை பொறுக்குகிறார்கள். அப்படி பொறுக்கும்போது, தவறுகள் அங்கேயும் ஏற்படுகின்றன. சமூக விரோதிகள் அங்கேயும் இருக்கிறார்கள். திருடன் இல்லாமல் இருக்க முடியுமா? அங்கே இருக்கிற மரங்களை வெட்டுகிறான். சாதாரண மரங்களை அல்ல; அத்தனை சந்தன மரங்களையும் வெட்டுகிறான். சந்தன மரங்களை—காட்டு நிலங்களிலே இருந்தால்கூட வெட்ட முடியாது. நம்முடைய வீட்டிலே சந்தன மரம் முளைத்து அது பெரிதாகிவிட்டால், அதை வெட்டக் கூடாது. வெட்டினால் சர்க்காருக்குத் தெரிந்தால், தாசில்தார் உடனே கம்பளெயின்ட் கொடுத்து, போன்லாரைக் கொண்டு உடனே விசாரணை செய்து, நம்மை உள்ளே தள்ளிவிடுவார்கள். அப்படித்தான் சட்டம், வெள்ளைக்காரன் காலத்திலிருந்து இருந்து வருகிறது.

நம்முடைய பட்டா பூமியில் இருந்தாலும் ரயத்து பூமியிலிருந்தாலும் அந்த சந்தன மரத்தை வெட்டக் கூடாது. அப்படி இருக்கும் காலத்தில், காட்டிலே இருக்கக் கூடிய சந்தன மரத்தை —சந்தன மரத்தின் தேவை அதிகமாக இருக்கிறது. சந்தன சோப்பைத் தேய்த்துக் குளிப்பவர்கள் நிறைய பேர் இருக்கிறார்கள். இளைஞர்கள் எல்லாம், சந்தனாதி தைலம், சந்தனாதி அத்தர், அப்படி சந்தனத்தை உபயோகிப்பவர்கள் அதிகம் பேர் இருக்கிறார்கள். அப்படி வளம் மிக்க சந்தன மரங்கள் காடுகளில் நிறைய இருக்கின்றன. அதைத் திருடிக்கொண்டு போய் ஏன் விற்பனை செய்கிறார்கள்? நமது நாட்டில் விற்பனை தெரியும் என்று எண்ணி, வெளி மாநிலங்களுக்குக் கொண்டு போய் விற்கிறார்கள். அதே மாதிரி, பல ஊர்களிலும் உள்ள காடுகளில் திருட்டு நிறைய நடக்கின்றன. திருட்டு போவதைத் தடுக்க முடியுமா? முடியுமா? ஏன் நம்மால் தடுக்க முடியவில்லை? இப்போது பேப்பரில் பார்த்தால், நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர், தனித் தொகுதி உறுப்பினர் திரு. விஜயேந்திரய்யா அவர்கள், தர்மபுரி மாவட்டத்தில் ஹோசூருக்குப் பக்கத்தில் - வீரப்பன் கோஷ்டி, வீரப்பன் கோஷ்டி என்று சொல்கிறார்களே, வீரப்பன் என்றால் ஏன் சில பேருக்கு கோபம் வருகிறது? வீரப்பன் நம்முடைய மந்திரியாயிருந்தார். அவரைச் சொல்கிறேன் என்று கோபம் வந்தால் ஆச்சரியப்படுவதற்கு இல்லை. அவர் இல்லை. கொஞ்சம் நாளாக வீரப்பன் கோஷ்டி என்றவுடன் - ஒரு கோஷ்டி இருக்கிறதென்றால் ஒரு நல்ல வலுவான சக்தி இருக்க வேண்டும், பணம் இருக்க வேண்டும், ஆட்களைச் சேர்க்கக் கூடிய வலு இருக்க வேண்டும். அவன் கோஷ்டி திருடிக் கொண்டிருக்கிறது. கொண்டு போகிறான். இன்னும் அதைப் பிடிக்க முடியவில்லை. ஃபாரஸ்ட் அதிகாரிகளே

[திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்] [1990 மார்ச் 31]

என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால், பெரிய ஃபாரஸ்டாக இருந்தால், சொற்ப அதிகாரிகளை நியமிக்கிறார்கள், 'ஃபாரஸ்டர்கள்', 'ஃபாரஸ்ட் ரேஞ்சர்கள்' என்று நியமிக்கிறார்கள். அவர்களால் என்ன பண்ண முடியும் என்கிறார்கள். அவர்களுடைய ஒரு பொறுப்பைப் பார்த்தால்—இன்னும் கேள்விப்படுகிற நேரத்தில், 'ஃபாரஸ்டர்' சம்பளத்தைப் பற்றிக் கேட்டால், உள்துறையிலே போலீஸ் அதிகாரிகள் இருக்கிறார்களே, அவர்களைப் போல ஒரே மட்டத்திலுள்ள அதிகாரிகளுக்கும், பணியாளர்களுக்கும் சம்பளத்தைப் பார்த்தால் ஒன்றும் கட்டுப்படியாகாது. முந்தாநாள் அவர்களிடம் என்ன சம்பளம் என்று கேட்டேன். எங்கள் ஊரிலே சப்-இன்ஸ்பெக்டருக்கு இவ்வளவு சம்பளம், உங்களுக்கு என்ன என்று கேட்டபோது, ரொம்பக் கம்மியாக இருக்கிறது.

11-30 மணி

பணி நிலை என்னவென்றால், 24 மணி நேரமும் அவர்களுக்கு வேலை. காட்டிலே நுழைவது, போவது, கஷ்ட நஷ்டங்களை நேமித்தால் 24 மணி நேரமும் அவர்களுக்கு வேலையிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட வேலை உள்ளவர்களுக்கு என்ன சம்பளம் என்றால், சாதாரண இன்ஸ்பெக்டர், அவர்களுடைய பொறுப்பு, பேரல்லல் துறையிலே இருப்பதைப் பார்த்தால், இவர்கள் சம்பளம் ரொம்ப கம்மியாக இருக்கிறது. விலைவாசி ஏறும் காலத்தில், அவர்களுடைய சம்பளம், கிராஜுட்டி, படிகள்-ஆகியவற்றைக் கவனித்தால் ஒன்றுமே போதாது. அவர்களுக்கு பிரமோஷன் இருக்கிறதா என்றால் அதுவும் கிடையாது. என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை, காட்டிலே வேலை கிடையாதா, ஒரே பணியிலே இருக்க வேண்டுமா, படிப்பில்லையா, குவாலிபி கேஷன் இல்லையா, அல்லது சர்வீஸ் கமிஷன் நியமனத்திலே ஏதாவது விட்டுப் போச்சா, என்னவென்றே தெரியவில்லை.

அவர்களுக்கு பிரமோஷன் இல்லையாம். ஃபாரஸ்டர்களுக்குப் பிரமோஷன் கிடையாது, கீழே வேலை செய்பவர்களுக்கு பிரமோஷன் கிடையாது என்றால் எப்படி வேலை செய்வார்கள்? அதையே பார்த்து, நமக்கு என்ன ஐயா பண்ணுவது என்ற நோக்கமும் இருக்கலாம். அகில இந்திய ரீதியிலே ஒரு பக்கம் இருக்கட்டும். இனிமேலாவது நம்முடைய ஸ்டேட்டிலாவது அதைக் கவனித்து, முழு வயிற்றுக் கஞ்சி இல்லாவிட்டாலும், அரை, முக்கால் வயிற்றுக் கஞ்சி குடிக்கும்படியான அளவிலே, அவர்களும் நம்நாட்டு ஜனங்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தைப் போல, மற்ற துறை அதிகாரிகளைப் போல, சிப்பந்திகளைப் போல வாழ, அவர்களுக்கு ஒரு வாய்ப்பு, சம்பளங்கள், படிகள், ஓய்வூதியங்கள் அது மாதிரி பிரமோஷன் தரவேண்டும். பிரமோஷன் இல்லையென்பதற்கு என்ன காரணம் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. ஏதாவது காரணம் இருக்கும். அமைச்சர் பதில்

1990 மார்ச் 31] [திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்]

சொல்வார், அப்போது கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதையெல்லாப் கவனித்து, அவர்களுடைய சலுகையைப் பார்த்து கவனிக்க வேண்டும்.

இன்றைக்கு அவர்களுக்கு (அமைச்சருக்கு) பிறந்தநாள் என்று சொன்னார்கள். முன்னாலேயே தெரிந்திருந்தால், ஸ்ரீரங்கத்திற்கு நேராக போன் பண்ணி வரவழைத்து இருப்பேன். அங்கே நேராகச் சொல்லி அந்த ரங்கநாதருடைய அனுக்கிரஹத்தையே கொண்டு வந்திருப்பேன். (குறுக்கீடு) இப்போதுதான் தெரிந்தது, (குறுக்கீடு) இனிமேல் கொண்டு வருவது என்றால் 9 மணி டைம் ஆகும். அது வந்திருக்கலாம். நான் கவனிக்க வில்லை. தெரியாமல் கூட வந்திருக்கலாம்.

காட்டிலாகாவைப் பற்றி இவ்வளவு தூரம் சொல்கிறோம். மழை பெய்தால்தான் காடு, காடு இருந்தால்தான் மழை என்று சொல்கிறோம். அதைப் பார்த்தோம், நாம் காடுகளிலே....

*திரு. உ. ரா. வரதராசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சருடைய பிறந்தநாளுக்கு பெரியவர் தீட்சிதர் அவர்கள் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிக்கிறார்கள். முன்கூட்டியே தெரிந்திருந்தால் ஸ்ரீரங்கத்திலிருந்து கொண்டு வந்திருப்பேன் என்கிறாரே, அந்த அரங்கநாதப் பெருமானைக் கொண்டு வந்திருப்பாரா, எப்படி அவருடைய அனுக்கிரஹத்தை இங்கே கொண்டு வருவார் என்று எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. கொஞ்சம் விளக்குவாரா?

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : விக்ரஹ ஆராதனை என்னவென்றே தெரியவில்லை இவர்களுக்கு, விக்ரஹம் என்றால் ராமாயண காலத்திலே பிரதிஷ்டை பண்ணியது. அந்த ராமனையே தெய்வம் என்று கொண்டாடுகிறோம். ராமாயணத்தைக் கேட்டால், வாசித்தால், இடம் கொடுத்தால், கண்ணாலே பார்த்தால், அதைப் பார்த்தாலே புண்ணியம் என்று சொல்கிறோம். இந்துக்களுடைய இதிகாசப் புராணங்களிலே சொல்கிறது அந்த ராமராலே பூஜை பண்ணப்பட்டு, அம்மாமடத்திலே கொண்டு வந்து வைத்து—தொடக்கூட முடியவில்லை. யாராலாவது தொடமுடியுமா? விக்ரஹம் எவ்வளவு பெரியது! வந்து பாருங்கள். அங்கேயிருந்து இவ்வளவு அகலத்திற்கு, 20 அடி, 25 அடி சயனம் கொண்டிருக்கிறார் ரங்கநாதப் பெருமாள். பூஜை பண்ணப்பட்டு, அதனால் ஆராதனை பண்ணப்பட்டு, அந்தத் தெய்வத்தினுடைய அனுக்கிரஹம் எவ்வளவு என்று தெரியாது. வாயாலே சொன்னாலே போதும். இன்று வரை செய்த பாவம் போச்சு. (குறுக்கீடு)

[திரு. ஓம். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்] [1990 மார்ச் 31]

சினிமாதான் நித்தியம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோமே? அது வேண்டாம். செடிகளுக்குப் பாதுகாப்பு. வீட்டிலிருந்து எங்கே போனாலும் நான் பார்க்கிறேன். குழாயை நட்டு, நட்டு, ஆடு மாடுகளுக்குப் பாதுகாப்பு, மாடு உள்ளே வரா தாம். பங்களாவிலிருந்து எந்தவிதமான ஆபீசுக்கு போனாலும் 10 குழாயைப் போட்டு, மாடு, ஆடு வராமல் இருக்கவேண்டும் என்கிறார்கள். நாம் அதைக் கண்டு பயப்படுகிறோம். ஆடு வளர்த்தால், அதை ஜாக்கிரதையாகப் பாதுகாத்து, எங்கள் செடியைத் தின்னக்கூடாது என்று சொல்லவில்லை. ஒரு செடியினை வளர்க்கும்போது, அதனுடைய பலன், 10 வருடப் பலன் அளிப்பதற்காக வேலி அடைத்து சுத்தப்படுத்த வேண்டி இருக்கிறது. அதை அழிக்கக்கூடிய சக்தி என்னவென்று பார்த்து, அதை எப்படிக் கட்டுப்படுத்தவேண்டும் என்று பார்க்கவேண்டும். நாம் கட்டுப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. இல்லாவிட்டால் எல்லாவற்றையும் தொலைத்துப் போட்டுவிடுகிறது. சொத்து இருப்பது பெரியது அல்ல, பராமரிக்கவேண்டும். குழந்தை பெறுவது பெரிசு அல்ல, அதை பராமரிக்கவேண்டும்; அதைப்போல மரம் நடுவது பெரிசு அல்ல, அதை பராமரிக்கக்கூடிய சக்தி நம்மிடம் இருக்க வேண்டும். இப்போது நடும் மரம் அடுத்த வருடம் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை.

11-35 மணி

எத்தனையோவிதமான மரங்கள் ஸ்லீடன் நாட்டிலிருந்து வருகிறது, நடுகிறோம் என்றால் இன்றைக்கு தெரியமாக ஒன்று கிடைத்து இருக்கிறது. அதாவது ஒரு செடி வளர்க்கிறோம். அதை எங்கே நட்டாலும் ஆடு, மாடு வந்து மேய்வது இல்லை. அதற்கு தண்ணீர் கொஞ்சம் ப்ராபளம். யூக்ளிப்டஸ் மாதிரி ஒரு செடி நடுகிறோம். அந்த செடியை நட்டால் ஆடு, மாடுகள் கொஞ்சம் அதுவும் ஒரு வாய் கடித்து விடுகிறது. பிறகு அடுத்த வாய் தின்பதற்கு அது என்னமோ தெரியவில்லை, அதை சாப்பிடுவது இல்லை. அது தான் நமக்கு ஒரு செளகரியமான ஒரு செடியாக இருக்கிறது. இப்போது நாட்டில் கிரவுண்டு வாட்டர் கீழே இறங்கிக்கொண்டே போகிறது, இன்றைக்கு இத்தனை அடி கீழே இறங்கியிருக்கிறது என்றால் அடுத்த நாள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக இறங்கிக் கொண்டே இருக்கிறது. லட்சக்கணக்கான பம்புசெட்கள் போட்டு நாம் இறைத்துக் கொண்டே இருக்கிறோம். டொமஸ்டிக் பர்ப்பனிஸ் இருந்து, அக்ரிகல்ச்சர் பர்ப்பனிஸ் இருந்து, பெரிய இண்டஸ்ட்ரியல் பர்ப்பஸ்க்கு எல்லாம் பம்புசெட் போட்டு இறைத்து விடுகிறோம். அப்படி வந்த பிறகு எப்படி தண்ணீர் கிடைக்கும்.

கபாலீஸ்வரர் கோவில் குளத்தில் நம்முடைய கலைஞர் அவர்கள் இருக்கும்போது வெட்டினார்கள். அவர்கள் கச்சுத் தைக் கட்டிக்கொண்டு மண் எல்லாம் எடுத்து ஒரு காலத்தில்

1990 மார்ச் 31] [திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்]

வெளியே போட்டு இருக்கிறார்கள், நான் பார்த்தேன். இப்போது அங்கே போய் என்ன எடுப்பது? அங்கே எல்லோரும் கிரிக்கெட் விளையாடுகிறார்கள். கபாலிஸ்வரர் குளத்தில் இன்றைக்கு கிரிக்கெட் விளையாடுகிறார்கள். காரணம் அது சமுத்திரத்தின் பக்கத்தில் இருக்கிறது, கடல் ஓரத்தில் இருக்கிறது, ஆனால் தண்ணீர் இல்லை. எல்லாம் இறங்கிக்கொண்டு இருக்கிறது. லட்சக்கணக்கான பம்புசெட் வைத்து தண்ணீர் எடுத்துக்கொண்டே இருந்தால் தண்ணீர் எங்கே இருக்கும். நமக்கு ஏதாவது சாராயம், கிராயம் வந்தால் தான் தண்ணீர். வேறு தண்ணீர் நாட்டில் கிடைக்காது.

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாட்டில் இருக்கக்கூடிய பல கோவில் குளங்களில் ஆண்டு முழுவதிலும் தண்ணீர் இருக்கக்கூடிய குளங்களில் ஒன்று தான் கபாலிஸ்வரர் கோவில் குளம், சிறந்த குளம். அங்கே கிரிக்கெட் விளையாட முடியுமானால் 'வாட்டர் கிரிக்கெட்' தண்ணீரில் விளையாடக்கூடிய கிரிக்கெட் ஏதாவது வந்து இருக்கிறதா?

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : தலைவர் அவர்களே, அதுவும் செய்யலாம்; அமைச்சர் சொல்லுவது போல் இனிமேல் எது நடந்தாலும் நடக்கலாம்; நாட்டில் எது நடக்கலாம், எது நடக்காது என்று சொல்ல முடியாது. எது நடந்தாலும் நாம் கண்ணால் பார்த்துக் கொண்டுதான் இருக்கப் போகிறோம், காதால் கேட்டுக் கொண்டுதான் இருக்கப் போகிறோம்.

அதைபோல் இப்போது காட்டு இலாக்கா பற்றி. அகில இந்திய ரீதியில் பார்த்தால் இத்தனை பர்சென்ட்தான் காடு இருக்கிறது. இத்தனை பர்சென்ட் இருக்கவேண்டும். (குறுக்கீடு) காடு தான் முக்கியம் நமக்கு. மழை வரவேண்டும் என்றால் காட்டை வளர்க்கவேண்டும். எப்படியாயினும் இந்த அமைச்சர் அவர்கள் இருக்கக்கூடிய ஒரு வேகத்தைப் பார்த்தால் எங்கே பார்த்தாலும் வனம் ஆகிவிடும் போல் இருக்கிறது. இனிமேல் எங்கே பார்த்தாலும் வனம் வளம்பதி ஒழிப்பு பண்ணுவது போல், நின்ற இடம் எல்லாம் மரங்கள் ஆகிவிடும் போல் இருக்கிறது. மரங்கள் இருந்தால் தான் நாட்டில் மழை வரும். அப்போது தான் தண்ணீர் கொஞ்சம் இருக்கும். தர்மம் தான் நம்மை விட்டு போய் விட்டதே; தர்மம் என்ற வார்த்தையையே எடுத்து விட்டோம்; தர்மம் என்ற வார்த்தை எங்கே இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை; ரொம்ப தீர்த்திற்குப் போய் விட்டது.

[திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்] [1990 மார்ச் 31]

அது மாதிரி சினிமா. சினிமாவைப் பற்றி சொல்லவே முடியாது. எங்கே பார்த்தாலும் நான் கூட இவ்வளவு வயது ஆனாலும் கூட பார்க்கும்போது அப்படியே அளந்து பார்க்கலாம்; பொம்பளையைப் பார்க்கும்போது அளக்கிறான், அப்படியே அவள் சரீரம் எப்படி இருக்கிறது, அவளுடைய அங்கங்கள் எப்படி இருக்கிறது என்று 'இன்ச் பை இன்ச்' ஆக பையன்கள் அளக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. கே. என். நேரு : தலைவர் அவர்களே, 'இன்ச் பை இன்ச்சாக' பையன்கள் அளக்கிறார்களா அல்லது இவர் அளக்கிறாரா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : தலைவர் அவர்களே, மனித ஜென்மம் என்பது எல்லாம் ஒன்று தான். மனித ஜன்மம் என்பது இளசு, வாலிபம், வயோதிகம் என்பது எல்லாம் பார்வையில் சிருஷ்ட்டியில் ஏற்படக்கூடியது. சினிமாக்களில் நாம் முதலில் இதைக் கவனிக்கவேண்டும்; இப்படி ஏற்படக்கூடிய இந்த படங்கள் ஏராளமாக பெரிசு பெரிசாக 20, 25 அடி கட்டவுட்வைத்து விடுகிறார்கள். இப்படி வைக்கும்போது பையன்களுக்கு ஒன்றும் ஓடுவது இல்லை. எப்படி படிப்பு வரும், எப்படி வீட்டில் போய் சும்மா இருப்பான். ஆகவே அதையும் நாம் கொஞ்சம் கண்டிரோல் செய்யவேண்டும். சினிமாவைப் பார்ப்பது பற்றி ஒன்றும் இல்லை. இப்போது டி.வி. பார்த்து வீட்டு சும்மா இருக்க மாட்டேன் என்கிறான். திருடுவது எப்படி; எப்படி அஜிடேஷன் செய்யலாம்; மேல் நாடுகளில் குதிக்கிறான், தலைவர்களை தூக்குகிறான், குதிக்கிறான்; சுடுகிறான், இதை எல்லாம் பார்த்தவுடன் இங்கே அதை கற்றுக்கொண்டு சுடுவதை, திருடுவதை, கொள்ளை அடிப்பதை கற்பழிப்பதை செய்கிறான். இவைகள் எல்லாம் சினிமாவால்தான் ஏற்படுகிறது. இல்லை என்றால் யாருக்காவது சொல்லிக் கொடுக்கிறான். எல்லா காரியத்தையும் சினிமா பார்த்து கற்றுக்கொள்கிறான். சினிமாவைப் போய்ப் பார்க்கிறான், தடி எடுத்து அடிக்கிறான், அதை பார்த்துவிட்டு வந்து இவன் அடித்து மண்டையை பொளக்கிறான். ஆகவே சினிமா உலகத்தில் கூட ஒரு கட்டுப்பாடு வேண்டும். கட்டுப்பாடு இல்லை என்றால் நாடு எங்கெங்கேயோ போய் விடும். எப்படி எப்படியோ நடக்கிறது என்றால் அவர்களுடைய மன வளர்ச்சி நல்ல திடமான ஒரு நம்பிக்கை வைத்து இருக்கிறான். சாராயக்கடை வருகிறது என்றால் குடிக்கிறவன் தான் குடிப்பான்; எல்லோரும் குடிக்கப் போகிறீர்களா, குடிக்காதவன் என்றைக்கும் குடிக்க மாட்டான், குடிக்கிறவன் என்றைக்கும் குடிப்பான், சாராயக் கடை இருந்தாலும் சரி, கள்ளுக் கடை இருந்தாலும் சரி, குடிக்கிறவன் எப்படியும் குடித்து விடுவான். குடிக்காதவன் என்றைக்கும் குடிக்க மாட்டான். அந்த மாதிரி எந்தவிதமான தவறுகள் ஆனாலும் விளம்பரமாக இருந்தாலும் சரி, எங்கு இருந்தாலும் சரி கெட்டுப் போகிறவன் தான் கெட்டுப்

1990 மார்ச் 31] [திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்]

போவான், கெட்டுப் போகாதவன் என்றைக்கும் கெடாமல் நல்ல வனாகத் தான் இருப்பான். ஆகவே அந்த கழகத்தை இன்னும் மேம்படுத்த நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் நல்லபடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக சுற்றுலா, இது எப்படி ஆகிவிட்டது? யாத்திரி கர்கள் ஸ்தலம் போய் இப்போது வந்து சுற்றுலா என்று வந்து விட்டது. முன்பு யாத்திரிகர்கள் அங்கே போனார்கள், எங்கே போனார்கள், ஸ்ரீரங்கத்திற்குப் போகிறாயா, சபரிமலைக்கு போகிறாயா, குருவாயூருக்கு போகிறாயா அல்லது பழனிக்கு போகிறாயா என்று கேட்பார்கள். இது எல்லாம் போய் இப்போது சுற்றுலாவில் வந்து முடிந்து விட்டது. அங்கே போய் கன்னத்தில் போட்டுக்கொள்ளுவது இல்லை. இதைப் பார்த்த தாயா, அதைப் பார்த்தாயா இப்படி இருக்கிறது அப்படி இருக்கிறது என்றும், மகாபலிபுரம் போகிறாயா; இங்கே ரங்கநாதர் கோவிலில் உள்ள அம்மா மண்டபத்தை கூட ஒரு சுற்றுலா மையமாக வைத்தால் நன்றாக இருக்கும். ஏராளமான ஜனங்கள் அங்கே வருகிறார்கள். ஒரு நாளைக்கு 50 பஸ்கள், 100 பஸ்கள் மூலம் வருகிறார்கள். ஸ்ரீரங்கத்திற்கு இப்படி வருகிறார்கள், இப்படி எல்லா இடத்திலும் வருகிறார்கள்; கணக்கு இல்லை. அங்கே எல்லாம் வருகிற பஸ்சம் வட நாட்டு பஸ், உத்திரப் பிரதேசத்திலிருந்து எல்லாம் வருகிறார்கள். நம் நாட்டிலே எத்தனை ஸ்டேட்ஸ் இருக்கிறதோ அத்தனை ஸ்டேட் பஸ்களும் வருகின்றன. அப்படி வருவதற்கு காரணம் என்னவென்றால் நம்முடைய ஸ்டேட்டிலே இருக்கின்ற கோபுரங்கள் மாதிரி வேறு எந்த நாட்டிலும் கிடையாது; இந்த மாதிரி கோயில்களே எந்த இடத்திலும் கிடையாது என்பதற்காக அவர்கள் வருகின்றார்கள்.

11-40 மணி

ஆயிரங்கால் மண்டபம் போன்று பல மண்டபங்கள் நம் நாட்டிலே இருக்கின்றன. இந்து ஆகம் விதிப்படி கட்டப்பட்ட கோயில்கள் மற்ற மாநிலங்களிலே இல்லை. நானும் வட தேசங்களுக்கு எத்தனையோ முறை போய் வந்திருக்கிறேன்; நம் நாட்டிலுள்ள கோயில்களில் நூற்றில் ஒரு பங்கு கோயில் கூட அந்த மாநிலங்களில் கிடையாது. நம் நாட்டிற்கு வந்து பார்த்த பிறகு ஒவ்வொருவரும் முழிக்கிறார்கள்; இதையெல்லாம் எப்படி கட்டினார்கள் என்று. இப்போதுதான் வட தேசத்தில் ஒரு கோயில் கட்டுவதற்காக இங்கே இருக்கின்ற ஸ்தபதி போயிட்டு போயிட்டு வந்துகொண்டிருக்கிறார். இங்கே இருக்கிற ஜயர் போய் அடிக்கல் நாட்டிவிட்டு வந்திருக்கிறார். இந்த மாதிரி கோயில்களையும் கோபுரங்களையும் கட்டுவதற்கு அங்கே இடங்கள் இல்லை. அந்தக் காலத்திலே கோயில்களைக் கட்டுவது என்றால் 80 ஏக்கர், 90 ஏக்கர் 100 ஏக்கர் என்று இடத்தை

[திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்] [1990 மார்ச் 31]

ஒதுக்கி வைத்து பிரகாரங்களைக் கட்டினார்கள். மதுரை மீனாட்சி கோயில் இருக்கிறது, சீரங்கம் இருக்கிறது, திருவாணைக்காவல் கோயில் இருக்கிறது; திருவண்ணாமலை கோயில் இருக்கிறது; இந்த மாதிரி கோயில்கள், ஆயிரங்கால் மண்டபம், நூற்றுக்கால் மண்டபம், வசந்த மண்டபம் போன்றவைகளெல்லாம் வருகின்றவர்களைக் கவருகின்ற மாதிரி அந்தக் காலத்திலே கட்டினார்கள். எமப்பயல்கள் வெள்ளைக்கார எல்லாம் அந்தக் கோயில்களை வந்து பார்த்துவிட்டு முழிக்கிறான்.

எத்தனையோ போட்டோக்களை எடுக்கிறார்கள். காரணம் என்னவென்றால் மேலை நாடுகளிலே இந்த மாதிரி இல்லை. ஆகையால், இவைகள் சுற்றுலா யாத்திரிகர்கள் ஸ்தலமாக இருப்பதால், அந்த ஸ்தலங்களுக்குச் சென்று பார்க்கும்போது அங்கே தங்குவதற்கு இடவசதி இல்லை. சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகம் இருக்கிறது. தமிழ்நாடு ஓட்டல் என்று நடத்துகிறார்கள். மற்ற உடுப்பி ஓட்டல்களில் சும்பல் எக்கச்சக்கமாக இருக்கிறது. தமிழ்நாடு ஓட்டலிலே எவ்வளவு குறைவாக இருக்கவேண்டுமோ அவ்வளவு குறைவாக இருக்கிறது. காரணம் என்னவென்றால் விலைவாசி; அங்கேயுள்ள ஆகாரத்தினுடைய தரம் இவைகள் தான். இவைகளெல்லாம் பார்க்கும்போது அங்கே கூட்டம் அவ்வளவாக வருவதில்லை. வழிகளிலே எவ்வளவோ ஓட்டல்கள் இருக்கின்றன. இப்படி இருந்தால் எப்படி முன்னேறுவது? நாம் அதற்கு ஏதாவது மானியம் கொடுக்க வேண்டும். எப்படி கோ-ஆப்பரேட்டிவ் சிஸ்டத்திற்கு மானியம் கொடுத்து அபிவிருத்தி பண்பு முயற்சிக்கிறோமோ அவ்வாறு மானியம் கொடுக்கவேண்டும். நம்முடைய வரிப் பணத்திலே ஏதாவது மானியம் கொடுத்து அவைகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு வழி பார்க்க வேண்டும். அந்த ஓட்டல், தானாக, சோலோவாக அபிவிருத்தி அடைவதற்கு சந்தர்ப்பம் இல்லையென்பதை நினைத்து நான் வருத்தப்படுகிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய உழைப்பால், இனிமேல் இந்த சுற்றுலா ஸ்தலங்களையெல்லாம் வளர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு சந்தர்ப்பம் கொடுத்த சபாநாயகர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்து விடையெறுகிறேன், வணக்கம்.

*திரு. பி. கானியப்பன் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவையிலுடைய மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1990-91 ஆம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தின் கீழ் வனத்துறை, செய்தி, சுற்றுலாத்துறை கோரிக்கை மீது எனக்குப் பேச வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு தங்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 1990-91 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை சமர்ப்பித்த தலைவர்களை அவர்களுக்கு எனது பாராட்டுதலை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எனது தொகுதியில் 21 கோடி ரூபாய் செலவில் இடைக்கோட்டை,

1990 மார்ச் 31]

[திரு. பி. காளியப்பன்]

நங்காஞ்சி அணைத் திட்டத்தை இந்த ஆண்டில் அறிவித்தமைக்கு நானும் எனது தொகுதியைச் சேர்ந்த விவசாயப் பெருமக்களும், அரவக்குறிச்சி தொகுதியைச் சேர்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினரும் அந்தத் தொகுதி விவசாயப் பெருமக்களும் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். இது குறித்து பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும் மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 1990-91 ஆம் ஆண்டில் ஏழையெளிய மக்களுக்கும், பிற்பட்ட நடுத்தர, மலைவாழ் மக்களுக்காகவும், விவசாயிகளுக்காகவும் வணிகப் பெருமக்களுக்காகவும், குறிப்பாக மாணவ மாணவிகளுக்காகவும் நல்ல பல திட்டங்களை அறிவித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

முந்தைய அரசு, வனவளத்தையெல்லாம் அழித்து, காடுகளை அழித்து வறட்சியை உருவாக்கினார்கள். தமிழினத் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் மேற்கு தொடர்ச்சி மலையில் 2,500 ஹெக்டேர் நிலத்திலே வானூர்தி மூலம் விதைகளைத் தூவி வனவளத்தை பெருக்கியுள்ளார்கள். வனவளத்தை அழித்த அரக்கர்களை தடுத்து வனத்துறை காக்கப்பட்டு, வனவளம் பெருக்கப்பட்டு உள்ளது. வனத்துறையில் மரங்களை வெட்டுபவர்களையும் அதற்குத் துணை போகின்றவர்களையும் பிடித்து கொலை குற்றத்திற்குச் சமமான தண்டனை விதித்து, வன வளத்தை காப்பாற்ற வேண்டுமாய் தலைவர் அவர்களை பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

முந்தைய நமது அரசு ஆட்சிக் காலத்தில் பரப்பலாறு அணைத் திட்டத்தை ஏற்படுத்தி இப்போது அதைச் சுற்றுலா மையமாக அறிவித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தாய் மீது சத்தியம் செய்து, தமிழ்நாட்டில் மது பானங்களைக் கொண்டு வர மாட்டோம் என சொன்னவர்களெல்லாம் தமிழகத்தின் மூலை முடுக்குகளினெல்லாம் மது பானத்தை பெருக்கெடுத்து ஓடும்படிச் செய்தார்கள். அவர்களைச் சார்ந்தவர்களே கள்ளச் சாராயத்தையும் உற்பத்தி செய்து விற்ற நிலையைப் பார்த்தோம். தனியார்கள் அடைந்த லாபத்தைத் தடுத்து, அரசு கருவூலத்திற்கு வருமானத்தைப் பெருக்குகின்ற வகையில் இன்றைய தினம் மலிவு விலை மதுவை தயாரித்து, ஏலத்தின் மூலம் கடைகளை விட இருக்கிறார்கள். கட்சிக்காரர்கள் உள்ளவர்களுக்குத்தான் கடை என்ற முறையை வைத்து கட்சிக்காரர்களை கொள்ளை அடிக்க வைத்தார்கள் எல்லாம் இன்று ஒன்றும் தெரியாத பார்ப்பாக்கள் போல் பேசுவது வீந்தையாக இருக்கிறது.

II-45 மணி

எனது தொகுதி வறண்ட பகுதியாக இருப்பதால் நல்ல தங்கள் ஓடைத் திட்டத்தை ஆய்விந்து எடுத்து வருகிற நிதியாண்டில் செயல்படுத்த அனுமதி வழங்க வேண்டுமென்று கேட்க

[திரு. பி. காளியப்பன்] [1990 மார்ச் 31]

டுக் கொள்கிறேன். மழையை நம்பி வாழ்கிற எனது தொகுதி மக்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் வகையில், கூட்டுறவு நூற்பாலை ஒன்றை அங்கே அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எனது தொகுதியில் தக்காளி அதிகம் விளைகிறது. அதற்கு அதிக விலை கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கும் வகையில், தக்காளி பவுடர் தொழிற்சாலையை அங்கே அமைக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒட்டன் சத்திரம் காய்கறி மார்க்கெட் மிகவும் நெருக்கடியான இடத்தில் அமைந்திருக்கிறது. போக்குவரத்திற்கு இடையூறாக இருக்கிறது. அந்த இடத்தில் 70 பேர் சொந்தமாக கடைகள் கட்டியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சௌகரியத்திற்கு அதிகவிலை கொடுத்து இப்பொழுது உள்ள இடத்தை வாங்காமல் அதிகமான பரப்பளவு கொண்ட இடத்தை குறைந்த விலைக்கு வாங்கி காய்கறி மார்க்கெட்டுக்கு ஏற்பாடு செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கூறி வாடிக்கிடக்கும் பயிர்களுக்கு மழை பெய்தால் எவ்வளவு செழிப்பாக இருக்குமோ அதே போல தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை அமைந்துள்ளது என்பதைக் கூறி, எனக்கு இந்த வாய்ப்பை அளித்த தங்களுக்கு நன்றி கூறி, அமைகின்றேன்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, காட்டு வளத்துறை, செய்தித் துறை, மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை வெளியிடுவதற்கு வாய்ப்புக் கொடுத்தமைக்காக மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

காடுகள் இன்றல்ல, நேற்றல்ல, சுதந்திரம் அடைந்து 30, 40 ஆண்டுகளாகவே வளர்க்கப்படாமல் வெட்டப்பட்டு, பல்வேறு ஆட்சியாளர்களின் தலைமையில் அரசுகள் இருக்கும் போது, காடுகளை வெட்டுகிற காரணத்தால், இன்றைக்கு மழையில்லாமல், அல்லது மழைக் காலங்களில் மழை பெய்யக் கூடிய வாய்ப்பு இல்லாமல், வெயில் காலத்தில் மழை பெய்யக் கூடிய ஒரு நிலை இன்றைக்கு தமிழகத்தில் உருவாகியிருக்கிறது. பொதுவாக காடுகளை வெட்டுவதற்கு அனுமதி பெறக் கூடியவர்கள், அரசாங்கத்திடமிருந்து 10 ஏக்கர் நிலத்தில் காடுகளை வெட்டுவதற்கு முதலில் அனுமதியை வாங்குவார்கள். அந்த பத்து ஏக்கர் நிலத்தில் முதலில் காடுகளை வெட்டாமல், எங்கெங்கே எல்லாம் மரங்கள் இருக்கிறதோ அவைகளை வெட்டி வெளியில் வரும்போது அனுமதி வாங்கியிருக்கிற இடத்திலிருந்து தான் வெட்டிக் கொண்டு வருகிறேன் என்று சொல்லி, காடுகளையெல்லாம் காலி செய்து விட்டார்கள் என்பதை நாம் ஒத்துக்கொண்டு ஆக வேண்டும்.

இந்தக் காடுகளை பாதுகாக்க பல்வேறு அரசுகள், 1947 ஆம் ஆண்டிலிருந்தே தவறிவிட்டார்கள் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். காடுகளைப் பாதுகாப்பதற்கு சில இடங்களில்

1990 மார்ச் 31]

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

புரொக்டட் ஏரியா, இங்கே யாரும் அத்து மீறி நுழையக் கூடாது. பாதுகாக்கப்பட்ட இடம், மீறிச் சென்றால் சுட்டு விடுவார்கள் என்று 1947-ல் இருந்தே ஒருவேளை நிலைமையை உருவாக்கி யிருப்பார்களேயானால் இன்றைக்கு காடுகள் பாதுகாக்கப்பட முடிக்கும்.

ஆனால், காடுகளை வெட்டியவர்களை நாம் எளிதாக அடையாளம் காண முடியும். பெரிய பெரிய கட்டிடங்களை, வானளாவிய கட்டிடங்களை, தேக்கோடு, சந்தனத்தோடு கட்டி, இன்மைக்கு அவைகளையெல்லாம் ஆங்காங்கே அடையாளச் சின்னங்களாக வைத்திருக்கிறார்கள். அவைகளுக்கு சாட்சி வேண்டாம். இன்றைக்குக் காடுகளை வெட்டியவர்களைத் தேடிப் போய் பார்க்க வேண்டாம். அவர்கள் கட்டிய கட்டிடங்களை எப்படி நிர்மானித்திருக்கிறார்கள் என்பதை நேரடியாகவே இன்றைக்கு அதிகாரிகள், அதிகாரத்தோடு போனால் கண்டு பிடித்துக் கொள்ளலாம். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும், தமிழகம் முழுவதும், இதே நிலைதான் இருந்திருக்கும் என்பதை என்னால் உணர முடிகிறது. ஆகவே 1947-லிருந்து யார் யார் மரங்களை வெட்டுவதற்கு அரசாங்கத்திடம் அனுமதி வாங்கினார்கள் என்ற ஒரு விஸ்டையே தயார் செய்யுங்கள். 1947 லிருந்து யார் யார் தமிழ்நாட்டில் காடுகளை வெட்டுவதற்கு அனுமதியைப் பெற்றார்கள், அவர்களுடைய வாழ்க்கை வரலாற்றை நம்முடைய தமிழக அரசின் திரைப் படத்துறை மூலமாக எடுத்து, நாட்டுக்கே காட்டுங்கள்.

11-50 மணி

காடுகளை வெட்டியவர்கள்தான் பெரிய, பெரிய பணக்காரர்களாக ஆகியிருப்பார்கள். அவர்களுடைய பெயர்ப் பட்டியலை 1947-லிருந்து தயாரிக்க வேண்டுமென்று நான் இங்கே கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒரு சாதாரண மனிதன் பல இடங்களில் காடுகளை வெட்டி எந்த அளவிற்கு பொருளாதாரத்தில் உயர்ந்து இருக்கிறார் என்பதை அந்தந்த ஊர் மக்களுக்கு நாம் அடையாளம் காட்ட வேண்டிய தேவையில்லை. அவர்களுக்குத் தெரியும். ஆனால் அப்படிப்பட்டவர்கள் மீது சட்டம் பாயவேண்டும். கிரிமினல் குற்றங்களுக்கு விமிட்டேஷன் கிடையாது. இத்தனை ஆண்டுகளுக்குள் வழக்குப் போட வேண்டும் என்று சட்டத்தில் கிடையாது. கிரிமினல் குற்றம் என்றால் வாழ்நாள் முழுவதும் அது குற்றம்தான். சிலில் வழக்குகளைத் தொடருவதில் வேண்டுமானால் மூன்றாண்டு, 12 ஆண்டு என்று கால வரையறை இருக்கிறது. எனவே காடுகளை அழித்த துரோகிகளை, தேச விரோதிகளை எல்லாம் கணக்கில் எடுத்து மக்களுக்குக் காட்டுங்கள். அரசியலிலிருந்து யாராவது இதைச் செய்திருப்பார்களேயானால் நம்முடைய இந்திய அரசியல் சட்டத்தில் என்ன வழி வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்றால் வாக்காளர் பட்டிய

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்] [1990 மார்ச் 31]

விவரித்து அவருடைய பெயரை நீக்க வேண்டும். அதாவது வாக்காளர் பட்டியலில் அவருடைய பெயர் இருக்கக் கூடாது என்றுதான் இந்திய அரசியல் சட்டம் சொல்கிறது.

அவர்களுடைய வாக்குரிமையைப் பறித்து எறியுங்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள், பொதுச் சொத்தைச் சாப்பிட்டவர்கள் பொது மக்களுக்குச் சேவை செய்ய முடியாது. சேவை செய்யவும் கூடாது. பொது மக்களுக்காகப் பணியாற்றக்கூடியவர்கள் பொது நோக்கோடு இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இதை இங்கே நான் சொன்னேன். ஆகவே 1947-லேயிருந்து காடுகளை வெட்டுவதற்கு அனுமதி பெற்றவர்களின் பெயர்ப் பட்டியலை இந்த அவையிலே படிக்க வேண்டும். செய்தித் துறையின் மூலமாக ஒவ்வொரு பத்திரிகையிலும் ஒரு பக்க வளம்பரம் போட்டு பெயர்ப் பட்டியலை வெளியிட்டு நாட்டு மக்களுக்குக் காட்ட வேண்டும். அப்போதுதான் இனிமேல் யாரும் அவ்வாறு வேறு துறையில் தவறு செய்ய மாட்டார்கள். இங்கே தவறு செய்ய இனிமேல் வாய்ப்பே சிடையாது. வேண்டுமென்றால் மாடுகளை விட்டு மேய்க்கலாம். அந்த அளவுக்குப் புல்தான் அங்கே இருந்து கொண்டிருக்கின்றது என்பதை நாம் மறந்து விடக் கூடாது. ஆகவே இந்த இயற்கைச் செல்வத்தை அழித்தவர்களை அடையாளம் காட்ட வேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய வேண்டுகோள் ஆகும். அவர்களுடைய பொருளாதார நிலை குறித்தும் அதாவது சாதாரண மனிதனாக இருந்து இவ்வளவு காடுகளை வெட்டி தென்காசி, அம்பாசமுத்திரம் போன்ற பகுதிகளில் மற்றும் இன்னும் தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய பல்வேறு பகுதிகளில் இருப்பவர்கள் குறித்து புதிதாக வந்திருக்கக் கூடிய சட்டமன்ற உறுப்பினர்களிடமிருந்து செய்திகளைக் கேட்டுப் பெற்று அரசாங்கம் செயல்பட வேண்டுமென்று நான் இங்கே கேட்டுக் கொள்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் நிச்சயமாக இதில் நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு.

ஒரு முறை குற்றாலத்தில் சாரல் வாழா நடைபெறும்போது இன்றைக்குப் பேசிய இதே கருத்தை அன்றைக்கும் நான் சொன்னேன். நான் பேசினேன். தினகரன் பத்திரிகையில் முதல் பக்கத்தில் பெரிய செய்தியாக அதனை அன்றைக்கே வெளியிட்டு இருந்தீர்கள். அதாவது நான் சபாநாயகராக இருந்த போது. அதையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்து, இன்றைக்குப் பேசிய பேச்சையும் வைத்து உடனே நடவடிக்கை எடுங்கள். அவர்களைக் குண்டர்கள் சட்டத்திலும் அடைக்கலாம். வெளியிலே நடமாட விடாமல் சட்டத்தை வைத்து மடக்கிப் பிடியுங்கள் என்று நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஒரே ஒரு நபர் அரசாங்கத்திற்கு சவால்விடுவது போல் இத்தனை ஆண்டுக் காலம் காடுகளில் மரங்ளை வெட்டி அதன் காரணமாக நம்முடைய போலீசார் அவர்களைத் துரத்திச் சென்று கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஏன்

1990 மார்ச் 31]

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

அந்த நபர் மீது, 'எலிமினேஷன் ப்ராஸஸ்' என்பதைப் பயன்படுத்தி நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடாது? எலிமினேஷன் ப்ராஸஸ் என்றால் என்ன என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். அதையெல்லாம் வெளியே சொல்ல மாட்டார்கள். அவர்களே கூட்டு வீழ்த்தி விடுவார்கள். அதுதான் எலிமினேஷன் ப்ராஸஸ். இதற்செல்லாம் 'ட்யூ ப்ராஸஸ் ஆப் லா' என்று பார்க்கக் கூடாது. அதாவது திருடனுக்கு சட்டப் பாதுகாப்பு கூடாது. ஒரு பெரிய திருடன் என்ற முடிவுக்கு வந்தால் இந்த எலிமினேஷன் ப்ராஸஸ் என்பதைச் செய்திருக்க வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய எண்ணமாகும்.

அடுத்து நம்முடைய செய்தித் துறை. அதில் ஒரு செய்தியைப் படித்தேன். சென்ற ஆண்டு நம்முடைய சுற்றுலாத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பத்திரிகை நண்பர்களுக்கு 5 ஏக்கர் நிலத்தை ஒதுக்கி இருக்கிறோம் என்ற செய்தியைச் சொன்னார்கள். இன்றைக்கு இதிலே சொல்லியிருக்கிறீர்கள். விலை என்ன? ஒரு கிரவுண்ட் ஒரு இலட்சம். பத்திரிகை நடத்தக் கூடிய பெரிய முதலாளிகள் வேண்டுமானால் ஒரு இலட்சம் ரூபாய் செலுத்தமுடியும் ஒரு கிரவுண்டுக்கு. ஆனால், சாதாரணமாக பத்திரிகை ரிப்போர்ட்டர்கள் ஒரு இலட்சம் ரூபாய் செலவழித்து வாங்க முடியாது. எப்படி பெரிய பெரிய பணக்காரர்களுக்கெல்லாம் தாட்சண்யம் காட்டி அவர்களுக்கு நூறு ஆண்டுகாலம், 50 ஆண்டுகாலம் என்று கூட வீஸ் போட்டுக் கொடுக்கிறோமோ அது போல ஒரு 'பெர்ஃபெக்ட் ஷூவல் சேல்' என்று சொல்வது போல இவர்களுக்குச் சென்னை யிலே ஒரு முக்கியமான இடத்தில் 5 ஏக்கர் நிலத்தை ஒதுக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

11-55 மணி.

இந்த விலையில் கொடுக்க முடியாது, இயலாது என்ற கருத்துக்கு வருவீர்களேயானால் அண்ணா நகரில் அதற்கு மேலே முகப்பேர் தாண்டிய பிறகு 25 ஏக்கர், 50 ஏக்கர் அன்அப்ரூவ்ட் ஆக இருக்கிறது. அங்கே 5 ஏக்கர் எடுத்துத் தருகிறேன். நீங்கள் அவர்களுக்கு வழங்குங்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். காரணம் அன்அப்ரூவ்ட் ஆக நிலத்தை வாங்கக்கூடியவர்கள் அரசாங்கத்தின் அனுமதி வாங்காமல் கட்டக்கூடிய காலக் கட்டாயம் சட்டத்தை மதிக்காத தன்மை இன்றைக்கு உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, பத்திரிகை முதலாளிகளுக்காக நான் பேசவில்லை. பத்திரிகை நண்பர்களுக்காகச் சொல்கிறேன். ரிப்போர்ட்டர்களுக்காக நீங்கள் அந்த 5 ஏக்கர் நிலம் வேண்டும், அதாவது ஒரு இடத்தில் 5 ஏக்கர் வேண்டுமென்று சொன்னால் முதலில் அண்ணா நகருக்கு மேற்கே இருக்கக்கூடிய முகப்பேர் பகுதியை நான் காட்டுகிறேன். இல்லை, அந்த இடம்

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்] [1990 மார்ச் 31]

வேண்டாம் என்று சொன்னால், இன்னும் பூந்தமல்லி வரை எங்கெங்கே நிலங்கள் இருக்கின்றன என்று எனக்குத் தெரிகிறது. காரணம் நான் சபாநாயகராக இருக்கும்போது தமிழ்நாட்டில் முழுவதும் எங்கெங்கே புறம்போக்கு நிலம் இருக்கிறது என்பதைச் செயலகத்தின் மூலமாக எழுதிக் கேட்டு வாங்கி அந்த செயலகத்தில் இருக்கிறது. தெரிந்துகொள்ளுங்கள். எங்கே வேண்டுமானாலும் அவர்களுக்கு நிலத்தை வழங்குவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே, ஒரு இலட்சம் ரூபாய் விலைக்குக் கொடுக்காமல், ஒரு 10 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு கன்செஸன் ரேட்டில் போட்டுக் கொடுங்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சினிமாத்துறை. சென்ற முறை பேசும்போது சினிமா படங்களுக்கு மானியம் கொடுப்பதை நான் எதிர்த்துப் பேசினேன். விளைவு என்ன தெரியுமா? வெளியிலே இருக்கக்கூடிய விநியோகஸ்தர்கள் எல்லாம் அவர்களுடைய கூட்டத்தில் எனக்குக் கண்டனம் தெரிவித்தார்கள். எதற்கு? 61 இலட்சம் ரூபாயை அவர்களுக்கு பரிசாகக் கொடுக்கக்கூடாது என்று பேசியதற்கு. எனக்குக் கொடுங்கள் என்று கேட்கவில்லை. அந்தப் படத்தை எடுக்கக்கூடியவர்கள் அவர்களுடைய பணத்தைப் போட்டு படம் எடுக்க வேண்டும். பணம் இல்லாதவன் படம் எடுக்கக்கூடாது. பணம் இல்லாதவனுக்கு எதற்கு அந்த வேலை? வேண்டுமானால் படத்தை தியேட்டரில் பார்த்துவிட்டுப் போகட்டும் அந்த நிலையில் இன்றைக்கு மாறுதல் இல்லை. அந்தப் பரிசுத்தொகை, மானியத் தொகை, இந்த ஏழையெளிய நாட்டில், இந்த பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டை சமர்ப்பிக்கும் போது, இதை நீங்கள் கொடுக்க வேண்டாம் என்றுதான் சொல்கிறேன். ஆனால் நான் பேசிய இரண்டாவது நாளிலேயே நீங்கள் விழா வைத்துக் கோட்டையிலேயே கொடுத்துவிட்டீர்கள். இனிமேல் அதுமாதிரி பேசி இலாபம் இல்லை, பலன் இல்லை என்பதை உணர்கிறேன். இருந்தாலும் அந்த நிலையிலிருந்து மாற முடியாது. 61 இலட்சம் ரூபாய். ஒரு சாதாரண ஏழையெளிய மனிதனுக்கு இதுபோல் ஊக்கம் கிடையாது.

மாண்புமிகு திரு. துரைமுருகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கம் பணம் தருவது ஏதோ தனிப் பட்டவர்களை ஊக்குவிப்பதற்காக அல்ல. சினிமாத்துறையை இன்றைக்கு பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் நம்பி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். அது ஒரு இண்டஸ்ட்ரீஸ். திரை உலகம் என்று பெயர். அந்த உலகத்திலே பலபேர்களை வாழ வைப்பதற்காகத்தான் இப்படிப்பட்ட ஊக்கப்படுத்துகிற வகையில் இதை அரசு செய்கிறதே தவிர வேறல்ல.

1990 மார்ச் 31]

திரு. ராம. நாராயணன் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவரவர்களே, ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் கேட்கிறேன். பிச்சை எடுக்குமாம் பெருமாள், அதைத் தட்டிப் பறிக்குமாம் அனுமார் என்பார்கள். தங்கத் தலைவர், கலைஞர் அவர்கள் ஏதோ இரக்கப்பட்டு மக்களுக்காக, மக்கள் களிப்படைவதற்காக உழைக்கின்ற திரைப்படத் துறையினருக்கு ஏதோ உதவித் தொகை என்று தருகிறார்கள். சென்ற ஆண்டு தடுத்ததைப் போல, இந்த ஆண்டும் தடுப்பதற்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பி. எச். பாண்டியன் அவர்கள் முயல்கின்றாரே இது சரிதானா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியன்) : இதிலே “Point of order” கேட்பதற்கு ஒன்றுமில்லை. உறுப்பினர் பதில் சொல்வார்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இதை இந்த ஆண்டு மட்டுமல்ல, என்னுடைய வாழ்நாள் முழுவதும் எதிர்த்துக் கொண்டேதான் இருப்பேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். காரணம், இந்தப் பணம் ஏழையெளிய படத் தயாரிப்பவர்களுக்குப் போக வில்லை. தொழிலாளர்களுக்கும் போக வில்லை. இந்தப் படத்தை எடுப்பதற்கு வரக்கூடியவர்கள் படத்தின் தன்மையை வைத்து இன்றைக்கு பரிசு போல இந்த மானியத் தொகையைப் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டிற்கு அது வேண்டாம். ஏழையெளிய மக்கள் களிப்படைவதற்கு படத்தை எடுப்பவர்களானால், தரித்திரம் பிடித்த மக்கள் தான் இன்றைக்குப் படத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் மறந்துவிட முடியாது. அந்த கஷ்டப்படுகிற மக்களுக்கு இந்த அவையிலே பாதுகாப்பு வேண்டும். இந்த அவையில் பேசுகிற பேச்சா இது? இன்று காலையில் பார்க்கலையா? மக்கள் பிரச்சினைக்கா இன்று வெளிநடப்பு நடைபெற்றது? மக்கள் பிரச்சினைக்கா இன்று தகராறு ஏற்பட்டது? தனிப்பட்ட பிரச்சினைக்குத்தான். தனிப்பட்டவர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் பயன்படுத்தான் இந்தக் காலத்தில் இம்மாதிரி நடைபெறுவது. இந்தக் காலத்தில் மக்களுக்காக பேச எல்லோரும் முன்வர வேண்டாமா? இன்றைக்கு நடைபெற்ற நிகழ்ச்சி என்ன? அன்றைக்கு முதலமைச்சரிடத்தில் பொது மக்களுடைய பிரச்சினைக்காக மனுக் கொடுக்கும்போது என்ன பேசினார்கள்? முதலமைச்சரை மதிக்காமல் நான் துர்க்கிப் போட்டேன் என்றார்கள். இன்றைக்கு, நேற்றைக்கு இங்கே நடைபெற்றது என்ன? இதுதான் அரசியல். இன்றைக்குக் காலையில் நான் சொல்லலாம் என்று இருந்தேன், ஒரு சட்டப்பிரச்சினையை. பிரச்சினை திசை திரும்பிப் போகக் கூடாது என்பதற்காக அமர்ந்திருந்தேன்.

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்] [1990 மார்ச் 31]

12-00 மணி.

இந்தியாவின் 42 ஆவது சட்டக் கமிஷனில் 124 ஆவது பிரிவில் ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்டமன்றத்தை இறக்க யாராவது முயன்றால் அது பெரிய குற்றம். இது மத்திய அரசு கொண்டு வந்த சட்ட திருத்தம்தான். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு ஆட்சியை இறக்குவதற்கு வெளியே போராட்டம் நடத்தினால் இ.பி.கோ. 124படி குற்றம், சேடிசன் என்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கணபதி போன்றவர்களுக்குத் தெரியும். காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் இதுபோன்ற வழக்குகளைப் போட்டார்கள். இன்றைக்கு நீங்கள் போட பயப்படுகிறீர்கள். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இந்த ஆட்சியை யார் இறக்க முடியும்? மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் வெளியே இருக்கிற மக்களுக்காக சட்டமன்றத்தில் பேச வேண்டும். எல்லோரும் இங்கே வர முடியாது என்பதால்தான் 234 பேர்களுக்கு மட்டும் இடம் அளிக்கிறோம். வெளியே, சாலையில் பேசுவதை இங்கே பேசக் கூடாது. இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசியதால் நானும் வேகத்தில் பேசிவிட்டேன். யாருடைய மனதையும் புண்படுத்துவதற்காக நான் பேசவில்லை. எங்கேயோ பேச்சு கொஞ்சம் திசை திரும்பியதற்காகச் சொல்கிறேன்.

பரிசைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, கல்கண்டு பத்திரிகை ஒரு தலையங்கத்தைச் சமீபத்தில் எழுதியது. என்னை எச்சரித்து எழுதினார்கள். நான் எதிர்ப்பதாலோ ஆதரிப்பதாலோ எனக்கு பரிசை முதலமைச்சர் தரப்போவதில்லை. எனக்குப் புரியாத, வெறுக்கக்கூடிய இடம் இத்துறை. ஆக, அந்தப் பத்திரிகையில் எழுதிய தலையங்கத்தில், அன்றைக்கு நான் பேசும்போது “துப்பாக்கி தூக்கினால்தான் இந்த நாட்டைக் காப்பாற்ற முடியும்” என்று நான் பேசியதை வன்முறையைத் தூண்டுகிறேன் என்று எழுதினார்கள். ஆனால், அவர்களுடைய அட்டைப்படத்தில் உள்ள படம் காமத்தைத் தூண்டவில்லையா? பெண்மையை பழிக்கலையா? தமிழ் சமுதாயத்தைக் கேவலப் படுத்தலையா? இப்படி எல்லாம் செய்து வியாபாரம் செய்யலையா? இன்றைக்கு அரசியலில் வியாபாரம் செய்கிற அரசியல்வாதிகளும் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். இன்றைக்கு அவர்கள் என்னென்ன நிலையில் தங்களை வளர்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது மாண்புமிகு முதலமைச்சருக்குத் தெரியும். இப்படி வியாபாரம் செய்பவர்களுக்கு எச்சரிக்கை இல்லையா? அரசியலில் வியாபாரம் செய்பவர்களுக்கு எச்சரிக்கை இல்லையா என்றுதான் நான் கேட்டேன்.

இன்றைக்கு நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்வதெல்லாம் சாதாரண மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு இந்த அவைக்கு நாம் வந்திருக்கிறோம். சாதாரண மக்களுடைய வாக்குகளைப்

1990 மார்ச் 31] [திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

பெற்று இங்கே வந்திருக்கிறோம். சாப்பிட சாப்பாடு இல்லாதவர்கள், இருக்க வீடு இல்லாதவர்கள், வேலையில்லாதவர்கள், இப்படிப்பட்ட சாதாரண மக்களுடைய வாக்குகளைப் பெற்றுத் தான் இங்கே வந்திருக்கிறோம். அப்படியிருக்கும்போது ஒரு சில சமுதாயத்திலிருக்கிற உயர்குடி மக்களுக்காக இந்த அவையில் நிதியை வாரி கொடுத்துக்கொண்டிருப்பது சரியா? இப்படிச் செய்வது, தமிழ் சமுதாயத்திற்கு துரோகத்தைச் செய்துகொண்டு இருக்கிறோம் என்றுதான் பொருள். இந்தத் துறையில் இருப்பவர்கள் அவரவர்களுடைய சொந்தப் பணத்தை வைத்துச் செய்யட்டும்.

ஓர் உதாரணத்தைச் சொல்கிறேன். எனக்கு டெல்லி உச்ச நீதிமன்றத்தில் வழக்கறிஞராகப் பணியாற்ற வேண்டுமென்ற ஆசை. அங்கேயோ, 25 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுத்தால்தான் வாடகைக்கு வீடு கிடைக்கும். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் என் தொழிலை, என்னைப் போன்றவர்களை எல்லாம் ஊக்குவிக்கக் கூடியவர்கள் தான். அதற்காக வேண்டி, நம்முடைய டெல்லியில் இருக்கிற வீட்டுவசதி அமைச்சரிடம் சொல்லி எனக்கு 3 இலட்சம் ரூபாய்க்கு வீடு கொடுக்க முடியுமா? நான் தான் எனக்காக உழைக்க வேண்டும். என் பணத்தை வைத்துத் தான் நான் முன்னேற வேண்டும், மாற்று வழியில் முன்னேற முயலக் கூடாது. இது சாதாரண மக்களுக்குப் போய் சேர வேண்டிய பணம். நமக்கு வாக்களித்த சாதாரண மக்களுக்குப் போய்ச் சேர வேண்டிய பணம். ஆகவே, இந்தச் செய்தித் துறையில் வழங்க இருக்கின்ற இந்த மானியத்தை நான் முழுமையாக எதிர்க்கின்றேன். என்றைக்கும் எதிர்ப்பேன். அரசாங்கத்தில் இன்றைக்கு மட்டுமல்ல, என்றைக்கு இருந்தாலும், அன்றைக்கும் நான் சபாநாயகராக இருந்தபோதும், நகைச்சுவையோடு பேச வேண்டிய கட்டாயம் இருந்தபோதும் இதே கருத்தைத்தான் நான் சொன்னேன். ஆகவே, எங்கே இருந்தாலும் கருத்து மாறுபவன் நான்ல்ல. நேருக்கு நேர் சொல்லிப் பழக்கப் பட்டவன்.

12-05 மணி.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, திரைப்படத் துறை ஊனமடைந்துவிடக்கூடாது, ஒழிந்துவிடக் கூடாது என்பதற்காக அண்டை மாநிலங்களிலேகூட சிறிய அளவில் சொற்பத் தொகை செலவிட்டு எடுக்கப்படுகின்ற படங்களுக்கு அரசு ஒரு நிதியை அந்தந்த மாநிலங்களிலே வழங்கி வருகிறது. இதுவரையிலே இந்த மாநிலத்திலேகூட கடந்த கால ஆட்சியிலே, அருமை நண்பர் திரு. எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது ஒரு சில படங்களுக்கு அப்படி வழங்கப்பட்டது. பிறகு அது நிறுத்தப்பட்டு விட்டது. அதைத் தொடர்ந்து வழங்கவேண்டுமென்று கிரைஉலகத்திலுள்ள பிரதிநிதிகள் அவர்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1990 மார்ச் 31]

களுடைய சங்கங்களின் சார்பாக முறையிட்டு, அந்த முறையிடு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, இந்தத் தொகை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இது யாரோ தனிப்பட்ட ஒருவர், இருவருக்குப் போய்ச் சேருவதாக திரு. பாண்டியன் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். இந்தத் தொழிலில் படம் எடுக்கின்ற ஒருவர் மாத்திரம்தான் ஈடுபட்டிருக்கிறார் என்று எண்ணக்கூடாது. கிராமப்புறத்திலே அந்தப் படத்தைத் திரையிடுகின்ற தொழிலாளியிலிருந்து, படப் பிடிப்பு நடைபெறுகிற நேரத்திலே அதிலே ஈடுபடுகின்ற தொழிலாளர்கள் வரையில் இலட்சக்கணக்கானவர்கள், சுமார் 10 இலட்சத்திற்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் திரைப்படத் துறையிலே இன்றைக்கு ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் துறை அழிந்து விடக்கூடாது என்று ஊக்கப்படுத்துவதற்காகத்தான் இதுபோன்ற மானியம் சில படங்களுக்கு, அதுவும் தகுதியான, தரமுள்ளப் படங்களுக்குக் குறைந்த செலவில் எடுக்கப்பட்ட படங்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது. ஒருவேளை இதை அதிகம் என்று திரு. பாண்டியன் அவர்கள் கருதுவார்களேயானால் அதைக் குறைத்துக்கொள்ளக்கூடத் தயாராக இருக்கிறோம். அந்த ஊக்க உணர்வைக் குறைத்துவிடக்கூடாது. எனக்கே கூட சற்று அதிகம் கொடுக்கிறோமோ என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டது உண்டு. அதை வேண்டுமானால் கொஞ்சம் குறைத்துக்கொள்ளலாமே தவிர, இந்தத் தொழிலை ஊக்கப்படுத்தக் கூடாது என்று கூறுவது அவ்வளவு சரியாக எனக்குப் படவில்லை. திரு. பாண்டியன் அவர்கள் கொஞ்சம் அருள் பாலிக்க வேண்டும்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : தலைவரவர்களே, இந்த ஒரு துறைக்குத்தான் தமிழகம் முழுவதும் முழு ஆதரவு. இண்டஸ்ட்ரிசுக்கு யாரும் வேலைக்குப் போகத் தயாராக இல்லை.....

திரு. இரா. மோகன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பி. எச். பாண்டியன் அவர்கள், நான் அப்போதே எதிர்த்திருக்கிறேன், இப்படி எல்லாம் செய்வதை நான் சபாநாயகராக இருந்தபோதே சொல்லியிருக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். மாண்புமிகு எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது மிகப் பெரிய பணம் பெற்ற நடிகையான திருமதி. வைஜயந்திமாலா பாலிக்கு மாதம் 2,000 ரூபாய், திருமதி. பானுமதிக்கு மாதம் 2,000 ரூபாய், நாமகிரிப்பேட்டை திரு. கிருஷ்ணனுக்கு மாதம் 2,000 ரூபாய் என்று பணம் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தாரே, அப்போது சபாநாயகராக இருந்த திரு. பி. எச். பாண்டியன் அவர்கள் முதலமைச்சருக்கு இதைச் சொன்னாரா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : அது கொடுத்தது என்று நீங்கள் ஒரு முடிவெடுத்து, பல இடங்களைக் கையகப்படுத்தியது பேரீஸ் திரும்ப வசூலிக்க முடியுமென்றால், நானே இதைக் கோர்ட்டுக்கு

1990 மார்ச் 31] [திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

விடுகிறேன். தேவையில்லை. இந்த ஒரு துறைக்குத்தான் தமிழக மக்களின் ஒட்டுமொத்த ஆதரவு உண்டு. பள்ளி செல்வதற்கு, கல்லூரி செல்வதற்கு முழு ஆதரவு கிடையாது. வேலைக்குச் செல்வதற்கு முழு ஆதரவு கிடையாது. சிம்சன் கம்பெனியிலிருந்து வேலை முடிந்து வருவதுபோல, காலை 10 மணியிலிருந்து காட்சிகளைப் பார்த்துவிட்டு வரக்கூடிய இந்தத் தமிழ்நாட்டில், இப்படி ஊக்கம் கொடுக்கக்கூடிய இந்தத் தமிழ்நாட்டில், இந்த ஊக்கத் தொகை தேவையில்லை என்பதுதான் என்னுடைய கருத்தாகும். முதலமைச்சரவர்கள் முதலிலே அதைக் குறைக்கட்டும். முதலிலே கன்சேஷன் வாங்க வேண்டும். பேசினேன், ஒன்று கிடைத்தது என்று வரவேண்டும். ஆகவே, எனக்கு அந்தத் துறையிலே யாரும் கிடையாது. முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆரைத் தவிர வேறு யாரையும் தெரியாது. (குறுக்கீடு) உங்களை நன்றாகத் தெரியும். அந்தத் துறையில் இருக்கக்கூடியவர்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால் அந்தத் துறையில் இருக்கக்கூடியவர்கள் எல்லோரும் நம்முடைய மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இல்லை. நடிப்பவர்கள் முழுமையாகத் தமிழர்கள் இல்லை.

12-10 மணி

நடிகர்கள், நடிகைகள் எல்லோரையும் எடுத்துப் பார்ப்பீர்களேயானால் தமிழுக்கு என்று பேசக்கூடியவர்கள் எல்லாம் இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டில் பிறந்து, தமிழ் மொழியைப் பின்பற்றக்கூடியவர்கள் அல்ல; பேசக்கூடியவர்கள் அல்ல. ஆகவே, அது இன்றைக்கு ஒரு துறையாக, டிராபர்ட்மெண்டாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நீங்கள்தான் அதைப் பார்த்து செய்ய வேண்டும். காரணம் இன்றைக்கு மொழி வளர்ப்பதற்கு அது பயன்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. சமுதாயத்தைச் சீர்திருத்துவதற்கு அதைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளைத் தெரிவித்து இந்த அளவுக்குக் கருத்தைச் சொல்வதற்கு வாய்ப்புக் கொடுத்ததற்கு நன்றி சொல்லிக் கொள்கின்றேன். இன்னும் ஒன்றே ஒன்று. இந்தத் துறை பற்றியது அல்ல. அதை நான் காலையிலே சொல்ல வேண்டும் என்று இருந்தேன். ஒரு விளக்கம் உங்களுக்குத் தெரிய வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு இராணுவ அதிகாரியை வரவேற்பது 'புரோட்டோக்கல்' கிடையாது. புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். இருந்த போது, ஜெனரல் கிருஷ்ணராவ்தான் அவர் வீட்டிற்கு வந்து பார்த்தார். தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் 'புரோட்டோக்கல்' முதலமைச்சர்தான் பெரியவர்; ஆளுநர் 'ஏஜென்ட் ஆஃப் சென்ட்ரல்'. அதைக் காலையிலே சொல்லலாம் என்று பார்த்தேன். அதைச் சொல்கின்ற

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்] [1990 மார்ச் 31]

போது பிரச்சினை வேறு எங்கேயோ போய், பிறகு எனக்கு எச்சரிக்கை வரக்கூடாது என்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. பிறகு பிரிவினை என்று சத்தம் போட்டார்கள். அதற்குப் பதில் வேண்டும். இன்றைக்கு உலக இராணுவத்திலேயே இந்திய இராணுவத்தில் மட்டும்தான் பிரிவினையே இருக்கிறது. மெட்ராஸ் ரெஜிமென்ட், பஞ்சாப் ரெஜிமென்ட், சிக் ரெஜிமென்ட், ராஜஸ்தான் ரெஜிமென்ட் இப்படி ஒவ்வொரு மாநிலமாக இருக்கிறது. அங்கேயும் ஒருமைப்பாட்டைக் காணோம். அதை முதலமைச்சர் அவர்கள் வி.பி. சிங் அவர்களிடம் தெரிவித்து, இனிமேல் ஒரே ரெஜிமென்ட்—அதாவது இந்தியன் நேவி, இந்தியன் ஏர்போர்ஸ், இந்தியன் ஆர்மி போல் இருக்க வேண்டுமென்று தெரிவிக்க வேண்டும். ஏனென்றால், இன்றைக்கு அவர்கள் பேசி இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அதைச் செய்ய வில்லை. இராணுவத்திலே பிரிவினையையே ஊட்டியவர்கள் இன்றைக்கு அதைச் செய்யாத காரணத்தால், அதைச் செய்ய வேண்டும். அதைக் காலையிலே சொல்ல வேண்டுமென்று நினைத்தேன். உடனே வேறு விதமாகப் போய்விடக்கூடாது என்று நினைத்து அமர்ந்துகொண்டு இருந்தேன். அதை முதலமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டு அமர்கின்றேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அவர்கள் இன்று காலையிலே பிரிவினை சக்தி ஒழிக என்று சொன்னபோது, அதற்கு நான் கொண்ட பொருள், அவர்களுக்குள்ளே இருக்கிற பிரிவினை ஒழிய வேண்டும் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) என்று சொல்லிக்கொண்டு சென்றார்கள் என்றுதான் நான் கருதினேன்.

திருமதி பாப்பா உமாநாத் : பாய்ன்ட் ஆஃப் ஆர்டர். மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய பாண்டியன் அவர்கள் பேசும்போது சினிமா துறைக்கு நிதி ஒதுக்கக்கூடாது என்று அவர் வாதாடுவதற்கு அவருக்கு உரிமை உண்டு. ஆனால் அதில் தமிழ்ரா, இல்லையா என்று கூறுவது நம்முடைய இறையாண்மைக்குப் பொருத்தமாக இல்லை. நடிப்பு, திறமை இவைகளை வைத்துத்தான் நாம் நிர்ணயிக்க வேண்டுமே தவிர தமிழன் என்றால்தான் உதவி செய்ய வேண்டும் என்ற அந்தக் கருத்து ஏற்புடையது அல்ல என்பதை இந்த அரசின் சார்பாக அறிவிப்பார்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : உறுப்பினர் அவர்கள் எண்ணுவது போல் நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை. அதாவது ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் தனித் தன்மை இருக்கிறது. வங்கம் மாநிலத்தில் அவர்கள் நியமனத்தைச் செய்யும்போது அவர்களுடைய மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு 'Sons of the soil theory' உண்டு. கர்நாடகத்திலே 'Sons of the soil theory'

1990 மார்ச் 31] [திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

இருக்கிறது. 'தெலுங்கானாவில் நான் மடிவேன்' என்று என்.டி.ஆரே. சொன்னார். அந்தச் சூழ்நிலையை எல்லாம் பார்த்தும்போது இன்றைக்கும் சொல்கிறேன், நம்முடைய தமிழ்நாடு ஒன்றுதான் இன்னும் 'காம்போசிட் ஸ்டேட்' போல் இருக்கிறது. 'காம்போசிட் ஸ்டேட்' தான் பிரிந்து போய் இருக்கிறதே தவிர, யாரும் பிரிந்து போகவில்லை. வாக்காளர் பட்டியலை நீங்கள் எடுத்துப் பார்ப்பீர்களேயானால் 1947-க்குப் பிறகு இருந்தவர்கள் எல்லாம் அப்படியேதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டின் தலை விதி இன்றைக்கு அரசியல் ரீதியாக நிர்ணயிப்பவர்கள் கூட முழுமையாக இன்றைக்கு தமிழ் நாட்டு மக்களுக்கு இல்லை. நான் கூட இன்று காலையில் பத்திரிகையைப் பார்த்த உடனே என்னுடைய உள்ளத்தில் ஒன்று எழுந்தது. வாக்காளர் பட்டியலில் யார் வேண்டுமானாலும் சேர்த்துக்கொள்ளலாம் என்று ஒரு விதியை இன்றைக்கு அரசாங்கம், தேர்தல் கமிஷன் அறிவித்தது. அதை அஸ்ஸாமில் அறிவிக்க முடியுமா? அருணாசலப் பிரதேசத்தில் அறிவிக்க முடியுமா? ஆகவே இனிமேலாவது அந்த 'Sons of the soil theory' இந்த நாட்டு மக்கள் தான் இந்த நாட்டின் அரசியல் சுதந்திரத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டும்; இந்த நாட்டு மக்கள் தான் இந்த நாட்டின் அரசியல் சூழலை உருவாக்குவதற்கு—அருணாசலப் பிரதேசம், அஸ்ஸாம் போன்று வருகின்ற காலங்களில்—இளைஞர்கள் திரள வேண்டும் என்ற ஆசையை இன்றைக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அரசியல் சட்டத்திற்கு உட்பட்டுத்தான் இந்த விவகாரம் இன்றைக்கு நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது.

திரு. உ. ரா. வரதராசன் : பாய்ன்ட் ஆஃப் ஆர்டர்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. அ. லே. சுப்பிரமணியன்) :
என்ன சொல்லப் போகிறீர்கள்?

*திரு. உ. ரா. வரதராசன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பாண்டியன் அவர்கள் சொன்னது பற்றி ஒரே ஒரு வரியில் மட்டும் சொல்லிவிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. அ. லே. சுப்பிரமணியன்) :
கருத்துக்குக் கருத்துப் பேசிக்கொண்டே இருந்தால் நேரம் போய்விடும்.

திரு. உ. ரா. வரதராசன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் பாண்டியன் அவர்கள் பேசும்போது மேற்கு வங்கம் உள்ளிட்ட வேறு மாநிலங்களைக் குறிப்பிட்டு அங்கெல்லாம் 'Sons of the soil theory' இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள்.

(திரு. உ. ரா. வரதராசன்)

[1990 மார்ச் 31]

12-15 மணி.

அசாமையும் குறிப்பிட்டார்கள். அசாமிலே வந்திருக்கக் கூடிய பிரச்சினை என்பது பங்களாதேஷிலேருந்து அகதிகளாக வந்து குடியிருக்கின்றவர்களுக்கு அங்கே வாக்குரிமை உண்டா இல்லையா என்கின்ற பிரச்சினையே தவிர.....

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியன்) : இது தொடர்புடையது அல்ல.

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி : அவைத் தலைவரவர்களே, இங்கே ஒவ்வொருவர் பேசுவதற்கும் இன்னொருவர் பதில் சொல்லிக்கொண்டேயிருந்தால், இறுதியிலே நான் பதில் சொல்வதற்கு நேரம் இல்லாமல் போய் விடும். ஆகவே, உறுப்பினர்களைப் பேச அனுமதிக்கும்படி நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். முகமது சித்திக் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த சுற்றுலா மானியக் கோரிக்கையின் மீது எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு எனது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தமிழர்களுடைய பழங்காலப் பெருமையை விளக்குகின்ற சிலப்பதிகாரக் கலையை விளக்குகின்ற வகையில் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுடைய ஆட்சிக் காலத்தில் அழகிய பூம்புகாரை உருவாக்கினார்கள். அப்படி உருவாக்கப்பட்ட பூம்புகார் சுற்றுலா வளாகக் கடந்த கால ஆட்சியாளர்களின் அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சியின் காரணமாக, சிறப்புமிக்க பூம்புகார் பராமரிக்கப்படாமல் சீர் கேட்டு இருந்த நிலையில் இருந்ததை டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு மீண்டும் வந்து, ஆட்சிப் பெறுப்பை ஏற்றவுடன் செப்பனிடப்படுவதற்கும், சீர்ப்படுத்தப்படுவதற்கும், பாதுகாக்கப்படுவதற்கும் ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேலான நிதியினை ஒதுக்கியமைக்கு எனது உள்ளார்ந்த மகிழ்ச்சியையும், நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பூம்புகார் சுற்றுலா வளாகக் கடற்கரைப் பகுதியில் 65 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் 900 மீட்டர் நீளத்திற்கு பூம்புகார் வளாகத்தைக் கட்டலரிப்பிலிருந்து பாதுகாப்பதற்கு அங்கே தடுப்புச் சுவர் கட்டவிருப்பதையும் நான் பெரிதும் வரவேற்கின்றேன். இப்படிக்கட்டுகின்ற இந்த வேலை துவக்கியிருப்பதை இந்த அரசியினுடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வருகிறேன். தடுப்புச் சுவர் கட்டுவதனால், அந்தப் பகுதியில் வாழ்கின்ற மீனவர்கள் தங்களுடைய கட்டுமரங்களைக் கடலில் ஏற்றுவதற்கும், இறக்குவதற்கும், அவர்கள் தொழிலுக்குச் செல்வதற்கும் இடையூறாக இருக்கும்

1990 மார்ச் 31] [திரு. எம். முகமது சித்திக்]

என அவர்கள் அஞ்சுகிறார்கள். மேலும், அப்பகுதியில், மீன் பிடிப்பு நடைபெறுவதால், பிடிக்கப்பட்ட மீன்களை அங்கேயே உலர வைக்கிறார்கள். அப்படி உலர வைப்பதன் மூலம் துர்நாற்றம் ஏற்படுவதால் அங்கு வருகின்ற சுற்றுலாப் பயணிகள் இதை ஒரு பெரிய குறையாகக் கூறுகிறார்கள். இதைப் போக்குவதற்கு, அங்கு வருகின்ற சுற்றுலாப் பயணிகளின் நலன்களைக் கருதி, அங்கு வாழ்கின்ற மீனவர்களின் நலன்களைக் கருதியும், அவர்களுடைய ஆலோசனைகளையும் கேட்டு, அவர்கள் தொழிலுக்குச் செல்வதற்கு எந்தவொரு இடையூறும் இல்லாதவண்ணம் மாற்று ஏற்பாடுகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பூம்புகார் சுற்றுலா மையப் பகுதிகளில் இரவு நேரங்களில் இருள் சூழ்ந்த நிலையிலுள்ளது. இரவு நேரங்களில் ஏராளமான சுற்றுலாப் பயணிகள் அங்கு வந்து செல்கிறார்கள். எனவே, அங்கே தேவையான அளவிற்கு சோடியம் வேப்பர், மெர்குரி போன்ற மின் விளக்குகளை அதிகமாக அமைத்துத் தர வேண்டும்.

சிலப்பதிகாரக் கலைக் கூடத்தில், சிலப்பதிகாரக் கதையை விளக்குகின்ற வண்ணம் ஒலி ஒளிக் காட்சிகள் அமைக்கப்பட வேண்டும்.

அங்கே இருக்கின்ற பத்தினிக் கோட்டத்தில் வாரம் ஒரு முறையோ அல்லது மாதம் ஒரு முறையோ கலை நிகழ்ச்சிகள், நாட்டியம், நடனம், நாடகம் போன்றவை நடத்தப்பட வேண்டும்.

பூம்புகார் சுற்றுலா வளாகத்தில் ஆக்கிரமிப்புக்கள் ஏற்படும் சூழ்நிலை இருப்பதால் சுற்றுலா வளாகத்தைச் சுற்றி முழுவதும் பாதுகாப்பதற்கு பாதுகாப்புச் சுவரோ அல்லது முள் வேலியோ அமைக்கப்பட வேண்டும்.

கலைக்கூட வாயிலில் கட்டணம் வசூல் செய்யப்படுவதை நிறுத்திவிட்டு, வளாக நுழைவு வாயிலில் கட்டணம் வசூலிக்கப்பட வேண்டும். அங்கு வருகின்ற சுற்றுலா வாகனங்களைப் பாதுகாப்பாக நிறுத்துவதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டும். அதற்கும் கட்டணம் வசூலிக்கப்பட வேண்டும். இப்படிச் செய்வதனால் அரசுக்கு மேலும் வருவாய் ஏற்பட வாய்ப்பிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பூம்புகார் சுற்றுலா வளாகத்தில் வடிகால் வசதி போதுமானதாக இல்லை. மழைக்காலங்களில் குளம், ஏரியைப் போல அங்கே தண்ணீர் தேங்கி நிற்கிறது. அதுபோன்ற பகுதிகளையெல்லாம் சம்பப்படுத்தி மேம்படுத்த வேண்டும். வடிகால் வசதி

[திரு. எம். முகமது சித்திக்] [1990 மார்ச் 31]

ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். இல்லையேல், பள்ளமானப் பகுதியை ஆழப்படுத்தி, நான்கு புறமும் கரை அமைத்து, கடல் நீரை உள்ளே விட்டு, சுற்றுலாப் பயணிகள் பொழுது போக்கு வதற்குப் படகுத்துறை ஏற்படுத்தி, படகு விடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

மயிலாடுதுறை, சீர்காழி, நாகப்பட்டினம் வருகின்ற தொலை தூர துரிதப் போக்குவரத்துக்களையெல்லாம் பூம்புகார், தரங்கம் பாடி சுற்றுலா மையத்திற்கு வந்து செல்லும் வண்ணம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

12-20 மணி

பூம்புகார் பகுதியிலுள்ள மலர், மரக் கன்றுகளுக்குக் கோடை காலங்களில் தண்ணீர் விடப்படுவதில்லை. அப்படி அங்கே விடுவதற்குப் போதுமான தண்ணீர் இல்லாததன் காரணமாக மலர்க் கன்றுகளும், மரக் கன்றுகளும் சாகின்ற சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. கோடைக் காலங்களில் அந்தப் பயிர்களுக்கு தண்ணீர் ஊற்று வதற்கு உரிய வசதிகளைச் செய்ய வேண்டும். தரங்கம்பாடியை சுற்றுலா மையமாக அமைத்ததற்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தரங்கம்பாடி சுற்றுலா மையத்தை மேலும் அழகு படுத்திடவேண்டும். தரங்கம்பாடி சுற்றுலா மையத்தில் நுழைவு வாயில் சீர்கேடு அடைந்திருக்கிறது. அதை சீரமைத்து, அங்கேயிருக்கும் மாடத்தை அழகுபடுத்த வேண்டும். தரங்கம்பாடி சுற்றுலா வளாகத்தில் மரக்கன்றுகளும், மலர்க் கன்றுகளும் நட வேண்டும்.

டானிஷ்காரர்களால் கட்டப்பட்ட பல கோடி ரூபாய் மதிப் புள்ள டானிஷ் கோட்டை இன்றைக்கு பராமரிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. அதை நல்ல முறையில் பராமரிக்க வேண்டும். சுற்றுலா பயணிகள் தங்குவதற்கு உரிய வசதிகளை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும்.

திருநள்ளார், நாகூர், வேளாங்கன்னி, திருக்கடையூர், திரு வீடைச்சுழி செல்கிற பக்தர்கள் பெரும்பாலும் தரங்கம்பாடி வழியாகதான் செல்கிறார்கள். மேலும், நரிமணம், தில்லையாடி பகுதிகளில் ஓ.என்.ஜி.சி. நிறுவனத்தின் மூலமாக எரிபொருள், கச்சா எண்ணெய் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. அந்த அதிகாரிகளும், பொதுமக்களும் பக்தர்களும் பயன்பெறும் வகையில் அங்கே பயணிகள் ஓய்வு இல்லம் ஒன்றை கட்டித் தர வேண்டும்.

தரங்கம்பாடி கடற்கரையில் உலகத்திலேயே மூன்று இடங் களில் மட்டும் கிடைக்கக்கூடிய மிக அதிகமான ஓசோன் வாயு கிடைக்கிறது. இந்தியாவில் தரங்கம்பாடி கடற்கரையில் ஓசோன் வாயு அதிகமாகக் கிடைப்பதாக வீஞ்ஞானிகள் கூறுகிறார்கள்.

1990 மார்ச் 31] [திரு. எம். முகமது சித்திக்]

இந்த ஓசோன் வாயுவை சுவாசிப்பதால் இருதய சம்பந்தமான நோயாளிகள் குணம் அடைகிறார்கள் என்றும், இது மிகவும் ஆரோக்கியமானது என்றும் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். எனவே, இயற்கையாக கிடைக்கிற இந்த ஓசோன் வாயுவைப் பற்றிச் சுற்றுலாத் துறை மூலமாக விளம்பரப்படுத்தி சுற்றுலா பயணிகள் அங்கே வந்து செல்வதற்கும், தங்கிச் செல்வதற்கும் போதுமான வசதிகளை அரசு ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து அங்கேயுள்ள டானிஷ்காரர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட பல இலட்ச ரூபாய் மதிப்புள்ள கோட்டை ஒரு சில வருடங்களாக கடல் அரிப்பால் பாதிக்கப்பட்டுள்ள சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதோடு, டானிஷ்காரர்களால் கட்டப்பட்ட துறைமுகக் கட்டிடங்கள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும், அங்கேயிருக்கிற மாசிலாமணிநாதர் கோவில் கடலில் மூழ்கி சீரழிந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த கோவில் முக்கால் பாகம் கடலில் மூழ்கி விட்டது. கால் பாகம் மாத்திரம் அங்கே இருக்கிறது. ஆகவே, அந்தக் கடற்கரையில் பூம்புகார் கடற்கரையில் அமைக்கப்பட்டுள்ள தடுப்புச் சுவர் போல ஏற்படுத்தி, அங்கேயிருக்கின்ற கோவிலுக்கும், கோட்டைக்கும் பாதுகாப்பை செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தரங்கம்பாடியில் சில நினைவுச் சின்னங்கள் இருக்கின்றன. இந்த நினைவுச் சின்னங்களை மேம்படுத்தி பாதுகாக்க டென்மார்க் அரசு ஆர்வம் காட்டியதாக நான் அறிய வருகிறேன். சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் தரங்கம்பாடிக்கு வருகை தந்த டென்மார்க் நாட்டின் பிரதமர் அந்த நாட்டின் மூலமாக நிதியுதவி அளிப்பதாக அங்கே பேட்டி அளித்தார்கள். அந்தப் பகுதியில் வாழ்கிற மீனவர்கள் சிலருக்கு அந்த நாட்டு இயந்திரப் படகுகளை வழங்கினார்கள். மேலும், அவர்களுக்கு தேவையான உதவிகளைச் செய்வதாகவும், இல்லங்கள் அமைத்துத் தருவதாகவும் அதற்குப் போதுமான நிதியுதவி அளிப்பதாகவும் கூறினார்கள். இந்த நிதியுதவியைப் பெறுவதற்கு மத்திய அரசு மூலமாக துரிதமான முயற்சியை நம்முடைய அரசு எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தரங்கம்பாடி மேம்பாட்டிற்கு ஒருங்கிணைந்த பாதுகாப்புத் திட்ட அறிக்கையை ஆமதாபாத்திலுள்ள வடிவமைப்பு தேசிய நிறுவனத்திடம் ஒப்படைத்துள்ளதாக அறிகிறேன். இந்த அறிக்கையை விரைவில் பெற்று அங்கே அழகிய சுற்றுலா மையத்தை ஏற்படுத்த மாநில அரசு நிதியை ஒதுக்கி பணிகளை துரிதப்படுத்த வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கப்பல் போக்குவரத்து இன்றைக்கு கடலூர் வரை விரிவுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அந்த கப்பல் போக்குவரத்தை பூம்புகார், தரங்கம்பாடி வரைக்கும் அதிகப்படுத்தித் தரவேண்டு

[திரு. எம். முகம்மது சித்திக்] [1990 மார்ச் 31]

மென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். விரைவில் பூம்புகாரில் சித்திரை முழு நிலா விழா நடைபெற இருக்கிறது. அது கலைஞர் அவர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில் சீரோடும் சிறப்போடும் கொண்டாடப்பட்ட விழா. இந்த வருடமும் அப்படி சிறப்பாக கொண்டாட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களும், இங்கேயிருக்கின்ற ஏனைய அமைச்சர்களும், பேரவைத் தலைவர் அவர்களும் அந்த பூம்புகார் வளாகத்திற்கு வந்து, சித்திரை முழுநிலா விழாவைச் சிறப்பித்துத் தர வேண்டுமென்று அன்புடன் கேட்டு, அளித்த வாய்ப்பிற்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன்.

12-25 மணி

திரு. சோ. அழகர்சாமி : மாண்புமிகு தற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டு இருக்கிற மானியக் கோரிக்கைகள் மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு முன்னால், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் 58ஆவது பிறந்த தினத்தை இன்று தொடங்குகிறார்கள். அவர்களுக்கு எங்களுடைய கட்சியின் சார்பிலே மனமார்ந்த வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. அ. லே. சுப்பிரமணியன்): அவையின் சார்பிலே ஏற்கெனவே வாழ்த்து சொல்லியாகிவிட்டது. இனி கட்சி என்று சொல்லி, தனிப்பட்ட முறையிலே வேண்டுமா?

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு முக்கியமான ஒன்றிரண்டு விவரங்களை மட்டும் நான் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். பொதுவாக இதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நாட்டுக்கு இன்றைக்குக் காடுகள் எவ்வளவு முக்கியம் என்று சொன்னால், உடல் நலத்திற்கு நுரையீரல் போன்று, மனிதனுடைய நல்வாழ்வுக்கு, இந்த நாட்டுக்கு காடுகள் முக்கியம் என்று சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. அறிவாளிகள் எல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இன்றைக்கு நம்முடைய நாட்டிலே, அதுவும் குறிப்பாக தமிழ்நாட்டில் மொத்தம் உள்ள 1,30,057 சதுர கிலோமீட்டரில் உள்ள அந்தப் பரப்பில் 22,699 சதுர கிலோமீட்டர்தான் வனப் பரப்பாக இருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. இது சற்றேறக்குறைய நாட்டிலே உள்ள அறிவாளிகள் சொல்லக்கூடிய அந்தப் பரப்பிலே பேர் பாதி, அதாவது 17.45 சதவீதம்தான் நாட்டிலே காடுகள் இருக்கின்றன. ஆனால், இருக்கிற அந்தக் காடுகள்கூட கடுமையாக அழிக்கப்படுகின்றன. அழிக்கிற அந்த ஆட்களைக்கூட இன்னும் பிடிக்கவில்லை. வீரப்பன் கோஷ்டி இன்றைக்கு பிடிபட்டதா என்றால், இன்னும் பிடிபடவில்லை. அதற்கு என்ன

1990 மார்ச் 31] [திரு. சோ. அழகர் சாமி]

காரணம்? நம்முடைய போலீஸ் அதிகாரிகள், காவல் துறை அதிகாரிகள் கையாலாகாதவர்களா, அல்லது அவர்களைப் பிடிக்க முடியவில்லையா, அல்லது வேறு ஏதாவது காரணம் இருக்கிறதா, அல்லது அவர்களுக்கு வேண்டிய ஏதாவது அரசியல் பின்னணி இருக்கிறதா என்பதை கொஞ்சம் சொன்னால் நல்லது என்று நான் கருதுகிறேன். ஏன் என்றால் காடுகள் மிக முக்கியமானது. நானும் இந்த மன்றத்திலே பல்வேறு நேரங்களில் சொல்லியிருக்கிறேன், தொடர்ந்து அழித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். அதாவது கான்ட்ராக்ட்காரர்கள் கூட ஒரு பகுதியை கான்ட்ராக்ட் எடுத்துவிட்டு, பெரும்பகுதியை அவர்கள் வெட்டிக் கொண்டு போகிறார்கள். இதற்கு எத்தனையோ விதமானக் காரணங்கள், எத்தனையோ விதமான உதவிகள், அது அதிகாரிகளா, அல்லது மற்ற யார் யாரோ அதற்கு உதவியாக இருக்கிறார்கள். எனவே, இதைத் தடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்குக் காடுகள் மிக முக்கியமானவை. அதைப் பாதுகாக்க வேண்டியது மிக மிக அவசியம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்றைக்குக் காடுகள் அழிக்கப்படுவதன் காரணமாக, பெரிய பெரிய மலைச் சரிவுகள் எல்லாம் ஏற்படுகின்றன. மழை குறைவதற்கும் அதுதான் காரணமாக இருக்கிறது என்பதைப் பற்றி எல்லாம் விஞ்ஞானிகள் மற்ற ஏனையோர்கள் எல்லாம் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். எனவே, காடுகளை வளர்ப்பதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

இந்த வனங்களைப் பாதுகாப்பதிலே, பல இடங்களிலே, பெரிய பெரிய இடங்களை எல்லாம் மொத்த, மொத்தமாக தேயிலைத் தோட்டங்களை வைப்பதற்கு பெரிய முதலாளிகளுக்கு எல்லாம் கொடுக்கிறோம். ஆனால், அதே நேரத்தில், பரம்பரை பரம்பரையாக அந்த மலையிலேயே வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிற பல ஆயிரக்கணக்கான மலைவாழ் மக்கள் எல்லாம் அங்கே வாழ விடாமல், எத்தனையோ தொந்தரவுகளை செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களுடைய வாழ்வுக்கு வேண்டிய எத்தனையோ திட்டங்களைப் போட்டாலும்கூட, அவர்களுக்கு வரக் கூடிய, வருமானம் அவர்கள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய அந்தப் பொருட்களைக்கூட நியாயமான விலைக்கு விற்க முடியாமல், அவர்கள் மிகப் பெரிய சுரண்டலுக்கு ஆளாகி, மிக கஷ்டத்திற்கு ஆளாகிக் கொண்டு வருகிறார்கள். இதை எல்லாம் சரியான முறையிலே பாதுகாக்க வேண்டும்.

வனங்களைப் பாதுகாப்பதிலே அந்த மலைவாழ் மக்களுடைய ஒத்துழைப்போடு பல்வேறு திட்டங்களைத் தீட்டி, அந்த வனங்களைப் பாதுகாப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை செய்வதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. சோ. அழகர்சாமி] [1990 மார்ச் 31]

மேலும், பயன்தரத்தக்க மரங்களை வளர்ப்பதற்கு, பரம்பரை பரம்பரையாக அங்கே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற அந்த மலைவாழ் மக்களுக்கு உரிமை கொடுக்கவேண்டும், உரிமை கொடுத்து பலன்தரக்கூடிய பெரிய பெரிய மரங்களை வளர்த்து, அவைகள் அவனுக்குச் சொந்தம் என்று சொன்னால், அந்த மரத்தை அவன் சரியாகப் பாதுகாத்துக் கொள்வான். அந்த மரமும் இருக்கும். மலை வளமும் இருக்கும், அதை நம்பியிருக்கிற அந்த மனிதனுடைய வாழ்விலே வளமும் இருக்கும். ஆகவே, அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். அவர்களை வெளியேற்றக்கூடிய அந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்யக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு பல்வேறு இடங்களில் குறிப்பாக தர்மபுரி மாவட்டத்தில் குளகிரி என்று யூனியன் இருக்கிறது. ஏற்கெனவே அந்தக் காலத்திலே ஜமீன் ஒழிப்பு வருகிற நேரத்திலே அல்லது இனாம் ஒழிப்பு வருகிற நேரத்திலே, ஜாகிர்தார்களிடத்திலே, அல்லது ஜமீன்தார்களிடத்திலே, எங்களுக்குப் பட்டா வேண்டும் என்று அரசிடம் கேட்க அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை. அதைக் கேட்காததன் காரணமாக செட்டில்மெண்டிலே அவைகள் பூராவும், தரிசு என்று சொல்லிவிட்டார்கள். இப்போது அந்த தரிசும்போய், பாரஸ்ட் என்று சொல்லக்கூடிய முறையிலே முட்செடிக்களை நடிகிறார்கள். அப்படி முட்செடிகள் நடப்பட்டதன் காரணமாக தர்மபுரி மாவட்டத்திலே குளகிரி யூனியனைச் சேர்ந்த 12 கிராமங்களிலே வாழக்கூடிய அந்த மலைவாழ் மக்கள் பரம்பரை பரம்பரையாக, எத்தனையோ தலைமுறையாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த மக்கள் பழைய ஜமீன் காலத்திலேயிருந்து இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை எல்லாம் வெளியேற்றக்கூடிய ஆபத்து வந்திருக்கிறது. அவர்கள் எல்லாம் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்குப் பெட்டிசன் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். என்னை நேராக வந்து பார்த்தார்கள். அவர்கள், இதற்காக பல்வேறு இயக்கங்களைத் தொடர்ந்து நடத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். இந்த மாதிரி கிராமங்களிலே, அந்தந்த இடங்களிலே வீடுகள் கட்டி, அந்த வீடுகளுக்கு வேண்டிய தீர்வை எல்லாம் பஞ்சாயத்துக்களுக்குச் செலுத்தி, மின்சார விளக்கு எல்லாம் போடப்பட்டு, இவ்வளவு இருந்தும் கூட, இது பாரஸ்ட் இடம், ரிசர்வ் பாரஸ்ட் இடம், ஆகவே, வெளியேறுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இந்த முறை தடுக்கப்பட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த பாரஸ்டில் இருக்கக்கூடிய மரங்களை பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகளுக்கு குறைந்த விலைக்குக் கொடுப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். இது ஏன் என்று கேட்டால், தொழிற்சாலைகளை வளர்ப்பதோடு தொழிலாளர்களுக்கும் வேலை கொடுக்கிறோம் என்று ஏதாவது ஒரு காரணத்தை எதற்கு எடுத்

1990 மார்ச் 31] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

தாலும் வேலை வாய்ப்பு என்று சொல்லி வருகிறார்கள். பணக் காரர்களுக்கு உதவி செய்யக்கூடிய அந்த முறையை நீங்கள் மாற்ற வேண்டும், அந்த முறை கூடாது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். அவைகளை நியாயமான விலைக்குக் கொடுக்க வேண்டுமே தவிர, குறைந்த விலைக்குக் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அவர்கள் நம்மிடத்திலே மரத்தை வாங்கி, அதிலிருந்து செய்யக்கூடிய பொருள்களை நமக்கு மலிவான விலைக்குக் கொடுப்பது கிடையாது. அதிகமான விலைக்கு அவர்கள் விற்கிறார்கள். அதிகமான விலைக்குத் தான் அரசாங்கத்திற்குக் கூட கொடுக்கிறார்கள். சாதாரணமாக ஏழைகள் கூடை பின்னுவதற்கு பிரம்பு எடுக்கப் போனாலும்கூட, அதற்கு அதிகமான விலையைக் கொடுக்கச் சொல்கிறார்கள். ஆகவே இதையெல்லாம் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் கவனிக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறேன்.

12-30 மணி

இன்னொன்று யூகலிப்டஸ் போன்ற மரங்களை வளர்ப்பதற்கு அதிகமான திட்டமிடப்பட்டுள்ளதாகச் சொல்கிறார்கள். பல்வேறு அறிவாளிகள், பெரியவர்கள் எல்லாம் பத்திரிகைகளின் வாயிலாக சேரல்கின்ற செய்திகளை நான் பார்த்திருக்கிறேன். இந்த யூகலிப்டஸ் மரங்களை வளர்ப்பதின் மூலமாக நீரை உறிஞ்சி அந்தப் பகுதியிலே மழை பெய்வதைத் தடுப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆகவே அந்த மரங்களை வளர்க்கக் கூடாது என்று பல்வேறு இடங்களிலே அதை எதிர்த்து பேசியிருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்த மரங்களை வளர்ப்பதினால் நீரை உறிஞ்சி மழை வருவதைத் தடுத்து, மழை அதிகமாக வருவதைக் கெடுக்கின்றது என்ற வாதம் இருக்கிறது. ஆகவே ஊட்டியிலேகூட மரங்கள் எல்லாம் குறைவதற்கு இதுதான் காரணம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே அந்த மரங்களை வளர்ப்பதற்கு பதிலாக வேறு மரங்களை பிரச்சினை இல்லாத மரங்களை வளர்ப்பதற்கான ஏற்பாடுகளை அமைச்சரவர்கள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேமாதிரி இன்னும் ஒன்று, தமிழ்நாடு சமூக வனப் பணி யாளர்கள் என்று ஒரு பகுதியினர் இருக்கிறார்கள். 5,000 அல்லது 6,000 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ரூ. 300, ரூ. 350 என்ற அளவில் குறைந்த சம்பளமாகத்தான் கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் ஆங்காங்கே மரக் கன்றுகளை வளர்த்து அங்கேயுள்ள புறம்போக்கு இடங்களிலே மற்றவைகளிலே அதிகமான இடங்களில் காடுகளை வளர்ப்பதற்கு, சிலபேர் 2, 3 ஏக்கர்கள் வைத்திருப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த மரக் கன்றுகளை வளர்ப்பதற்கு வேண்டிய கன்றுகளையும் அவர்கள் தயார் செய்து கொடுக்கிறார்கள். அது வேறு, அதை பஞ்சாயத்து

[திரு. சோ. அழகர்சாமி] [1990 மார்ச் 31]

யூனியன் மூலமாகவும்¹ செய்யலாம், வனத்துறை மூலமாகவும் செய்யலாம். அப்படிப்பட்டவர்களை இன்றைக்கு 600 பேரை டி. ஆர்.டி. ஆபீசிற்கு அதாவது ஊரக வளர்ச்சித் துறைக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் நாங்கள் எடுத்துக்கொள்ள மாட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள். இப்படி அவர்கள் நடுத்தெருவிலே இருக்கிறார்கள். அவர்களை ஊரக வளர்ச்சித் துறைக்கு அனுப்பாமல் அந்த 600 பேர்களை நீங்களே வைத்துக் கொண்டு, நியாயமான ஊதியம் கொடுத்து முடிந்த அளவிலே அவர்களுக்கான பணிகளைக் கொடுத்து, புறம்போக்கு நிலங்களிலே கன்றுகளை வளர்ப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மரம் நடு விழாவில் எத்தனையோ கன்றுகளை நடுகிறோம். அவையெல்லாம் இன்றைக்கு இருக்கிறதா என்று பார்க்கவேண்டும், மரங்களை நடுவது எளிது. மரங்களைப் பாதுகாப்பதிலே கண்காணிப்பாக இருக்கவேண்டும். ஏனென்றால் மரங்களை நட்டுவிட்டால் அவற்றைப் பாதுகாப்பதற்கான ஏற்பாடுகள் எங்கேயும் கிடையாது. இப்போதுகூட “வாஸ்ட்லிவிருந்து” இங்கே வரக்கூடிய வழியில் அந்தக் கூவம் நதிக்குப் பக்கத்தில் நிறைய மரங்கள் நட்டார்கள். ஆனால் அவை இப்போது இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. ஆகவே நடுவது, பாதுகாப்பது இரண்டையும் சேர்த்து செய்யவேண்டும். ஏனென்றால் நடுவதற்காக அதிகமாக செலவிட்டிருப்பதால், பாதுகாப்பதற்கான செலவு என்பது குறைவாகவே இருக்கும். எனவே வளர்ப்பதற்கு வேண்டிய கன்றுகள் அழிந்துவிடாமல் பாதுகாப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுமாதிரி ஜமீன், ஜாகீர் ஒழிப்புக் காலத்தில் நீண்டகாலமாக சாகுபடி செய்து வந்த அந்த ஆட்கள் எல்லாம் ‘ரயோத் வாரி’ பட்டா கேட்பதில் அவர்களுக்கு ஒன்றும் தெரியாமல் இருந்த காரணத்தினால், சாதாரண மலைவாழ் மக்கள், ஏழைகள், அரிசனங்கள் இந்த நிலங்களிலே தொடர்ந்து சாகுபடி செய்து வருகிறார்கள். அப்போது அரசாங்கத்தில் ரெக்கார்டில் என்னவென்று சொன்னால், புறம்போக்கு என்று போட்டு, “பாரெஸ்டிற்குப்” போய் விட்டது என்று சொல்லி இன்றைக்கு அந்த இடங்களில் செடிகள் நடப்போனால் பல்வேறு தகராறு வருகிறது. அவர்கள் போய் செடி நட்டால், சாகுபடி நிலம் என்று அந்தக் குடிமக்கள் சொன்னால் அவர்கள் மீது வழக்குகள் எல்லாம் போடப்படுகிறது. இந்தமாதிரி இருக்கக்கூடிய இடங்கள், கொடைக்கானல், குமிழி, போடி, கலராயன் மலை போன்ற அந்தப் பகுதிகளில் பூராவும் பழங்குடிகள் சாகுபடி செய்கிற நிலங்களிலிருந்து வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். தயவு செய்து அந்த இடங்களில் மரங்களை வைக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் மரங்களை வைக்கச் சொல்லுங்கள். அவர்கள் சாகுபடி இடத்திற்குப் பக்கத்தில் பரம்பரையாக குடியிருக்

1990 மார்ச் 31] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய அந்த ஏற்பாடுகளை அமைச் சரவர்கள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தப் பக்கத்தில் கேரள அரசாங்கம் பழங்குடி மக்கள் சாகுபடி பண் ணுகிற இடங்களை எல்லாம் அவர்களுக்கு கொடுத்து மரங்களை சாகுபடி செய்வதற்கு ஏதுவாக இருந்தால் அவர்களுக்கு பட்டா கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அதுமாதிரியாக தமிழக அரசும் அந்தப் பக்கத்திலே இருக்கின்ற பரம்பரையாக சாகுபடி செய்து வரக்கூடிய அந்த மக்களுக்கு உரிமை கொடுத்து, பட்டா கொடுத்து மரங்களை சாகுபடி செய்வதற்கான ஏற்பாட்டை செய்து, அவர்களை பாதுகாக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

12-35 மணி

அடுத்து முக்கியமான விஷயம். செய்தித்துறை சம்பந்தமாக ஏற்கெனவே நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் பாண்டியன் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு அது சம்பந்த மாக இதழ்த் துறையாளர் வீட்டுவசதி திட்டத்திற்காக நிலம் என்ற தலைப்பிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. “சென்னை நிருபர்கள் சங்கக் கூட்டுறவு வீட்டு வசதித் திட்டத்திற்காக கொட்டிவாக்கத்தில் உள்ள 5.50 ஏக்கர் நிலத்தை, தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியம் குறிப்பிடும் விலைக்கு வழங்க உத்தரவிடப்பட்டுள்ளது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஏற் கெனவே இது சம்பந்தமாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர் களிடத்திலும் மாண்புமிகு முதலமைச்சரிடத்திலும் அந்த நிருபர்கள் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தலைவர்கள் கேட்டிருக் கிறார்கள். அதற்கு 1 லட்சம் ரூபாய் என்பது அதிகம். குறைக் கப்படவேண்டும். வேறு பல மாநிலங்களில் குறைத்து மலிவான விலையிலே வழங்கியிருப்பதாக சொல்லுகிறார்கள். அந்தக் காரியத்தைச் செய்வதற்கு தடங்கலாக இன்றைக்கு நிற்கும் வீட்டு வசதி வாரியம் அந்த நிலத்தை வழங்காமல் இருக்கிறது. அதை வழங்கி அவர்களே வீடு கட்டிக் கொள்வதற்கு உதவி செய்ய வேண்டிய திட்டத்தை அ மச்சர் அவர்கள் செய்துதர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக இங்கே பெரிய வாதமே நடந்தது. திரைப்படத் துறை சம்பந்தமாக பாராட்டி பரிசாக பணம் கொடுக்கலாம் என்று, அதிலே என்னுடைய கருத்து கொடுக்கக் கூடாது என் பதுதான். அம் மச்சர் அவர்கள் கூட சொன்னார்கள். அதிலே பல்வேறு தொழிலாளர்கள், அந்த ஊதியத்தை நம்பி இருக்கிறார் கள் என்று, எல்லாத் தொழில்களிலும் தான் தொழிலாளர் கள் இருக்கிறார்கள். தொழிலாளி இல்லாத வியாபாரமே ஒன் றும் இல்லை. ஆகவே சினிமாத் துறையிலே எத்தனையோ லட்சக் கணக்கான ரூபாய்களை செலவழித்து படம் எடுக்கிறார் கள். நல்ல படமாக இருந்து, தரமான படமாக இருந்து அது

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1990 மார்ச் 31]

மக்களுக்கு உதவும் படமாக சமுதாய முன்னேற்றத்திற்கு உதவி செய்யக் கூடிய படங்களாக இருந்தால் பாராட்டுங்கள். பாராட்டி பத்திரங்களைக் கொடுங்கள். அவர்களைக் கூப்பிட்டு மிகப் பெரிய மாலைகளைப் போடுங்கள். ஆனால் அதற்காக 3 லட்சம் 4 லட்சம் பணமாக கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பதை என்னுடைய கருத்தாக தெரிவித்து கடைசியாக சொன்ன ஏற்பாட்டின்படி ஏழை எளிய மக்கள் பரம்பரையாக குடியிருக்கிற இடத்திலிருந்து அங்கே மரம் நடப்பாகிறோம் முள் செடி நடப்போகிறோம் என்று சொல்லி வெளியேற்றக் கூடிய முறையிலே அவர்களுக்கு இடைஞ்சல் உண்டு பண்ணாமல் வேண்டிய பாதுகாப்பையும் உதவியையும் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டு அமர்கிறேன். நன்றி வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி: தலைவர் அவர்களே, ஒரு பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன். நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அழகர்சாமி அவர்கள் பேசுகிறபோது கொள்ளையன் வீரப்பனை ஏன் இன்னும் பிடிக்கவில்லை. அதற்கும் நம் முடைய வனத்துறையிலே சேர்ந்தவர்களுக்கும் அல்லது காவல் துறையைச் சார்ந்தவர்களுக்கும் ஏதாவது தொடர்பு இருக்குமா என்று ஒரு கேள்வியை எழுப்பினார்கள். பத்து பன்னிரண்டு ஆண்டுக்காலமாக தமிழ்நாடு வனத்துறையிலே தனிக் கொடிகட்டிப்பறந்துக் கொண்டிருந்த அந்த கொள்ளையன் வீரப்பன் இன்றைக்கு தமிழக காட்டு எல்லைக்குள்ளேயே வர முடியாத அளவுக்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கடந்த 2 மாத காலமாக அந்தக் கும்பலினால் எந்தவிதமான சேதாரமும் நம்முடைய வனத்துறைக்கு இல்லை. அவனை எப்போது பிடிப்பது என்பது பற்றி நான் இங்கே விவரமாக சொல்ல முடியாது. ஆனால் பத்தாண்டுக்காலமாக இருந்த கொள்ளையன் வீரப்பன் இன்றைக்கு 2 மாத காலமாக அவருடைய நாசகால வேலை வனத்துறையிலே நடைபெறவில்லை என்பதை மட்டும் நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொண்டு இன்றைக்கு கூட பத்திரிகையிலே வந்திருக்கிறது. எப்படி சரண்டர் ஆவது என்று நான் வந்து இங்கே என்னை ஒப்படைத்து விடுகிறேன்; என்னை பிடித்துக் கொள்ளுங்கள் என்ற அளவுக்கு கடிதம் எழுதப்பட்டிருப்பதாக—நான் அந்தக் கடிதத்தை இன்னும் பார்க்கவில்லை—ஆனால் பத்திரிகையிலே பார்த்தேன். அந்த அளவுக்கு வீரப்பனுடைய நடவடிக்கைகள் அறவே வனப் பகுதியிலிருந்து ஒழிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மட்டும் நான் இந்த நேரத்திலே என்னுடைய விளக்கமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: அமைச்சருடைய முயற்சிக்கு நன்றி இதனைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1990 மார்ச் 31]

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வீரப்பனுடைய நடவடிக்கைகள் கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மகிழ்ச்சி. ஆனால் 2 தினங்களாக பத்திரிகையிலே வந்துக் கொண்டிருக்கிற செய்திகள்—நேற்று வந்த செய்தி இங்கே சந்தன கட்டைகளை கடத்தி புதுச்சேரியிலே அதை இருப்பு செய்து அங்கே இருக்கிற கோடவுன்களிலே கண்டு பிடிக்கப்பட்டு பறிமுதல் செய்யப் பட்டன என்பது ஒன்றாகும். இன்னொன்று 2 தினங்களுக்கு முந்தி வந்தது. 5 லட்சம் ரூபாய் பெருமான சந்தன கட்டைகளை கடத்திச் சென்றவர்கள் கைதுவாகிவருந்து பறிமுதல் செய்யப் பட்டது என்று. அப்படி என்றால் இந்த வீரப்பன் கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கிற நிலையில் வேறு வீரப்பன்களும் இருக்கிறார்களா, அவர்களைப் பற்றி அமைச்சர் ஏதாவது குறிப்புகள் வைத்திருக்கிறார்களா? நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. சந்திராமி : அவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய சந்தன மரங்களை வீரப்பன் ஒருவன் தான் அல்லது வீரப்பனுடைய ஆட்கள் மட்டும் தான் கடத்திச் சென்றார்கள் என்பது தவறான ஒரு கருத்தாகும். (குறுக்கீடு.) மற்றவர்களை நான் வீரப்பன் என்று அழைப்பது இல்லை. வீரப்பன் என்பவர் ஒரு மகா பெரிய, ஒரு மகத்தான 'நாட்கம்பேரிபிள்' என்ற அந்த அளவுக்கு கொள்ளையன். ஆகவே மற்றவர்களை நான் வீரப்பன் என்று அழைக்க தயாராக இல்லை. அவனைத் தான் வீரப்பன் என்று அழைக்க முடியும். மற்றவர்களும் கடத்திக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மீதும் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். குறிப்பாக புதுவையிலே 15 டன் அளவுக்கு சந்தன மரக் கட்டைகள் பிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதுபோன்று முன்பு கடத்திச் சென்றவர்கள் எப்படியோ இங்கேயிருந்து அந்த மரக் கட்டைகளை எடுத்துச் சென்று வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பக்கூடிய முறையிலே இருந்தார்கள். இன்றைக்கு அப்படிப்பட்ட முயற்சிகளை யெல்லாம் நாம் முறியடிக்கிறோம். ஆகவே, அறவே ஒழிக்க வேண்டுமானால், இன்னும் ஒரு ஆண்டு காலம் ஆகும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

12-40 மணி

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. அ. வெ. சுப்பிரமணியன்) : ஒரு வேண்டுகோள். இரண்டு மாண்புமிகு அமைச்சர்கள் உதிலுரை தர வேண்டுர். எனவே, சுருக்கமாக முடிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[1990 மார்ச் 31]

திரு. பி. என். வல்லரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தியாவைப் பொறுத்த வரையில் நாம் விவசாயத் தைப் பெருவாரியாக நம்பி இருக்கின்ற நாடு. அதிலே குறிப்பாக தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையிலும், விவசாயத்தைப் பெருவாரியாக நம்பி இருக்கின்ற நாடு. கங்கை ஈரவிரி திட்டம் வரவேண்டும், இந்தியா வளம் பெற வேண்டும் என்ற நிலை இருந்தாலும் கூட இயற்கையிலேயே இன்றையதினம், மழை வளம் இருக்க வேண்டுமென்றால், வன வளம் சிறப்பாக இருக்க வேண்டும் என்கிற நிலை, நம் கண் முன்னால் கண்கூடாகத் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறது. எனவே, தமிழகம் சிறப்பாக, விவசாயத் துறையில் முன்னேற வேண்டுமென்றால், இயற்கையாக இருக்கின்ற வனங்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும். காடுகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். அப்போதுதான் இங்கே தமிழகத்திலே, மிகுதியாக மழை பொழிகின்ற நிலை ஏற்பட்டு, அதன் மூலம் தமிழகத்தில் விவசாயப் பெருக்கு ஏற்படுகின்ற நிலை இருக்கும். எனவே ப்படிப்பட்ட தமிழகத்தினுடைய உயிர் ஜீவனாக இருக்கின்ற வனங்களை காடுகளை இன்றையதினம் வெட்டிச் செல்கிறார்கள் என்றால், பல்வேறு வீரப்பன்கள் வன இலாகாவை அழித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால், காடுகளை அழித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால் அது சட்டத்திற்கு விடுகின்ற சவாலாக காட்சியளித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இங்கே அவனைத்தான் வீரப்பன் என்று சொல்லலாம் என்கின்ற அளவுக்கு இன்றைக்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார். ஆனால் அந்த அளவுக்கு தனி மனிதன் தன்னை தனிமைப்படுத்தி, செயல்படுவதற்கு ஏதோ ஒரு மிகப்பெரிய பின்னணி இருக்கிறது என்பதை நான் இந்த அரசுக்கு தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். ஒரு தனி மனிதன் வீரப்பனைப் பிடிப்பதற்கு, எந்த அளவுக்கு காவலர்களும் மற்றவர்களும் தயங்குகிறார்கள் என்றால், இதில் இருக்கின்ற பின்னணியை அரசு உன்னிப்பாகக் கவனக்க வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய நிலை ஆகும். இன்றைய தினம்

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, ஐஸ்ட் ஏ பாயின்ட். இன்றைக்கு அந்தத் தயக்கம் இல்லவே இல்லை. முன்பு 10 ஆண்டுகளுக்கு முன் தயக்கம் இருந்தது என்று சொல்லுங்கள்; நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு எந்தவிதமான—வீரப்பனைப் பிடிப்பதிலே, அல்லது வீரப்பனின் அட்டகாசங்களை ஒடுக்குவதிலே—எந்தவிதமான தயக்கமும் இந்த அரசுக்கு இல்லை.

திரு. பி. என். வல்லரசு : மிக்க நன்றி. இன்றைய தினம் அதுபோன்ற சவாலாக இருக்கின்ற இந்த நிலையை அரசு மிகவும் விரைந்து செயல்பட்டு, கண்டுபிடித்து, காட்டு இலாகாவை, வன இலாகாவை பாதுகாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளக்

1990 மார்ச் 31] [திரு. பி. என். வல்லரசு]

கடமைப்பட்டுள்ளேன். நான் கடந்த சட்டமன்றத் தேர்தலிலே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் திரு எம்.ஜி. ஆர். அவர்களை ஆண்டிப்பட்டியில் தேர்தலில் போட்டியிடுகின்ற நேரத்தில், அங்கே ஆண்டிப்பட்டியில், மழை வளம் இருப்பதைக் கண்டு, குறிப்பாக வெள்ளி மலைப் பகுதி, அரசாடிப் பகுதி எல்லாம் மழை வளம் நிறைந்த பகுதியாகும்; அங்கே இருக்கின்றவர்கள் அன்று முதல் இன்று வரை, அங்குள்ள மிகப்பெரிய காடுகளை யெல்லாம் அழித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மிக உயர்ந்த மரங்களை யெல்லாம் வெட்டிச் சென்றிருக்கிறார்கள். எனவே, அவர்கள் யார் என்று கண்டுபிடித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வெள்ளிமலைப் பகுதியில் இருக்கின்ற வானளாவ உயர்ந்த மரங்களை எல்லாம் வெட்டிச் சென்றிருக்கின்றார்கள். இன்றைய தினம், பல்வேறு உயர்ந்த மனிதர்கள் அந்த வெள்ளிமலைப் பகுதியில் இருக்கின்ற வனத்தில் இருக்கின்ற காடுகளையெல்லாம் பட்டா போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொருவரும், அங்கே ஆட்சி நடத்தியவர்களுக்குச் சொந்தக்காரர்கள் எல்லாம், வெள்ளி மலையைச் சுற்றியிருக்கின்ற பகுதிகளை பட்டா போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மறைமுகமாக வைத்திருக்கிறார்கள் என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்ற காரணத்தால் அரசும் அதை உன்னிப்பாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்றுக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதைப்போன்று, எனது தொகுதி உசிலம்பட்டியில் இருக்கின்ற மலைகள், சாதாரண மலைகள். அந்த மலைகளிலே, தாய்மார்கள் அங்கே இருக்கின்ற வேலைவெட்டியில்லாத் தாய்மார்கள் தலைச்சமையாக எடுத்துச் செல்கின்ற அந்த நிலைக்குக்கூட இன்றைய தினம் காவல்துறை நடவடிக்கை எடுக்கிறது. நான் கேட்பது எல்லாம், வீரப்பன் மீது நடவடிக்கை எடுங்கள். ஆனால், சாதாரண தாய்மார்கள், அன்றாட வயிற்றுப் பிழைப்பிற்கு தலைச்சமையாக எடுத்துச் செல்கின்ற—எனது உசிலம்பட்டித் தொகுதியிலுள்ள மலைகளில் ஏழை எளிய தாய்மார்கள் தலைச்சமையாக கொண்டு வருவதற்குக் கூட நடவடிக்கை எடுக்கின்ற நிலையை அரசு மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வண்டலூர் மிருகக் காட்சி சாலையை இன்னும் அரசு மேம்படுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

12-45 மணி

இன்றைய தினம் சுற்றுலாத் துறையைப் பொறுத்தவரையில், சுற்றுலாத் துறையை மிகவும் மேம்படுத்தினால் தமிழக அரசிற்கு மகுதியான நிதி வருவாய் இருக்கின்ற காரணத்தினால், தமிழ் நாட்டில் இருக்கின்ற சுற்றுலா மையங்களைக் கூடுதலாக்க வேண்டும். இருக்கின்ற சுற்றுலா மையங்களை இன்னும் மேம்படுத்த

[திரு. பி. என். வல்லரசு] [1990 மார்ச் 31]

படுத்தி, வெளி மாநிலத்தவர், வெளிநாட்டினர் பல்லாயிரக் கணக்கிலே வருகின்ற அளவிற்கு இங்கே அரசு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மதுரையைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க நகரமாகும். மதுரையில் வண்டியூர் கண்மாயை ஆழப் படுத்தி அங்கே படகுகள் விட்டு சுற்றுலா மையமாக ஆக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கை நீண்ட நாளாக இருந்து வருகிறது. எனவே மதுரையினுடைய சிறப்பை அங்கேயிருக்கின்ற ஆயலங்களைப் பார்ப்பதற்கு வெளி மாநிலங்கள் மற்றும் வெளி நாடுகளிலே இருக்கின்ற மக்கள் எல்லாம் வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப் பட்ட நேரத்தில், வண்டியூர் கண்மாயை ஆழப் படுத்தி, படகுகள் விடுகின்ற ஒரு நிலை ஏற்பட்டு, அது சுற்றுலா மையமாக ஆக்கப்படுமேயானால் இன்னும் கூடுதலான சிறப்பை மதுரைக்கு ஏற்படுத்திய பெருமை இந்த அரசிற்கு சாரும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சினிமாத் துறையைப் பொறுத்த வரையில், இன்றையதினம் ஆபாசக் காட்சிகளை ஒழிக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். அந்த அளவிற்கு ஒரு குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஒரு தந்தை, ஒரு மனைவி, ஒரு மகள் இவர்கள் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து ஒரு படத்தைப் பார்க்க முடிகிறதா என்றால் இல்லவே இல்லை. அந்த அளவுக்கு மகளும், தாயும், தகப்பனும் ஒன்று சேர்ந்து படம் பார்க்க முடியவில்லை. தங்கள் மகளை அழைத்துச் செல்ல முடியவில்லை. ஒரு குடும்பத்தைச் சேர்ந்த அனைவரும் ஒன்றாக அமர்ந்து பார்க்கின்ற அளவுக்கு சினிமாக் காட்சிகள் இல்லாமல், ஆபாசக் காட்சிகளாக இன்றைக்கு இருக்கின்றன.

அதுமட்டுமல்லாமல், அந்த சினிமா பற்றிய விளம்பரச் சுவராட்டிகள் கூட இன்றைய தினம் ஆபாசமாக ஆங்காங்கே காட்சியளிப்பதைப் பற்றி இங்கே அரசிற்கு சுட்டிக் காட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். சென்சார் போர்டிலே இன்றைய தினம் தமிழர்கள் தான் இருக்கிறார்களா, தமிழ் உணர்வு, தமிழ்ப் பண்பை, நாகரிகத்தை மதிக்கின்ற அளவிற்கு இருக்கின்ற உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்களா என்ற அளவுக்கு சந்தேகத்தை ஏற்படுத்துகின்ற காரணத்தால் சென்சார் போர்டில் மறு பரிசீலனை செய்து, அவற்றிற்கு நல்ல பல உறுப்பினர்கள், பண்பாடு உள்ள, தமிழ்ப் பண்பாட்டை, நாகரிகத்தை உயர்த்துகின்ற அளவுக்கு, உணர்வு படைத்த உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைய தினம் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இன்று சினிமாத் துறைக்கு வழங்கப்படுகிற உதவித் தொகை அதிகமானதுதான் என்கின்ற அளவிற்குச் சொன்னார்கள். மாண்பு

1990 மார்ச் 31] [திரு. பி. என். வல்லரசு]

மிகு திரு. பி. எச். பாண்டியன் அவர்கள் உதவித் தொகைகள் கொடுப்பதை கூடாது என்கின்ற அளவிற்குக் கருத்தைச் சொன்னார்கள். என்னைப் பொறுத்த வரையில் உதவித் தொகை கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் எப்படிப்பட்ட படங்களுக்கு என்றால், தமிழ்ப் பண்பாட்டை, நாகரிகத்தை வளர்க்கின்ற அளவிற்கு நல்ல உயர்ந்த கருத்துக்களை, சமுதாயத்திற்கு வழங்குகின்ற நல்ல திரைப் படங்களுக்கு மட்டும் தான் உதவித் தொகை வழங்கப்படும் என்கின்ற நிலையை உருவாக்கி, அதற்கு உதவித் தொகை கொடுக்க வேண்டுமே தவிர, ஒருவரைச் சரிக்கட்ட வேண்டும் என்பதற்காக யாரோ, ஒருவரைச் சரிக்கட்டுவதற்காக கூட இங்கே வாடிக்கையாக கடந்த ஆட்சிக் காலத்திலிருந்து உதவித் தொகை சினிமாப் படங்களுக்கு கொடுக்கின்ற நிலை இருக்கின்ற காரணத்தால் அவற்றையெல்லாம் மாற்றியமைத்து, தரமுள்ள, பண்புள்ள தமிழ்ப் பண்பாட்டைக் காக்கின்ற தரமான படங்களை உருவாக்குபவர்களுக்கு, சமுதாயத்தின் உயர்ந்த பாணைக்கு அழைத்துச் செல்கின்ற படங்களை உருவாக்குபவர்களுக்கு மட்டும் தான் உதவித் தொகை என்ற ஒரு நிலையை அரசு ஏற்க வேண்டும் என்று கூறி விடை பெறுகிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. கே. என். நேரு : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. கே. பி. கந்தசாமி அவர்கள் கோரிக்கை எண் 47 இன் கீழ் செய்தி-சுற்றுலா, திரைப் படத் தொழில் நுட்பவியல், ஆகிய துறைகளுக்காக ரூபாய் 4,80,52,000-க்கு நிறைவேற்றித் தர வேண்டும் என்று காலையில் முன் மொழிந்தது தொடர்பாக, செய்தித் துறை, திரைப் படத் துறை ஆகியவை பற்றி, ஒரு சில கருத்துக்களை இப்போது நான் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். குறிப்பாக, இந்தச் செய்தித் துறையினுடைய கோரிக்கையில் இம்மாமன்றத்தில் இருக்கின்ற உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவிப்பதிலே நான் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடையக் கூடிய விஷயம் என்னவென்றால், இந்த ஆண்டு குறிப்பாக, நமது மதிப்புமிகு பாரதிதாசன் அவர்களுக்கும், அதேபோல் மரியாதைக்குரிய, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய தன்னிகரில்லாத தலைவர் டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்களுக்கும், திரு. நரேந்திர தேவ் அவர்களுக்கும், மரியாதைக்குரிய டாக்டர் தருமாம்பாள் அவர்களுக்கும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காகப் பாடுபட்ட சுவாமி சகஜானந்தா அவர்களுக்கும், சிறந்த சீர் திருத்த எழுத்தாளர் 'வ.ரா.' எனப்படுகின்ற வ. ராமசாமி அவர்களுக்கும், அறிவியல் அறிஞர் சர். சி. வி. இராமன் அவர்களுக்கும் நூற்றாண்டு விழாக்களை இந்தத் துறையின் சார்பாக இந்த ஆண்டு கொண்டாடவிருக்கின்றோம்.

12-50, பணி

இந்தத் துறையைப் பற்றி காலையிலிருந்து பல்வேறு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். குறிப்பாக, நமது

[திரு. கே. என். நேரு]

[1990 மார்ச் 31]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அண்ணாமலை கூறிய கருத்துக்களை ஒட்டியே மற்ற உறுப்பினர்களும் தங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்து இருக்கின்றார்கள். இங்கே திரு. அண்ணாமலை அவர்களும், மாண்புமிகு திரு. தங்கவேலு அவர்களும் மாண்புமிகு திரு. இளம்வழுதி அவர்களும், மாண்புமிகு திரு. ராம நாராயணன் அவர்களும், அதே போல மாண்புமிகு திரு. வெங்கடேச தீட்சிதர் அவர்களும், இன்னும் மாண்புமிகு திரு. காளியப்பன் அவர்களும், மாண்புமிகு திரு. பி. எச். பாண்டியன் அவர்களும், மாண்புமிகு திரு. அழகர்சாமி அவர்களும், மாண்புமிகு திரு. நார்முகமது அவர்களும், மாண்புமிகு திரு. வல்லரசு அவர்களும் இந்தத் துறை மீதான மானியக் கோரிக்கையிலே கலந்துக் கொண்டு பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறியிருக்கின்றார்கள்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

அத்தனை பேர்களும் ஒரே ஒரு கருத்தை மட்டும் நிச்சயமாக நிறைவேற்றித் தர வேண்டும், அதில் அரசு கண்டிப்பாக இருக்க வேண்டுமென்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தத் துறையின் சார்பாகச் செய்யப்படுகிற பல்வேறு நல்ல பல காரியங்கள். அதனாலே மக்களுக்கு என்ன நன்மைகள் ஏற்படுகின்றன என்பதைக் கூறி, பிறகு உறுப்பினர்கள் கூறிய கருத்துக்கு பதிலுரைக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். குறிப்பாக, செய்தித் துறையிலே, செய்தியாளர்களுக்கு மாண்புமிகு தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் பொறுப்பேற்றவுடன், 1978 ஆம் ஆண்டு வழங்கப்பட்ட ஒய்வுதியம் ரூ.250-ஐ, ரூ.400 ஆக உயர்த்தித் தந்திருக்கிறார்கள்.

அதே போல அரசால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட செய்தியாளர்களுக்கு இலவச பஸ்பாஸ். அதே போல ரெயில்வே கட்டணத்தில் 50 ச.விகிதம் சலுகை. அதே போல, பல்வேறு மாவட்டத் தலை நகரங்களில் இருக்கிற அங்கீகரிக்கப்படாத செய்தியாளர்களுக்குக் கூட, அந்தந்த மாவட்டங்களில் 268 நபர்களுக்கு மேல் இலவச பஸ்பாஸ் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

இதையெல்லாம் விட இன்றைக்கு எடுத்துச் சொன்னார்களே, மற்ற உறுப்பினர்கள் எல்லாம், தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் பொறுப்பேற்றவுடன் முதன்முதலில் கலந்து கொண்ட நிகழ்ச்சியே செய்தியாளர்கள், கூட்டத்தில்தான். அப்படிக் கலந்து கொண்ட பொழுது, செய்தியாளர்கள் சங்க நிர்வாகிகள் தங்களுக்கு வீடு வேண்டும்; அதற்காக மனை வேண்டுமென்று கேட்டவுடன் அரசின் சார்பாகத் தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியத்திற்குச் சொந்தமான அல்லது அத்துறையின் மூலமாக, கொட்டி வாக்கத்திலே 5 ஏக்கர் தந்திருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி

1990 மார்ச் 31]

[திரு. கே. என். நேரு]

யெல்லாம் இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதன் விலை ஒவ்வொருவருக்கும் ரூ. 1 இலட்சத்திற்கும் மேலாகிறது. அதைக் குறைத்துத் தர வேண்டுமென்று சங்கத் தலைவர்கள் கேட்டதாக இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதைப் பற்றிய விளக்கம் வருமாறு.—

அரசு பதிவு செய்யப்பட்ட சென்னைப் பத்திரிகையாளர் வீட்டு வசதி கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கு, தங்கள் உறுப்பினர்களுக்கு வீடு கட்டுவதற்கு வீட்டு வசதி மற்றும் நகர்ப்புற வளர்ச்சித் துறையின், நாள் 14-6-1989, அரசாணை எண் 494-ல் கொட்டி வாக்கத்தில் தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியத்திற்குச் சொந்தமான 5 1/2 ஏக்கர் பரப்பளவுள்ள நிலத்தை ஒப்படை செய்தது. அந்த நிலத்தின் தோராய விலை மனை ஒன்றுக்கு ரூ. 1 இலட்சம் என்று அரசு நிர்ணயித்திருந்தாலும், இன்றைக்கு வெளி மார்க்கெட்டிலே அங்கு ஒரு மனை ரூ. 3 இலட்சத்திற்கு விற்கிறது. இருந்தாலும் அவர்களுக்குச் சலுகை வேண்டுமென்று எண்ணத் தோடு இந்த அரசு அவர்களுடைய கோரிக்கையைப் பரிவோடு கவனித்துச் செய்ய வேண்டுமென்று அண்டை மாநிலங்களில் எல்லாம் என்ன சலுகைகள் அவர்களுக்கு அளிக்கிறார்கள் என்பதை ஆராய்ந்து பார்த்த பொழுது கேரளத்திலும் ஆந்திரத்திலும் ஓரளவு அவர்களுக்குச் சலுகைகளை அளித்திருக்கிறார்கள் என்பது தெரிகிறது. கேரள மாநிலத்தில் 1978-ல் வெளியிடப்பட்ட ஆணையில் வீடு கட்டும் ஒவ்வொரு பத்திரிகையாளருக்கும் கட்டுமானச் செலவில் 25 சதவீதம் செலவே அரசு ஏற்கும்; 75 சதவீதம் செலவைப் பத்திரிகையாளர்களும், ஹட்கோ மற்றும் அரசிடமும் கடனாகப் பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்று சலுகை தந்திருக்கிறார்கள். அதே போல, ஆந்திராவில், 1979ல் வெளியிடப்பட்ட அரசு ஆணையில், அவ்வரசு, குடிநீர் வசதி, கழிவு நீர்க் குழாய், சாலைகள் போன்ற மேம்பாட்டுப் பணிகளுக்காக மானியமாக மொத்த நிதியாக ரூ. 20 இலட்சம் அவர்களுக்கு வழங்கியுள்ளது. கர்நாடக மாநிலத்தில், 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் சட்டம் போடப்பட்டுள்ளது. இந்த 3 மாநிலங்களிலும் அளிக்கப்படும் சலுகைகளைப் போல, இந்த அரசும் அரசினுடைய தலைவர் கலைஞர் அவர்களும், அவர்களுடைய கோரிக்கைகளைப் பரிவோடு கவனித்து நிச்சயமாக, அவர்களுக்குச் சலுகைகள் வழங்குவார்கள் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

12-55 மணி

அடுத்து, இந்தத் துறையினுடைய பணியே தமிழக அரசினுடைய கொள்கைகளையும், திட்டங்களையும் நாட்டு மக்களுக்கு எட்டிடச் செய்வதுதான். அரசினுடைய கொள்கைகளுக்கும், திட்டங்களுக்கும் நேரடியாக மக்களுடைய ஒத்துழைப்பை நல்குவதற்காக இந்தத் துறை பல்வேறு துறைகளின்

[திரு கே. என். நேரு]

[1990 மார்ச் 31]

மூலமாகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. குறிப்பாக, சென்னையில் மட்டுமல்லாமல் அந்தந்த மாவட்டத் தலைநகரில் மக்கள் தொடர்பு அதிகாரி இருந்து, அந்த மக்கள் தொடர்பு அதிகாரி பல்வேறு இடங்களுக்குச் சென்று, அங்கே வருகின்ற மாண்புமிகு முதலமைச்சர், அமைச்சர் பெருமக்கள் மற்றும் ஆன்றோர் சான்றோர்கள்—அவர்களுக்கு செய்தியாளர்கள் கூட்டத்தைக் கூட்டுவது, செய்தியாளர்களை ஆங்காங்கே அழைத்துச் சென்று, நாட்டு நடப்புகளை செய்தியாளர்கள் மூலமாக நாட்டு மக்களுக்குத் தெரிய வைப்பது என்ற வகையிலே பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இப்படிப் பணியாற்றும்போது புகைப்படப் பிரிவும் அவர்களுடன் இருந்து செயலாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு சென்னையில் ஏழு புகைப்படக்காரர்களும் ஆங்காங்கே மாவட்டத் தலைநகரில் மாவட்டத்திற்கு ஒருவர் என்ற ரீதியிலும் இருந்து பணியாற்றுகிறார்கள். நீலகிரி, பெரியார், புதுக்கோட்டை, கன்னியாகுமரி, காமராஜர், பசும்பொன் தேவர், சிதம்பரனார் மாவட்டங்களைத் தவிர, மற்ற மாவட்டங்களில் எல்லாம் புகைப்படக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த மாவட்டங்களிலும் இனிமேல் புகைப்படக்காரர்கள் நியமிக்கப்பட்டு, உடனுக்குடன் செய்திகளையும், புகைப்படங்களையும் பத்திரிகைகளுக்கு அளிப்பதற்கு இந்த அரசு ஏற்பாடு செய்யும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல, இந்த அரசின் சார்பாக அரசின் சாதனை விளக்க முகாம்கள் நடத்தப்படுகின்றன. ஆங்காங்கே நடைபெறுகின்ற இந்த சாதனை விளக்க முகாம்களுக்கு செய்தியாளர்களையும் அழைத்துச் செல்கிறார்கள். கடந்த ஆண்டு இரண்டு முறை இதைப் போன்று அழைத்துச் சென்றிருக்கிறார்கள். இந்த அரசின் சார்பாக சாதனை விளக்க முகாம்கள் நடத்தப்படுகின்ற போது குழந்தைகள், மாணவ-மாணவியருக்கு மருத்துவ பரிசோதனை, கருவுற்ற தாய்மார்களுக்கு ஊட்டச் சத்து, கண் பரிசோதனை, ஒ.ஏ.பி. உதவித் தொகை, மக்கள் குறை தீர்க்கும் மனுக்கள், வங்கிகள் கடன் வழங்க மனுக்கள், இலவச மரக் கன்றுகள் நடுதல், சுய வேலை வாய்ப்பு கடன் மனுக்கள் பெறுதல், இலவச மனைப் பட்டா வழங்குதல் குடும்ப நலம், சிறு சேமிப்பு, ஊனமுற்றவர்களுக்கு உதவி, கைவினைஞர்களுக்கு உதவி, குழந்தைகளுக்குத் தடுப்பு ஊசி என்ற அளவிலே மக்களை எல்லாம் நேரடியாகச் சந்தித்து, அந்த இடத்திலேயே அவர்களுடைய குறைகளை எல்லாம் தீர்க்கின்ற வகையில் கூட்டத்தைக் கூட்டியிருக்கிறார்கள். இதுபோன்ற செயல்களுக்கு மக்களிடத்திலே நல்ல வரவேற்பு இருக்கிறது.

1990 மார்ச் 31]

(திரு. கே. என். நேரு)

அதைப் போன்று இந்தத் துறையின் சார்பாக விளம்பரங்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. பல்வேறு அரசுத் துறைகளின் சார்பாகத் தரப்படுகின்ற விளம்பரங்களை ஒருமுகப்படுத்தி, இந்தத் துறை தானே வடிவம் அமைத்து, பல்வேறு பத்திரிகைகளுக்கு விளம்பரங்களைத் தந்து கொண்டிருக்கிறது.

அதைப்போன்று விழாக்கள் இருக்கின்றன. விழாக்கள் என்று எடுத்துக் கொண்டால், பல்வேறு பேரறிஞர்கள், நாட்டிற்கு உழைத்த உத்தமர்கள் போன்றவர்களை எல்லாம் பாராட்ட வேண்டும். அவர்களுடைய கொள்கைகளையும், திட்டங்களையும் இன்றைக்கு இருக்கிற இளைய சமுதாயத்தினர் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அவர்களை நினைக்க வேண்டும் என்ற அளவிலே அவர்கள் பிறந்த இல்லங்களை எல்லாம் நினைவிடமாகவும், அவர்களை மதிக்க வேண்டும் என்பதற்காக அந்த நினைவிடங்களை எல்லாம் இந்தத் துறையின் சார்பாக நிறுவி, அவை நல்ல முறையில் பராமரிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

குறிப்பாக, வள்ளுவர் கோட்டம், அண்ணா சதுக்கம், காமராஜர் இல்லம், இராஜாஜி இல்லம், காமராஜர் நினைவகம், காந்தி மண்டபம், பாரதி மணி மண்டபம், எட்டயபுரம் வ.உ.சி. இல்லம், ஒட்டப்பிடாரம் காந்தி மண்டபம், கன்னியாகுமரி காமராஜர் இல்லம், விருதுநகர் காமராஜர் நினைவகம், ஈரோடு பெரியார்-அண்ணா நினைவகம், வள்ளியம்மை நினைவகம், இராஜாஜி இல்லம், துரைப்பள்ளி, அண்ணா நினைவகம்-காஞ்சிபுரம், செய்குத்தம்பி பாவலர் இல்லம், நாகர் கோயில், மதிப்பிற் குரிய முன்னாள் முதலமைச்சர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுக்கு இந்த ஆண்டு நினைவகம் கட்டியும், திருப்பூர் குமரன் அவர்களுக்கு நினைவகம் கட்டியும், இவர்களைப் போன்ற தலைவர்களுக்கு எல்லாம் இந்தத் துறையின் சார்பாக நினைவகங்கள் எழுப்பி, அவை நல்லமுறையில் பராமரிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

அதைப்போன்று, இந்தத் துறையின் சார்பாக இந்தியாவிலே வேறு எங்கும் இல்லாத அளவுக்கு நேரடியாக பொருட்காட்சிகளை நடத்தி வருகின்றன. இதுவரையில் 54 தடவைகள் பல்வேறு மாவட்டங்களிலே பொருட்காட்சிகள் நடத்தப்பட்டு, இந்த அரசினுடைய திட்டங்களையும் நல்ல பல செயல்களையும் மக்களுக்கு வெளியிடுவதிலும், தெரிவிப்பதிலும் எளிய பொழுது போக்குடன் மக்கள் இதிலே பங்கேற்கச் செய்வதிலும் சாதனை படைத்துள்ளது. ஆங்காங்கே மாவட்டத் தலைநகரங்களில் இப்படிப்பட்ட பொருட்காட்சிகள் நடைபெறும்போது—54 தடவைகள் நடைபெற்ற பொருட்காட்சிகள் மூலம்—288 இலட்சம் ரூபாய் அரசாங்கத்திற்கு வருவாயும் கிடைத்திருக்கிறது.

[திரு. கே. என். நேரு]

[1990 மார்ச் 31]

அதைப்போலவே அரங்கங்கள் இருக்கின்றன. இங்கே நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இளம்வழுதி அவர்கள் சொன்னார்கள். கலைவாணர் அரங்கம், வள்ளுவர் கோட்டம், அதைப்போல சுற்றுலாத் துறையின் சார்பாக நிர்வகிக்கப்படுகின்ற பூம்புகார்—இவை எல்லாம் இதுவரையில் கவனிப்பாரற்றுக் கிடந்தன. அவற்றை எல்லாம் கவனிக்க இந்த அரசு இந்த ஆண்டு நிதி ஒதுக்கீடு செய்திருப்பதை அவர்கள் பாராட்டியிருக்கிறார்கள்.

13.00 மணி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் ஒப்புதலோடு அவையின் அலுவல் நேரம் நீட்டிக்கப் பெறுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. கே. என். நேரு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வள்ளுவர் கோட்டத்திற்கு மொத்தச் செலவு 40 இலட்ச ரூபாய் என்று இருந்தாலும் இந்த ஆண்டு 27 இலட்ச ரூபாயாவது ஒதுக்கி அதனுடைய மேம்பாட்டுக் காக இந்த துறையின் சார்பாக செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதே போல் கலைவாணர் அரங்கத்தில் அரசு நிகழ்ச்சிகளும், தனியார் நிகழ்ச்சிகளும், கலை நிகழ்ச்சிகளும் இன்னும் பல்வேறு பொழுதுபோக்கு அம்சங்களுடன் கூடிய அந்த கலைவாணர் அரங்கத்தைப் புதுப்பிப்பதற்காக 17 லட்ச ரூபாய்க்கு மேல் இந்த அரசு செலவு செய்து இருக்கிறது. அதே போல் இந்தத் துறையின் சார்பாக நிர்வகிக்கப்படுகின்ற வேலூரில் இருக்கின்ற அண்ணா கலை அரங்கம், இப்படி பல்வேறு கலை அரங்கங்களை நல்ல முறையில் நிர்வகித்துக் கொண்டு வருகின்றன. அதே போல் பல்வேறு அரசுகளின் சார்பாக வெளியிடப்படும் பத்திரிகைகளில் இன்றைக்கு அனைவரையும் கவரத்தக்க அளவில் வெளியிடுவது அனைத்து மாநிலங்களிலும் தமிழகம் தான் முதலிடம் வகிக்கிறது. தமிழரசு பத்திரிகை கலைஞர் அவர்கள் ஆட்சிப் பெற்றுப்பை ஏற்பதற்கு முன்பு கடந்த முறை முதலமைச்சராக இருந்தபோது 60 ஆயிரம் பிரதிகள் வரையில் விற்று வந்தது. அதற்குப் பிறகு 40 ஆயிரம் பிரதிகளாக குறைந்து இருந்தாலும் மீண்டும் முதலமைச்சராக பொறுப்பு ஏற்ற உடன் இன்றைக்கு 1 இலட்சம் பிரதிகள் வரை அந்த தமிழரசு பத்திரிகை விற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. தமிழரசு அச்சகம் மேலும் விரிவு செய்யப்படும். தமிழரசு 1 இலட்சம் தமிழ் காப்பிகள் அடித்தும், ஆங்கில காப்பிகள் 7,500 அடித்தும் அதையும் இன்றைக்கு விற்று வருகிறார்கள். தமிழரசு அச்சகத்தில் மேலும் அறநிலையத் துறையின் சார்பாக நடத்தப்படும் திருக்கோவில் என்ற பத்திரிக்கையும் அச்சடித்து வெளியிடப்படுகிறது. இப்படி இந்த பத்திரிகைகள் வெளியிடுவது மட்டும் அல்லாமல் வெளியீடு பிரிவு என்ற வகையில் ஒரு

1990 மார்ச் 31]

[திரு. கே. என். நேரு]

பிரிவைத் துவக்கி தானைத் தலைவர் கலைஞர் அவர்களுடைய தமிழக அரசினுடைய கொள்கை, கோட்பாடுகளை மற்றவைகளை எல்லாம் சிறு சிறு கையேடுகளாக இன்றைக்கு வெளியிட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இன்னும் சொல்லப் போனால் இன்றைக்கு அந்த அச்சகத்தை விரிவு செய்வதற்கு 85 ஆயிரம் ரூபாய் செலவில் 'ஆப் லைன் போர்டு' கூட இன்றைக்கு வாங்கப் பட்டு இருக்கிறது.

தமிழ்நாடு திரைப்பட பயிற்சிக் கல்லூரியைப் பற்றி இங்கே அதிகமான உறுப்பினர்கள் எல்லாம் சொன்னார்கள். தமிழ்நாடு திரைப்பட பயிற்சிக் கல்லூரியைப் பற்றி சொல்ல வேண்டும் என்றால் இந்தியாவில் இருக்கின்ற மிகப்பெரிய மிகவும் நல்ல திரைப்படத் துறை என்ற அளவில் பூனாவில் இருப்பதையும், சென்னையில் இருப்பதையும் நாம் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல முடியும். இன்றைக்கு இந்தியாவில் இருக்கின்ற அத்தனை தொலைக்காட்சி நிலையத்திலும் பணியாற்றுகின்றவர்கள் எல்லாம் நம்முடைய திரைப்படக் கல்லூரியில் பயின்ற மாணவர்கள் என்ற பெருமை நமக்கு உண்டு. அதேபோல் இன்றைக்கு இந்த திரைப்படத் துறையில் படித்துவிட்டு சென்றவர்கள் கடந்த ஆண்டு நமது தமிழக அரசின் சார்பாக பரிசு வாங்கிய டைரக்டர் தேவராஜ் அவர்கள், அதேபோல் இரு முறை ஜனாதிபதி பரிசைப் பெற்றவர் அர்ச்சுனா அவர்கள். இன்னும் பல்வேறு நடிசு பெருமக்கள், ஒளிப்பதிவாளர்கள், டைரக்டர்கள் எல்லாம் இன்றைக்கு மிகவும் புகழ் உச்சாணியில் இருப்பவர்கள் எல்லாம் நமது திரைப்படக் கல்லூரியில் பயின்றவர்கள்தான். அப்படிப்பட்ட மிக திறமை வாய்ந்த திரைப்படக் கல்லூரி நமது தமிழக அரசுக்கு இன்றைக்கு கிடைத்து இருக்கிறது. அந்த திரைப்படக் கல்லூரியின் சார்பாக ஒரு வருடத்தில் 174 மாணவர்கள் இப்போது பயின்று கொண்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக இயக்குதல் துறை கதை எழுதுதல் போன்ற துறையில் 3 ஆண்டுகள் படிப்பதற்கு 10 நபர்கள் என்றும் ; திரைப்பட பிரிவுக்கு 3 ஆண்டுகள் படிப்பதற்கு 10 நபர்கள் என்றும் ; ஒளிப்பதிவு ஒளிப் பொறியியல் பிரிவுக்கு 3 ஆண்டுக்கு 10 நபர்கள் என்றும் ; படச்சுருள் கழுவுதல் பிரிவுக்கு 3 ஆண்டுக்கு 10 நபர்கள் என்றும் ; படத் தொகுப்புக்கு 3 ஆண்டுக்கு 10 நபர்கள் என்றும் ; நடிப்பதற்கு 1 ஆண்டுக்கு 20 நபர்கள், 10 ஆண்டுகள், 10 பெண்கள் என்ற அளவில் ஒவ்வொரு வருடமும் அந்த கல்லூரியில் சேர்க்கப்பட்டு இன்றைக்கு பயிற்சி பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுவும் இந்தியாவில் பெருமைப்படைத்த அளவில் அங்கே பயில்கின்ற மாணவர்கள் இன்றைக்கு பெருமையாக பணியாற்றிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

அதேபோல் திரைப்படப் பிரிவில் செய்தி மலர் தமிழக அரசின் திட்டங்கள், நல்ல பல செயல்கள் போன்றவைகளை நாட்டு மக்கள் அன்றாடம் தெரிந்து கொள்ளவும், சில

[திரு. கே. என். நேரு]

[1990 மார்ச் 31]

பொழுது போக்கு அம்சங்களோடு அதை நாட்டு மக்களுக்கு தெரிவிப்பதற்காக தமிழ்நாடு திரைப்படப் பிரிவு துவக்கப் பட்டு இதுவரை 350 செய்தி மலர்களை தயாரித்து இருக்கிறது. 35 மில்லி மீட்டர் நகல்கள் இதுவரை 148 நகல்கள் மட்டும் எடுத்து கிராமப்புறங்கள் தோறும், நகர்ப்புறங்கள் தோறும் காண்பிக்கப்பட்டு வந்தன. இந்த ஆண்டு முதல் 200 நகல்கள் எடுப்பதாக அறிகிறோம். அதில் தமிழ்நாட்டு அமைச்சர்கள், முதல் அமைச்சர், மாண்புமிகு அறிஞர் பெருமக்கள், நாட்டில் நடக்கின்ற நிகழ்ச்சிகளை எல்லாம் காட்டுவதோடு மட்டும் அல்லாமல் இந்த அரசினுடைய திட்டங்கள், இந்த அரசைச் சேர்ந்த துறைகள் எல்லாம் நாட்டு மக்களுக்கு போதிக்கின்ற குடும்ப நலத்துறை, வேளாண்மைத் துறை, கூட்டுறவுத் துறை, தொழில் நுட்பத் துறை, தீ அணைப்புத் துறை, மின் வளர்ச்சித் துறை, வனத் துறை, மற்றும் சமூக நலத்துறை இவைகளுடைய கருத்து விளக்கப் படங்களும் இங்கே எடுக்கப்பட்டு மக்களுக்கு காட்டப்படுகிறது.

அதேபோல் இந்தத் துறையின் சார்பாக 1990-91 ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்று இருக்கின்ற நல்லபல செயல்கள், தானை தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் ஒரு வாரத்திற்கு முன்பு சட்டமன்றத்தில் அறிவித்தார்களே, குமரி முனையில் 133 அடி உயரத்தில் வள்ளுவருக்கு சிலை; அதே போல தந்தை பெரியார், வைக்கத்திலே அவருக்கு நினைவு மையம்; அதே போல கவிஞர் கண்ணதாசன் அவர்களுக்கு மணி மண்டபம் இந்த மூன்றும் இந்த ஆண்டு இறுதிக்குள் இந்தத் துறையின் சார்பாகச் செய்யப் படவிருக்கின்றன.

(13-05 மணி)

அதே போல, சிறிய 35 மில்லி மீட்டர் திரைப்படம் எடுத்துக் காட்டுவதைப் போல வீடியோ திரைப்படம் எடுக்க வேண்டுமென்பதற்காக இங்கே திரைப்படக் கல்லூரியிலே வீடியோ ஸ்டுடியோ ஒன்று இன்றைக்கு கட்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த வீடியோ ஸ்டுடியோவிலே எடுக்கப்பட்ட படங்களை கிராமப்புற மக்களும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் இரண்டு வி.சி.ஆர். கொடுக்கப்பட்டு இன்றைக்கு அங்கே எடுக்கப்படுகின்ற திரைப்படங்கள் உடனுக்குடன் கிராமப் புறங்களிலே காட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதோடு மட்டுமல்ல, இந்தத் துறையின் சார்பாக 5 அடிக்கு 5 அடி அகலம் உள்ள திரையிலே ஒவ்வொரு மாடப்படத் தலைநகருக்கும் ஒரு வண்டி, படம் காட்டிகின்ற வண்டி வாங்க வேண்டுமென்று சொல்லி முதல் கட்டமாக 4 வண்டிகள் வாங்கப்பட்டு, இன்றைக்கு கிராமப் புறங்களிலே படங்களைக் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். திரைப்பட

1990 மார்ச் 31]

[திரு. கே. என். நேரு]

மானியத்தைப் பற்றி பல்வேறு உறுப்பினர்கள் இங்கே எதிர்கருத்தையும், வல்லரசு அவர்கள் சிறந்த, தரமான் படங்களுக்கு இதே மானியத்தைக் குறைத்துத் தரலாம் என்றும் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். உள்ளபடியே திரைப்படத் துறைக்கு மானியம் தர வேண்டுமென்று எண்ணியபோது, ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றபோது, திரைப்படத் துறையிலே ஒரு பெரிய சரிவு, பல்வேறு கோரிக்கைகளை வைத்து தொழிலாளர்களுக்கும், படம் தயாரிப்பவர்களுக்கும் தகராறு ஏற்பட்டு கிட்டத்தட்ட 4 மாத காலம் எந்தத் திரைப்படமும் எடுக்காது இருந்த நேரத்தில் இந்தத் திரைப்படத் துறையை மேலும் முன்னேற்ற வேண்டுமென்றும், இங்கே சொன்னார்கள், ஆபாச சுவரொட்டிகள் என்றும் படங்களை ஆபாசமாக எடுக்கின்றார்கள்; சென்சார் போர்டு இருக்கிறதா, இல்லையா என்பதையெல்லாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்றெல்லாம் சொன்னார்களே அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு அல்லாது, நல்ல தரமான படத்தை எடுக்கின்றவர்களுக்கு நமது தமிழ் இன உணர்வுகளை காட்டுகின்ற படத்தை எடுக்கின்றவர்களுக்கு, அவர்களை ஊக்கப்படுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு தான் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் ஒரு பரிசுத் திட்டத்தை அறிவித்தார்கள். அதிலும் குறிப்பாக 12 காப்பியிலிருந்து 20 காப்பி எடுக்கின்றவர்களுக்கு (குறுக்கீடு) நான் பேசி முடித்தவுடன் பேசுங்கள்; உட்காருங்கள் நீங்கள் குறுக்கே பேசினால் தொடர்ச்சி விட்டுப் போகும். திரு. கே.பி.கே. அவர்கள் சீக்கிரம் முடித்து விடுங்கள் என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நீங்கள் பேசினீர்கள் என்றால் என்னால் பதில் சொல்ல முடியாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தொடர்ந்து பேசலாம். (குறுக்கீடு) தொடர்பு விட்டுப் போகும். படத்திலே “Continuity” கெட்டுப் போனால் நன்றாக இருக்காது. உட்காருங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. கே. என். நேரு: 12 காப்பியிலிருந்து 20 காப்பி எடுக்கக் கூடியவர்களுக்கு 3 இலட்சம் என்றும், தரமான படமாக இருந்தால், 21 காப்பியிலிருந்து 31 காப்பி எடுக்கின்றவர்களுக்கு 2 இலட்சம் என்றும், சிறந்த படங்களுக்கு முதல் பரிசாக ஒரு இலட்சம் ரூபாய் என்றும், இரண்டாம் பரிசாக 50 ஆயிரம் ரூபாய் என்றும், மூன்றாம் பரிசாக 25 ஆயிரம் ரூபாய் என்றும், சிறப்புப் பரிசாக 25 ஆயிரம் ரூபாய் என்றும் வழங்கி மேலும் நல்ல பல படங்களைத் தயாரிக்க வேண்டும், அவர்களை ஊக்குவிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு இந்த அரசு செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. இனியும் செயல்படும் என்பதை தெரிவித்துக் கொண்டு, இங்கே சொன்னார்கள், ஆங்காங்கே, திரைப்படங்களிலே மாவட்டத் தலைநகரங்களிலே இருக்கின்ற சினிமா கொட்டகைகளிலே எல்லாம் பல்வேறு தவறுகள் நடை

[திரு. கே. என். நேரு] [1990 மார்ச் 31]

பெறுகின்றன என்றும் அதை உடனடியாக கவனிக்க வேண்டும் என்றும் சொன்னார்கள். இங்கே இருக்கின்ற தமிழ்நாடு திரைப்படப் பிரிவின் சட்ட விதிகளுக்கு உட்பட்டு, செய்கின்ற தவறுகள் எதுவாக இருந்தாலும் நிச்சயமாக கண்டிக்கப்படும்; அது ஒடுக்கப்படும் என்றும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதைப் போல வீடியோக்கள், சினிமாவை வீடியோ அழித்து விடுமோ என்ற எண்ணத்தில் இன்றைக்கு வீடியோ லைப்ரரி வைக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் கூட இன்றைக்கு இந்தத் துறையின் சார்பாக அனுமதி வழங்கப்பட்டுத்தான் அவர்கள் வைக்க முடியும். அந்த வகையிலே தமிழ்நாடு முழுவதும் 2,222 வீடியோக் கடைகளுக்கு அனுமதி அளிக்கப்பட்டு இன்றைக்கு நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. வெட்டுப் பிரேரணைகள் கொடுத்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் அவர்களுடைய வெட்டுப் பிரேரணைகளை நீக்கி, இந்தத் துறையின் சார்பாக கேட்கப்பட்ட தொகைக்கு அனுமதி வழங்குமாறு கேட்டு, வாய்ப்புக்கு நன்றி தெரிவித்து அமர்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: “Point of order” என்ற முறையில், திருமதி பாப்பா உமாநாத் மற்ற கோரிக்கைகளுக்கெல்லாம் பின்னால் நான் வாய்ப்பு அளிக்கிறேன்.

திருமதி பாப்பா உமாநாத் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் ஒரு விளக்கம் கேட்பதற்காகத் தான் எழுந்தேன். எனக்கு ஒரு சந்தேகம் வந்துவிட்டது. இன்றைக்கு அமைச்சர் அவர்கள் சபாநாயகரா? அல்லது நீங்களா என்று எனக்கு கொஞ்சம் ஐயப்பாடு வந்து விட்டது. இருந்த போதிலும் கூட, இந்த ஆபாசமாக சினிமா விளம்பரம் செய்வதைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்களுடைய பதிலில் உருப்படியான விஷயங்கள் கவனிக்கப்படும் என்பதில்ல; அதற்காக 1987-ல் வந்த சட்டம் என்ன ஆயிற்று என்று தெரியவில்லை. இப்படி பெண்களை ஆபாசப்படுத்தக் கூடிய சட்டம் இருக்கிறது. இரண்டு வருடமாக அதை அமல்படுத்தவில்லை. பல சினிமா தியேட்டர்களில் நீலப் படங்கள் காட்டப்படுகின்றன (மணியடிக்கப்பெற்றது).

13-10 மணி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒரு சிறிய திருத்தம். ஆபாசத்தைத் தடுப்பதற்கான சட்டம்.

திருமதி பாப்பா உமாநாத் : ஆபாச விளம்பரத்தைத் தடுப்பதற்காகத் தான் இந்த சட்டம். அதைத் தடுப்பதற்கான சட்டம் இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் அதை அமல் நடத்த வேண்டும். வெளியில் பார்க்கவே முடியவில்லை. மகனோடு,

1990 மார்ச் 31] [திருமதி பரப்பா உமாநாத்]

மகளோடு எந்த ஒரு பெற்றோரும் படங்களைப் பார்க்க முடியவில்லை. நிலைமை அவ்வளவு மோசமாக இருக்கிறது.. அமைச்சர் அவர்களும் அதைப் பார்த்திருப்பார். அவர் இளைஞராக இருப்பதால் ரசித்திருப்பாரோ என்னவோ, எனக்குத் தெரியாது. (சிரிப்பு) பெண்களை மோசமான அளவுக்கு, ஆபாசப்படுத்தும் அளவுக்கு விளம்பரங்கள் வருகின்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அமைச்சர் இளைஞர் என்பதால் உடனே எழுந்து விட்டார்கள்.

திருமதி பரப்பா உமாநாத் : எனவே அதைத் தடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வதோடு “ஏ” சினிமா படங்களுக்கு விளம்பரமே வேண்டாம் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இதற்கு மட்டும் பதிலைச் சொல்லிவிடலாம். அமைச்சர் அவர்கள் பேசிய பிறகு மீண்டும் கோரிக்கை வினாக்கள் எழுப்புவதற்கு வாய்ப்பளிக்கப்படும்.

மாண்புமிகு திரு. கே. என். நேரு : உறுப்பினர் அவர்களின் கருத்துக்களுக்கேற்ப நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி : அவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு நம்முடைய சட்டப் பேரவையிலே 10 உறுப்பினர்கள் நாங்கள் கோரிய இந்த மானியங்களின் மீது தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைத்திருக்கின்றார்கள்.

சுற்றுலாத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் இங்கே மொத்தமாக, சுற்றுலா, செய்தி, மற்றும் திரைப்பட தொழில் நுட்பவியல் ஆகிய துறைகளுக்கு 4 கோடியே 80 லட்சம் ரூபாய்க்கு மானியக் கோரிக்கை வைக்கப்பட்டிருந்தாலும் கூட, இந்த மொத்தத் தொகையில் சுற்றுலாத் துறைக்குரிய தொகை ஏறத்தாழ 90 லட்சம் ரூபாய்தான். ஆகவே, ரூ. 3,90,000 ரூபாய் அளவுக்கு செய்தித் துறைக்கும், திரைப்படத் தொழில் நுட்ப இயல் துறைக்கும் உரிய தொகையாக இருக்கிறது. இந்த சுற்றுலாத் துறையைப் பொறுத்தமட்டிலே, இது ரெவின்யூ எக்ஸ்பென்டிச்சர். இந்தத் துறையில் ஆகக்கூடிய செலவினங்களுக்காக கோரப்பட்ட தொகை. இது தான் சுற்றுலா வளர்ச்சிக்கும் உரிய தொகையா என்று சந்தேகம் சிலருக்கு எழலாம். உள்ளபடியே கடந்த ஐந்தாண்டுகளில் இந்தத் துறைக்காக சுற்றுலா செலவுகளுக்காக ஒதுக்கிய தொகை அல்லது செலவிட்ட தொகை ஐந்தாண்டு களில் ஏறத்தாழ 5 கோடி ரூபாய் தான். ஏழாவது ஐந்தாண்டுத்

[திரு. கே. பி. சுந்தராமு]

[1990 மார்ச் 31]

திட்டக் காலத்தில் 5 கோடி ரூபாய் தான் செலவிடப்பட்டது. அப்படியானால், ஆண்டு ஒன்றுக்கு 1 கோடி ரூபாய்தான் வருகிறது. ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் மத்திய அரசு 50 லட்சம் ரூபாயும் மாநில அரசு 50 லட்சம் ரூபாயும் கொடுத்து, இந்த வளர்ச்சிப் பணிகள் சுற்றுலாத் துறையில் நடைபெற்று வந்திருக்கின்றன. இந்த 5 கோடி ரூபாய்—அதாவது ஐந்து ஆண்டுகளில் செலவிட்டது என்பது மிக மிகச் சிறிய தொகைதான்.

அரியானா, ராஜஸ்தான் போன்ற மாநிலங்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், இங்கே நடைபெற்றிருக்கிற சுற்றுலா வளர்ச்சிப் பணிகள் மிக மிகச் சாதாரணமானவை. குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் கூடிய எதுவுமே நடைபெறவில்லை என்றுதான் நான் சொல்ல வேண்டும். ஆகவேதான் எட்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் இந்த ஆண்டு முதல் 1990-91-ல் தொடங்குகிற எட்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில், வருகிற ஐந்தாண்டுக் காலத்தில் ஏறத்தாழ 112 கோடி ரூபாய் செலவிட வேண்டுமென்ற திட்டத்தைச் சுற்றுலாத் துறை வகுத்திருக்கிறது.

13-15 மணி

இந்த நிதியை எங்கேயிருந்து பெறுவது என்பது கேள்வி. மாநில அரசு ஓரளவுக்குத் திட்ட ஒதுக்கீட்டில் கணிசமானத் தொகையைத் தந்தால்தான் மத்திய அரசிடமிருந்து மீதித் தொகையை நாம் பெற முடியும்; இன்னும் வேறு நிதியாதாரங்களையும், நிதி வாயில்களையும் நாம் கண்டுபிடித்திட முடியும் என்ற அளவில் இந்தத் துறை இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கடந்த 6 மாத காலமாக எங்கெங்கெல்லாம் எங்களுடைய கோரிக்கையை எங்களுடைய குரலை எழுப்ப முடியுமோ அங்கெல்லாம் குரலை எழுப்பி இருக்கிறோம். இறுதியாக நம்முடைய மாநில திட்டக் குழு தொடக்க காலத்தில் அதாவது கடந்த 5 ஆண்டுகாலத்தில் என்ன நிதியினை ஒதுக்கித் தந்ததோ அந்த அடிப்படையில்தான் அடுத்த 5 ஆண்டுகளுக்கும் தரப்படும் என்று ஒரு நிலைபாடு வந்தது. ஆனால் நம்முடைய மாநிலத் திட்டக் குழு கடந்த ஒரு மாதத்திற்கு முன்பு எங்களுடைய குரலுக்குச் சற்று செவிசாய்த்து குறைந்தபட்சம் வருகிற 5 ஆண்டுகளில் 20 முதல் 25 கோடி ரூபாய் வரையில் நாங்கள் ஒதுக்கித் தருகிறோம் என்ற செய்தியை எங்களுக்குச் சொல்லி இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இந்த அவைக்கு மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கடந்த 5 ஆண்டுகளில் 2½ கோடி ரூபாய் மொத்தத்தில் தரப்பட்டது. இது மாநில திட்ட ஒதுக்கீடு. வருகிற 5 ஆண்டுகாலத்தில் ஏறத்தாழ 25 கோடி ரூபாய் பெற இருக்கிறோம். இது ஏறத்தாழ 10 மடங்கு அதிகம்.

1990 மார்ச் 31]

[திரு. கே.பி. கந்தசாமி]

இந்த 25 கோடி ரூபாயை வைத்து எப்படி 112 கோடி ரூபாய் அளவிற்கான திட்டங்களைச் செயல்படுத்த முடியும் என்பது அடுத்த கேள்வி. 25 கோடி ரூபாய் என்றால் மத்தியிலேயும் நம்முடைய அரசாக இருக்கின்ற காரணத்தால்—இதற்கு முன்பாக மேச்சிங் கிரான்ட் 50 சதவீதம்—50 சதவீதம் என்றிருந்தால் நாங்கள் அதைச் சற்று அதிகமாக உயர்த்திக் கேட்டுப் பெற முயற்சிப்போம். ஹரியானாவில் இருக்கக்கூடியவர்கள், ராஜஸ்தானிலே இருக்கக்கூடியவர்கள் டெல்லிக்கு அருகிலே இருக்கின்ற காரணத்தால் அடிக்கடி டெல்லியினுடைய கதவைத் தட்டி அதிகமான பணத்தை அவர்கள் பெற்றுச் சென்றுவிடுகிறார்கள். வருகிற 5 ஆண்டுக்காலத்தில் எப்படியும் நாமும் டெல்லியினுடைய கதவை அடிக்கடி தட்டி, இங்கே 25 கோடி என்று பெற்றால் அங்கே ஏறத்தாழ 40 அல்லது 50 கோடி பெற்றிட முடியும் என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு இருக்கிறது. இப்படி மத்திய திட்ட ஒதுக்கீடு, மாநில திட்ட ஒதுக்கீடு, மத்திய மானியம் இவை தவிர வேறு வழிகளும் இருக்கின்றன. இந்த நிதியாதாரங்களை எல்லாம் திரட்டி எப்படியும் வருகிற 5 ஆண்டுகளில் 100 கோடி ரூபாய்க்குக் குறைவு இல்லாத திட்டங்களை நாம் செயல்படுத்த முடியும் என்ற நம்பிக்கையோடு செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்.

இங்கே பேசிய உறுப்பினர்கள், குறிப்பாக நம்முடைய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் திரு. இளம்வழுதி அவர்கள் சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகத்தின் பணிகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். அத்தனையும் சொல்லி விட்டபின் குறிப்பிட்டு ஒன்றைப் பாராட்டுவார்கள் என்று நான் எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் அவர்கள் பாராட்டவில்லை. அங்கே பணிபுரிகின்ற ஊழியர்களுக்குச் சில வசதிகள் இன்னும் செய்து தரப்படவில்லை என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதை வாடகைகள், உணவுப் பொருட்களின் விலை இவை எல்லாம் அதிகமாக இருக்கின்றன என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் மிக முக்கியமான ஒன்று. ஐந்தாவது ஊதியக்குழு செய்த பரிந்துரைக்கேற்ப அந்த ஊதியத்தை சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழக ஊழியர்களுக்குத் தருகிற அந்த ஆணையை பிறப்பித்திருக்கிறோம். இதனால் ஏறத்தாழ ஆண்டு ஒன்றுக்கு 40 இலட்சம் ரூபாய் சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகத்திற்குக்கூடுதல் செலவு ஏற்படுகிறது. இதற்காக நம்முடைய திரு. இளம்வழுதி அவர்கள் பாராட்டு தெரிவிப்பார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். எனவே நிச்சயமாக அவர்கள் பாராட்ட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. இளம்வழுதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பாராட்டு பின்னால் இருந்து வருகிறது (சிரிப்பு).

[1990 மார்ச் 31]

13-20 மணி

திரு. இளம்வழுதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டுவதற்கு அந்த அளவுக்கு வயதும் தகுதியும் கிடையாது. ஆகவேதான் ஒரே வார்த்தையிலே நீங்கள் பொறுப்பேற்ற பிறகுதான் சுற்றுலாத் துறை வாரிய ஊழியர்கள் நிம்மதி பெருமூச்சு விடுகிறார்கள் என்று ஒரே வார்த்தையில் குறிப்பிட்டேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பெரிய பாராட்டாகவே இருக்கிறது. (சிரிப்பு).

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, என்னைப் பாராட்டிட வேண்டும் என்று நான் கேட்கவில்லை. சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகத்தினை தான் பாராட்டிட வேண்டுமென்று சொன்னேன். ஏனென்றால் இந்த கழகத்திலே பணி புரிகின்ற ஊழியர்கள் மீது சுற்று அக்கறை கொண்டவர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர் இளம்வழுதி அவர்கள். ஆகவேதான் நான் சொன்னேன். அந்த கழகத்திற்கு அவர்கள் பாராட்டுக்களை நிச்சயமாக தெரிவித்திருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். இங்கே இந்த கழகத்தின் மூலமாக நிறைய வருவாய் வருகின்றது. அறை வாடகை அதிகமாக வசூலிக்கப்படுகிறது. அதேபோல உணவுப் பண்டங்களுக்கும் அதிகமான கட்டணம் இருக்கிறது. அதிகமாக தொகை இருக்கிறது. ஆகவே, வருவாய் அதிகமாக இருக்கிறது என்றெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். யதார்த்த நிலை அது அல்ல. இந்த ஊதிய உயர்வு கொடுத்த பிறகு இந்த ஆண்டிலே மட்டும், இந்த பெப்ரவரி மாதம் வரையிலே கணக்கிட்டுப் பார்த்தோம். மார்ச் மாதம் வரைக்கும் கூட கணக்கிட்டு பார்த்தால் ஏறத்தாழ சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகத்தின் லாப நஷ்டம் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் நஷ்டம் தான். இந்த ஆண்டு ரூபாய் 50 இலட்சம் நஷ்டம். இன்ட்ரஸ்ட் டிப்ரிசியேஷன் இவைகளை எல்லாம் கணக்கிட்டுப் பார்த்தபிறகு இந்த நஷ்டம். ஆனால் கிராஸ் பிராபிட் என்று பார்த்தால் 20 இலட்சம் ரூபாய் இருக்க முடியும். இந்த 20 இலட்சம் ரூபாயைத் தான் மீண்டும் சில பணிகளுக்கு அந்த நிதியை நாம் செலவிட வேண்டிய நிலையிலே இருக்கிறோம். ஆகவே சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகம் அதிகமான இலாபத்திலே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்று நினைத்தால் அது தவறான கருத்து என்பதை இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகம் அப்படிப்பட்ட அபரிமிதமான லாபத்திலே நடக்கக்கூடாது.

நம்முடைய ஆளுநர் அவர்கள் போன ஆண்டு குற்றாலத்திற்கு சென்று அங்கு 6 நாட்கள் தங்கியிருந்துவிட்டு வந்த பிறகு எங்களுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினார்கள். குற்றாலத்திலே 2, 3

1990 மார்ச் 31] [திரு. கே. பி. சுந்தராமன்]

மாதம் தான் சீசன் காலம். மே மாதம், ஜூன் மாதம், ஜூலை மாதம். அங்கே சென்ற நம்முடைய ஆளுநர் அவர்கள் தனியார்கள் நடத்துகின்ற தங்கும் விடுதிகளிலே அந்த விடுதி அறைகளுடைய வாடகை மிக அதிகமாக இருக்கிறது. ஸ்கை ஹை என்ற அளவுக்கு உயரப் பறந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த விலையை குறைத்து கீழே கொண்டு வரவேண்டுமென்றால் ஓட்டல் தமிழ்நாடு என்ற அளவிலே இங்கே சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகத்தின் மூலமாக ஒரு தங்கும் விடுதி அமைத்திட வேண்டும் என்ற கருத்தினை இங்கே தெரிவித்தார்கள். அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே எங்கெங்கே அவசியமோ அங்கங்கே நம்முடைய ஓட்டல் தமிழ்நாடு தங்கும் விடுதியைக் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்த தங்கும் விடுதி, சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகத்தின் நோக்கம், ஆப்பெஜக்ட் இருக்கிறதே அது. சாதாரணமாக வணிக நோக்கமாக இருக்க முடியாது. ஆனால் தனியார் துறையிலே இலாபம் கிட்டுவதற்காக மட்டும் தங்களை பணிகளைச் செய்ய முடியும். ஆனால் சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகம், பொதுத் துறையிலே உள்ள சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகம், பப்ளிக் அண்டர்டேக்கிங். இங்கே இலாபம் ஒன்றுதான் குறிக்கோளாக நிச்சயமாக இருக்கமுடியாது. மக்களுக்கு செய்யக்கூடிய சேவை அதிலும் குறிப்பாக “பேலன்சிங் ஆப் தி பிரைஸ் ஸ்ட்ரக்ச்சர்” அங்கே ஓட்டல்களை எடுத்துக் கொண்டால், ஏனைய ஓட்டல்களிலே இருக்கக்கூடிய விலையை சற்றுக் குறைப்பதற்குத்தான் எங்களுடைய நோக்கம். அந்த வகையிலே சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகம் அதனுடைய பணியினை செய்து கொண்டிருக்கிறது. முழுமையாக செவ்வனே நடைபெறுகிறது என்று நாம் சொல்லிக்கொள்ள முடியாது. ஏனென்றால் ஓராண்டு காலமாகத்தான் அந்த துறையினுடைய பொறுப்பை ஏற்று வகித்து வருகிறேன். குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அங்கங்கே ஓட்டைகள் இருக்கின்றன. அந்த ஓட்டைகளை அடைப்பதற்கு முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்..

நான் ஏற்கெனவே சொன்னதுபோல, வனத்துறையிலே சந்தன மரத் திருட்டை எப்படி ஓராண்டுக் காலத்திலே முழுமையாக ஒழித்துக்கட்டிவிட முடியும் என்று எண்ணுகிறோமோ அது போல சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகத்திலே இன்னும் சில வழிமுறைகளை எடுத்து, இன்னும் சில நடவடிக்கைகளை எடுத்து, எங்கெங்கே குறைபாடுகள் இருக்கிறதோ அவைகளை எல்லாம் நீக்கி இன்னும் விலை குறைவாகவும், பதார்த்தங்கள் விலை குறைவாகவும், அறைகளுடைய வாடகை குறைவாகவும் இருக்கக்கூடிய அளவிலே இந்த சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகம் சீர்செய்திட செம்மைப்படுத்தித் தக்க முயற்சிகளை நாங்கள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. பி. சந்திரசாமி]

[1990 மார்ச் 31]

13-25 மணி

அதுபோல பல்வேறு திட்டங்கள் இருக்கின்றன. மொத்தத்தில் வருகிற 5 ஆண்டுக் காலத்திலே 100 கோடி ரூபாய் பணிகளை எடுத்துச் செய்ய எண்ணியிருக்கிறோம் என்பதை முத்தலிலேயே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, போன ஆண்டு நான் பேசியபோது கன்னியாகுமரிக்கு அருகிலே வட்டக்கோட்டை பகுதியிலே ஒரு டிரீஸ்ட் காம்ப்ளக்ஸ் அமைத்திட முடியும் என்ற கருத்தை எடுத்து வைத்தேன். அப்போது காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர் இந்த நிதி ஒதுக்கீட்டில் பணம் ஒதுக்கப்படவில்லையே, எப்படி இந்தப் பணிகளைச் செய்ய போகிறீர்கள் என்று கேட்டார்கள். திட்ட ஒதுக்கீட்டில் ஒதுக்கியிருந்தால்தான் பணிகளைச் செய்ய முடியும் என்ற கட்டாயம் இல்லை, வேறு நிதி ஆதாரங்களை வைத்தும் செய்ய முடியும். அப்போது ஜப்பான் நாட்டிலே, பொதுத் துறையிலே இருக்கின்ற ஒரு நிறுவனம், இங்கே 100 ஏக்கர் நிலத்தை தந்தால், சென்னைக்கு அருகிலே, கடற்கரை பகுதியிலோ அல்லது வேறு எங்காவது நிலத்தைத் தந்தால், நாங்கள் இங்கே வந்து ஏறத்தாழ 100 கோடி ரூபாய் செலவிலே ஒரு டிரீஸ்ட் காம்ப்ளக்ஸ் அமைப்பினை ஏற்படுத்த இருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது தொடர்பாக கடித போக்குவரத்து நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆக, அவர்கள் சார்பாக டெலிகேசன் ஒன்று இங்கே வர இருக்கிறது. ஜப்பான் நாட்டினுடைய அந்த பொது நிறுவனம் வட்டக்கோட்டையிலே இந்த டிரீஸ்ட் காம்ப்ளக்ஸை நிறுவ முன்வரும் என்று எதிர் பார்க்கிறோம்.

அதுபோல, சென்னையிலே தீவுத் திடலிலே ஆண்டுதோறும் பொருட்காட்சி நடக்கிறது. ஒவ்வோர் ஆண்டும் பொருட்காட்சிக்கு முன்பு டென்டர் விட்டு, அதையொட்டி டெம்ப்ரரி ஸ்டால் ஸ்களை சவுக்கு மரங்களை அங்கே கொண்டு வந்து அமைக்கிறார்கள். அதற்கு ஒரு இரண்டு மாத காலம் ஆகிறது. பொருட்காட்சி முடிந்தபிறகு அவற்றை எடுத்துச்செல்ல ஒரு இரண்டு மாத காலம் ஆகிறது. இப்படி வீண் காலதாமதம், வீண் பண விரயம் இவைகளை எல்லாம் தவிர்க்க அங்கே நிரந்தரமாக சில கட்டிடங்களை அமைத்து நிரந்தரப் பொருட்காட்சியை உருவாக்கிட எண்ணியிருக்கின்றோம். ஏறத்தாழ 22 ஏக்கர் நிலம் அங்கே இருக்கிறது. இந்த 22 ஏக்கர் நிலம் போக அங்கே இருக்கிறதே பக்கிங்காம் கெனால் அதன் பரப்பளவு ஏறக்குறைய 13 ஏக்கர் இருக்கிறது. இரண்டையும் சேர்த்தால் 35 ஏக்கர் வரும். இந்த கால்வாய் அங்கே ஓடிக்கொண்டிருப்பதால் துர்நாற்றம் வீசுகிறது. எப்படியாவது அதை சுத்தப்படுத்த வேண்டுமென்று பொதுப்பணித் துறை முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

1990 மார்ச் 31] [திரு. கே. பி. கந்தசாமி]

கிறது. அதற்கு எப்படி இருந்தாலும் இன்னும் ஓராண்டு, ஈராண்டு அல்லது 5 ஆண்டுக் காலம் ஆகலாம். இதற்கிடையே அமெரிக்க நாட்டிலே ஆற்றுக்கு அடியிலே சாலைகள் அமைத்து வசதி செய்திருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கும்போது இங்கேயும் துர்நாற்றம் வீசுகின்ற அந்த கெனாலின் மேல் பாகத்தில் ரோடு போட்டால் என்ன என்கிற திட்டத்தை வைத்திருக்கிறோம். அப்படி செய்தால் அந்த கழிவு நீரும் வெளியே தெரியாது. அதுபாட்டுக்கு கீழே ஓடிக்கொண்டிருக்கும், மேலே நாம் சாலை அமைக்கவும் முடியும். நமக்கு 35 ஏக்கர் பரப்பளவு நிலமும் கிடைக்கும். மேலும் 10 கோடி, 20 கோடி ரூபாய் செலவிலே டெல்லியிலே அம்யூஸ்மென்ட் பார்க் என்கிற பார்க் ஒன்றை அப்கார் என்கிற ஓர் அமைப்பு நடத்துகிறது. சிறுவர்கள் மாலை வேளைகளிலே அங்கே போய் பொழுதுபோக்குகின்ற அளவுக்கு அங்கே சாதனங்கள் நன்கு அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சயின்டிபிக், எலெக்ட்ரானிக் கூட்ஸ் எல்லாம் அங்கே வைத்திருக்கிறார்கள். அதுபோல இங்கேயும் ஒன்றை அமைக்க தொழில் முனைவர்கள் முன்வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய உதவியோடு நிச்சயமாக ஓராண்டுக் காலத்திற்குள் எப்படி அப்கார் என்கிற அமைப்பு டெல்லியில் அம்யூஸ்மென்ட் பார்க்கை அமைத்திருக்கிறதோ அது போல இங்கேயும் அம்யூஸ்மென்ட் பார்க் ஒன்றை அமைக்கும் திட்டத்தை வைத்திருக்கிறோம்.

அடுத்து, மதுரைக்கு அருகிலே வண்டியூர் கண்மாய் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வல்லரசு அவர்கள் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஏறத்தாழ 140 ஏக்கர் பரப்பளவுள்ள ஏரியை சுற்றிலும், 4 சுற்றிப் புறங்களிலும் வீடுகளைக் கட்டிவிட்ட காரணத்தினால், அந்த ஏரியின் தண்ணீர் விவசாயத்திற்கு தேவையில்லாமல் இருக்கிறது.

13-30 மணி

அந்த ஏரியின் மத்தியிலே தீவு போன்ற இடத்தை அமைத்து, அந்தத் தீவைச் சுற்றிலும் படகுச் சவாரி செய்யவும், தீவிலே 'அம்யூஸ்மென்ட் பார்க்' அமைக்கவும் திட்டமிட்டிருக்கிறோம். இதைப்போல திருச்சியிலே, கோவையிலே, முக்கியமான நகரங்களிலே திட்டங்களை நிறைவேற்ற இருக்கிறோம். இதுபோன்ற திட்டங்களை நிறைவேற்றினால், வருகின்ற ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் நிச்சயமாக பல்வேறு அமைப்புகளை, தங்கும் விடுதிகளை ஏற்படுத்த முடியும். இன்றைக்கு கன்னியாகுமரியிலே நல்ல தங்கும் விடுதியில்லை. எப்படி திருவனந்தபுரத்திற்கு அருகிலே உள்ள கோவளத்திலே வெளி நாட்டுப் பயணிகள்கூட வந்து 4, 5 நாட்கள் தங்கிப் போகும்ளவுக்கு வசதிகள் செய்யப்படுகிறதோ அப்படி கன்னியாகுமரி அருகிலே, வட்டக் கோட்டை தவிர, கன்னியாகுமரி அருகிலே 100 அல்லது 150

[திரு கே. பி. கந்தசாமி]

[1990 மார்ச் 31]

அறைகள் கொண்ட டிரீஸ்ட் காம்ப்ளக்ஸ் கட்டுவதற்கு நாங்கள் ஏற்பாடு செய்துசொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே இப்படிப்பட்ட நல்ல பணிகளை சுற்றுலாத் துறை மூலமாகச் செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை இந்த அவைக்கு நான் தெரிவிப்பதினாலே மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

கொள்கைக் குறிப்பிலே குறிப்பிட்டுள்ளதுபோல பூம்புகார் வளாகத்திற்காக ஒரு கோடி ரூபாய் செலவு செய்ய நாங்கள் திட்டமிட்டிருக்கிறோம். அங்கே கடல் அரிப்பைத் தடுக்க சுவர்கள் அமைக்கவும், ஏனைய சம்பந்தப்பட்ட பணிகளுக்கும் ஒரு கோடி ரூபாய் செலவிட திட்டமிட்டிருக்கிறோம். இப்போது பணிகள் அங்கே எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. விரைவிலே முடியும். பூம்புகார் வளாகம் தொடங்கப்பட்ட நேரத்தில் 3 நாட்கள் இந்திர விழா—சித்திரை முழு நிலவு விழா என்று திரு. சித்திக் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னது போன்று, இந்த ஆண்டு 3 நாட்கள் விழா, மே 7, 8, 9 ஆம் தேதிகளில் பெரும் விழாவாக நடத்த ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து தரங்கம்பாடி பற்றிச் சொன்னார்கள். பிச்சாவரம், சிதம்பரம், தரங்கம்பாடி, பூம்புகார் ஆகிய இடங்களை ஒருங்கிணைத்து சுற்றுலா மையம் அமைக்கும் திட்டம் அகமதாபாத்தில் உள்ள நேஷனல் இன்ஸ்டிடியூட் ஆஃப் டிசைன் என்ற நிறுவனத்தின் மூலமாகத் தயாரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக மத்திய அரசு 9 லட்சம் ரூபாய் மானியமாகத் தருகிறது. அந்த மானியத்தைப் பெற்று, அந்தத் திட்டத்தை தயாரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். திட்டம் வந்த பிறகு, அந்தப் பகுதிகளை ஒருங்கிணைத்து சுற்றுலா மையமாக்க ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

சுற்றுலாப் பணிகளை பொதுத் துறையில் மட்டுமல்ல, அரசுத் துறையில் மட்டுமல்ல, தனியார் துறையிலேயும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆகவே தனியார் துறையிலே இப்படிப்பட்ட பணிகளை செய்வதற்கு யார் யாரெல்லாம் முன்வருகிறார்களோ, திட்டங்களோடு முன்வருகிறார்களோ அவர்களுக்கு ஊக்கம் அளித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இங்கே தாம்பரம் அருகிலே கரளாவைச் சேர்ந்த ஒரு தொழிலதிபர் ஏறத்தாழ 15 கோடி ரூபாய் செலவிலே 100 ஏக்கர் நிலத்திலே சுற்றுலா மையத்தை உருவாக்கிட முன்வந்திருக்கிறார் அவருக்கு உரிய ஊக்கம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். நம் சிபாரிசுக் கடிதத்தின் பேரிலே மத்திய அமைப்பு மூலமாகக் கடன் பெற்று விரைவிலே அந்தத் திட்டத்தைத் தொடங்க இருக்கிறார். அதைப்போல மகாபிபுரம் போகிற வழியில் ஏற்கெனவே வி.ஜி.பி. தங்கக்

1990 மார்ச் 31]

[திரு. கே. பி. கந்தசாமி]

கடற்கரை நல்ல முறையில் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு சென்னையிலே இருந்து போகக்கூடியவர்கள் மாலை வேளையில் அல்லது வாரத்திற்கு ஒரு முறை அல்லது விடுமுறை நாட்களிலே சென்று பார்க்கக்கூடிய சுற்றுலா ஸ்தலமாக அதை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உரிய ஊக்கம் கொடுத்து கொண்டிருக்கிறோம். இது தவிர தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த இன்னொரு தனியார் நிறுவனம் மகாபலிபுரம் கடற்கரையிலே 50 ஏக்கர் நிலத்தைச் சொந்தமாக வைத்திருக்கிறார்கள். அங்கே 10 கோடி ரூபாய் செலவிலே சுற்றுலா மையத்தை ஏற்படுத்த திட்டம் தயாரித்துத் தந்திருக்கிறார்கள். அவருக்கும் உரிய ஊக்கம் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். மரங்களை வெட்டுவதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டவர்கள்; இவர்களுடைய பட்டியல் இங்கே இருக்கின்றது.

இப்படி தனியார் துறையையும் ஊக்கப்படுத்த சுற்றுலா வளர்ச்சிப் பணிகளை நாங்கள் வளப்படுத்திக் கொண்டு இருக்கின்றோம். அதுபோல வருகின்ற ஆண்டு, 1991-ஆம் ஆண்டு 'இந்திய சுற்றுலா ஆண்டு' ஆக அறிவிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. "Visit India Year" அறிவிக்கப்பட்டு இருக்கின்றது. ஆகவே அந்த ஆண்டிலே பிற மாநிலங்களிலே இருந்தும்; வெளிநாடுகளிலே இருந்தும் அதிகமான சுற்றுலாப் பயணிகளை ஈர்க்கின்ற வகையிலே அந்த அடிப்படை வசதிகளை எந்த அளவுக்கு அதிகமாகச் செய்து தர முடியுமோ அவற்றுக்கான திட்டங்களையும் நாங்கள் செய்து கொண்டு இருக்கின்றோம் என்பதையும் இந்த நேரத்திலே சொல்லி, இதோடு இந்தத் துறை பற்றி எடுத்து வைத்த கருத்துகளுக்கு எனது பதிலை நான் தெரிவித்துக் கொண்டு, இந்தத் துறை கோரிய மானியத்திற்கு வெட்டுத் தீர்மானங்களை நீக்கிக்கொண்டு எங்களுக்கு மானியத்தை அளிக்க அனுமதி தர வேண்டும் என்று இந்த அவையை நான் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

அடுத்து வனத் துறை பற்றியும் நான் சுருக்கமாக என்னுடைய பதிலைத் தெரிவித்துவிடுகிறேன். வனத் துறையிலே ஒருபுறம் காடுகளை வளர்க்க வேண்டும்; இன்னொருபுறம் இருக்கின்ற காடுகள் அழிக்கப்படுவதைத் தடுக்க வேண்டும் என்பது தான் எங்களுடைய "Double Edged Weapon" என்று சொல்கின்ற இரு முனைத் திட்டங்கள். வளர்க்கின்ற பணிகளைப் பொருத்தமட்டில் இங்கே நம்முடைய அண்ணாமலை அவர்கள் மிக வேதனையோடு சொன்னார்கள். எங்கே காடுகளை வளர்க்க வேண்டுமோ அங்கு மலைகள் எல்லாம் பொட்டல் வெளியாகக் காட்சி அளிக்கின்றன. எங்கே விவசாயம் செய்ய வேண்டுமோ அங்கே நீங்கள் காடுகளை வளர்த்துக்

[திரு. கே. பி. கந்தசாமி]

[1990 மார்ச் 31]

கொண்டு இருக்கிறீர்கள். இது ஒரு முரண்பட்ட சமுதாயப் பிரச்சினை அல்லவா என்ற ஒரு கேள்வியை இங்கே அவர்கள் எழுப்பினார்கள். ஓரளவுக்கு அவர்கள் கூறியதிலே உண்மை இருக்கிறது என்று சொன்னாலும் முழுமையான உண்மை அது அல்ல என்பதை அவைக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். ஏதோ சில இடங்களிலே மலைகள் பொட்டல் வெளியாகக் காட்சி அளிக்கின்றன. ஆனால் பல இடங்களிலே நல்ல 'நேச்சுரல் பா ரெஸ்ட், கிரீன் கவர்' இருக்கிறது. நான் பல மலைகளுக்குச் சென்று இருக்கின்றேன். நம்முடைய கம்பம் இராமகிருஷ்ணன் அவர்களோடு மேக மலைக்குச் சென்றேன். அது மிக அழகாக இருக்கின்றது. அங்கு மலை உச்சியிலே அடர்ந்த காடுகள் 'நேச்சுரல் பா ரெஸ்ட்' அதற்குக் கீழே தேயிலைத் தோட்டம் பச்சைக் கம்பளம் விரித்ததுபோல் காட்சி தருகின்றது. இப்படி பல மலைகளில் இருக்கின்றது. ஆனால் சில இடங்களில் நம்முடைய அண்ணாமலை அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல் பொட்டல் காடுகளாகத் தான் காட்சி அளிக்கின்றன.

நான் சமீபத்தில் கோவை மாவட்டம், பொள்ளாச்சிக்குச் சென்றேன். அங்கு ஆனைமலைப் பகுதியைப் பார்த்தேன். அங்கே அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல் பொட்டல்காடுகளாக காட்சி தருகின்றது. அந்த நண்பரிடத்தில் ஏன் அப்படி இருக்கிறது என்று கேட்டேன். அங்கே மரங்களே வளராதா என்று கேட்டேன். நல்ல மரங்கள், அடர்ந்த மரங்கள் அங்கே இருந்தன. அங்கே குறிப்பாக பொது வாழ்க்கையிலே இருந்தவர்கள் மரங்களை வெட்டி அழித்து விட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். பொள்ளாச்சி என்றால் உங்களுக்குத் தெரியும் என்று நான் கருதுகின்றேன். யார் அதைச் செய்து இருக்க முடியும் என்பது இங்கே உள்ளவர்களுக்குத் தெரியும். அந்த அளவுக்கு முந்தைய ஆட்சிக் காலத்தில் இருந்திருக்கின்றது. நான் இதை எங்கே வேண்டுமானாலும் சொல்ல முடியும். ஒரு 10 பேர், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருந்தவர்களே இப்படிப்பட்ட அழிவு வேலையிலே ஈடுபட்டு இருக்கின்றார்கள். நம்முடைய மதிப்புமிக்க பி. எச். பாண்டியன் அவர்கள், யார் வெட்டி இருந்தாலும்கூட, 1947 ஆம் ஆண்டிலிருந்தே அந்தப் பட்டியலை எடுத்து, அவர்களைக் குண்டர்கள் சட்டத்திலே பிடிக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். கிரிமினல் வழக்கிலே அதற்கு விமிட்டேஷன் இல்லை என்பதையும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அந்தப் பட்டியலைத் தான் நாங்கள் தயாரித்துக்கொண்டு இருக்கின்றோம். இங்கே கூட நான் என்னுடைய கையில் வைத்து இருக்கின்றேன். ஆனால் 1947-லிருந்து மரங்களை வெட்டியவர்கள் பட்டியல் என்னுடைய கையில் இல்லை. 2 ஆண்டுகாலத்திற்கு உரிய பட்டியல் மட்டும் என்னுடைய கையில் இருக்கின்றது. அதாவது 1988-89 மற்றும் 1989-90 ஆகிய

1990 மார்ச் 31]

[திரு. கே. பி. சுந்தராம]

இந்த இரண்டு ஆண்டுகளிலும் தனியார் தோட்டங்களிலே இருந்து மரங்களை வெட்டுவதற்கு அனுமதி கோரியவர்கள், மரங்களை வெட்டுவதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டவர்கள்; இவர்களுடைய பட்டியல் இங்கே இருக்கின்றது.

13-40 மணி

1988-89ஆம் ஆண்டிலே மொத்தமாக மனுச் செய்தவர்கள் 228 பேர். 228 பேரிலே அனுமதி பெற்றவர்கள் 186 பேர்; அனுமதி மறுக்கப்பட்டவர்கள் 22 பேர் இன்னும் பரிசீலனையிலே இருப்பது 42.

ஆனால், 1989-90ஆம் ஆண்டிலே மனுச் செய்தவர்கள் 238 பேர். அதிலே அனுமதி பெற்றவர்கள் 109 பேர்; 1988-89இலே அனுமதி பெற்றவர்கள் 186 பேர்; ஆனால் கடந்த ஆண்டு 1989-90இலே அனுமதி பெற்றவர்கள் 109 பேர்; மறுக்கப்பட்டவர்கள் 10 பேர்; இன்னும் பரிசீலனையில் இருப்பது 137 பேர்.

இவைகளைக் கூட இன்னும் வருகிற ஆண்டுகளிலே இன்னும் கணிசமாகக் குறைத்துவிட முடியுமென்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு இருக்கிறது. இப்பொழுது தான் ஆங்காங்கு இருக்கக்கூடிய டிஸ்ட்ரிக்ட் கமிட்டி-கலெக்டர் தலைமையிலே இருக்கக்கூடிய-மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் தலைமையில் இருக்கக் கூடிய அந்த கமிட்டி அங்கேதான் இவர்கள் மனுச் செய்து அனுமதியைப் பெறுகிறார்கள். அதைக்கூட அரசினுடைய கட்டுப்பாட்டிற்குள்ளே கொண்டு வர வேண்டுமென்று நான் கருதிக் கொண்டிருக்கிறேன். அதற்கான ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட இருக்கின்றன.

1988 ஆம் ஆண்டிலேயே இந்த அளவிற்கு—186 பேர்களுக்கு அனுமதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால், அதற்கு முந்தி 10 ஆண்டுக் காலத்திலே எத்தனை பேருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற பட்டியலை தயாரிக்க வேண்டும். நிச்சயமாகத் தயாரித்து நாங்கள் தருகிறோம். அதுபோல, 1947 இலேயிருந்து கூட பார்ப்போம். எத்தனை பேருக்கு இப்படிப்பட்ட அனுமதிகள் தரப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைப் பார்ப்போம்.

இதிலே, வீரப்பனை விட, கொள்ளையனை விட, வீரப்பன் இருக்கின்றானே அவனைவிட மிக வேகமாக காடுகளை அழிக்கக் கூடிய சில சதிகாரர்கள் இப்படிப்பட்ட மனுச் செய்தவர்களிலே அடங்கியிருக்கிறார்கள் என்ற தகவலை நான் இங்கே மிக்க வேதனையோடு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்பொழுதுகூட, ஒரு கும்பல், இதற்காக முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறது. கூடலூரிலே இருக்கக்கூடிய ஒரு தனியாருக்கு சொந்தமான நிலத்திலிருக்கக்கூடிய காடுகளை வெட்டுவதற்கு—மரங்களை வெட்டுவதற்கு அனுமதி கோரி, ஊட்டி கலெக்டரிடத்

[திரு. கே. பி. கந்தசாமி] [1990 மார்ச் 31]

திலே மனுச் செய்தார்கள். எப்படியோ வனத்துறையைச் சார்ந்த அதிகாரிகளை சம்மதிக்க வைத்து விட்டார்கள். சரிக்கட்டி விட்டார்கள். அவர்கள் இந்த மரங்களை வெட்டிக் கொள்ளலாம் என்று சிபார்சு செய்திருக்கிறார்கள். நான் அவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க இருக்கிறேன். கலெக்டர் நல்லவர். அங்கே இருந்தவர். அவர் அந்த மனுவை நிராகரித்தார். மனு நிராகரிக்கப்பட்ட பிறகு அரசுக்கு அவர்கள் அப்பீல் செய்யலாம். அந்த முறையிலே இங்கே ஒரு அப்பீல் செய்துவிட்டு, கட்டந்த ஒரு மாத காலமாக சென்னையிலே அவர்கள் முகாம் இட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். யார் என்பது எனக்குத் தெரியும். கோவையைச் சேர்ந்த பெரியவர்கள். இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு நான் எதிர்பார்த்த ஒருவரே என்னிடத்திலே வந்து சேர்ந்தார் என்னுடைய வீட்டுக்கு. அவர் என்னோடு கல்லூரியிலே படித்தவர். அவரும் அந்த சூம்பலிலே சேர்ந்திருக்கிறார், என்று நான் ஏற்கனவே—பத்து நாட்களுக்கு முன்பாகவே கேள்விப்பட்டேன். வீட்டிலே வந்து அவர் என்னைச் சந்தித்த போது, நான் இங்கே சட்டமன்றத்திற்குக் காலையிலே வருவதற்கு அவசரம் அவசரமாகப் புறப்பட்டுக் கொண்டிருந்தேன், கார் பக்கத்திலே வந்தார். என்ன என்று கேட்டேன். இல்லை இல்லை, பிறகு சாவகாசமாக வந்து பேசுகிறேன் என்றார். நீங்கள் எதற்காக வந்திருக்கிறீர்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும் என்றேன். என்ன என்றார், கூடலூரிலே இருக்கக்கூடிய மரங்களை வெட்டுவதற்கு அனுமதி கோரி இங்கே மனுச் செய்திருக்கிறீர்கள்—அப்பீல் செய்திருக்கிறீர்கள், அதுதானே என்றேன். ஆம் என்று ஓரளவு சிரித்துக் கொண்டார்.

அங்கே உள்ள அந்த மரங்களினுடைய மதிப்பு, அவர்கள் காட்டியிருப்பது ஏறத்தாழ 90 இலட்சம். ஆனால் மார்க்கெட் மதிப்பு 3 கோடி ரூபாய். ஒரு சூம்பல்—ஒரு பத்து பேர் இந்த சதிகார, நாசகார வேலையிலே ஈடுபட்டு இன்றைக்கு இங்கே வந்து எப்படியாவது இந்த அனுமதியைப் பெற்று விடலாமா என்று முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதுபோன்ற அனுமதியை இந்த அரசு நிச்சயமாகத் தரப்போவதில்லை என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் ஒரு பட்டியல் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். கையிலே இருக்கக்கூடிய பட்டியலை சட்டசபைக்குத் தெரிவித்து விடுவதுதான் நல்லது. படிப்பதற்கு நேரம் ஆகுமேயானால், அதை ரோனியோ எடுத்து, எல்லோருக்கும், அவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள் என்று எல்லோர் முன் வைத்துவிட்டால் நல்லது. இப்படிப்பட்ட தேசத் துரோகிகள் நாட்டுக்கு அடையாளம் காட்டப்பட வேண்டும்.

1990 மார்ச் 31]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 1947-இலேயிருந்தே தொகுத்து வைத்துவிட்டால் ரொம்ப நல்லது என்று அமைச்சர் பார்க்கிறார்.

13-45 மணி

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி : தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய கையில் இருக்கிற குறிப்பில் யார் யார் என்ற விவரம் பெயரோடு இல்லை. எத்தனை பேர் மனு செய்தார்கள் என்ற விவரம் தான் இருக்கிறது. பெயரோடு குறிப்புகளை 1947-ம் ஆண்டிலிருந்து நிச்சயமாக என்னுடைய வனத்துறையில் பட்டியல் தயார் செய்து கூடியவிரைவில் உங்களுக்கு நான் தருகிறேன் என்று உறுதிமொழியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கே நம்முடைய அண்ணாமலை அவர்கள் பேசினார்கள். நம்முடைய மாண்புமிகு ரமணி அவர்கள் என்னிடத்தில் எழுத்து மூலமாகச் சொன்னார்கள். சமூக வனக் காடுகளைப் பற்றிய ஒரு பிரச்சினை. இந்த சமூக வனக் காடுகளை நாம் SIDA என்று சொல்லப்படுகிற Swedish International Development Authority என்ற நிறுவனம் தருகிற உதவியைப் பெற்று இங்கே மரங்களை நாம் வளர்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். எங்கனவே 6 ஆண்டுகாலம் முடிந்துவிட்டது. இரண்டாவது பகுதி—Second Phase ஆரம்பித்து அது தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. III Phase நமக்கு வருமா, வராதா என்பது உறுதியாக தெரியவில்லை. ஆகவே, இதிலே பணியாற்றக்கூடிய 6000 ஊழியர்கள் ஒரு வகையில் Plot watchers என்று சொல்கிறோம். இன்னொரு வகையில் Social Forestry workers என்று சொல்கிறோம். அவர்களுடைய சம்பள பிரச்சினை பற்றியும், இவர்களை அரசு ஊழியர்களாக்க முடியுமா என்பது பற்றியும் கோரிக்கை வந்தது. ஏனென்றால் அது நிரந்தரமான பணி இல்லை.

ஸ்லீடன் நாட்டிலிருந்து உதவி எதுவரையில் வருகிறதோ அதுவரையில்தான் இந்த பணி இருக்கும். ஆகவே, நிரந்தரமான பணியாக இது இருக்கமுடியாது. அரசு ஊழியர்களாக்க முடியாது என்ற நிலைபாட்டை எடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய ஊதியம் ஆரம்ப காலத்தில் மிகக் குறைந்த ஊதியம். நாள் ஒன்றுக்கு 9 ரூபாய், 10 ரூபாய் என்று கொடுக்கப்பட்டு, அதை பிறகு மாதச் சம்பளமாகத் தர வேண்டுமென்று சொல்லி 250 ரூபாய் என்பது 275 ரூபாயாக மாற்றப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு கொஞ்சம் ஊதியம் கூட்டித் தரவேண்டுமென்று சொல்லி 1988-ஆம் ஆண்டிலிருந்து நாள் ஒன்றுக்கு 14 ரூபாய் என்று தரப்பட்டு வருகிறது. அதற்குப் பிறகு கன்சாலிடேட்டாக மாதச் சம்பளம் தரவேண்டுமென்ற கோரிக்கையின் பேரில் நிதித்துறையில் 350 ரூபாய் என்று ஆக்கலாம் என்று கருத்து தெரிவித்தார்கள்.

[திரு. கே. பி. சுந்தரம்] [1990 மார்ச் 31]

ஆனால் அது மிகக் குறைந்த ஒரு தொகை என்பதற்காக வழக்கு மன்றத்திற்குச் சென்று அதற்கு தடையுத்தரவை வாங்கி இருக்கிறார்கள்.

ஊதியம் மிகக் குறைவானது என்பதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு ஏறத்தாழ நாம் 22 ரூபாய் தருகிறோம். தனியார் தொழிற்சாலைகளில் 24 ரூபாய் வரையில் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே, 14 ரூபாய் என்பது குறைவான தொகை. அங்கே பி.எஸ்.ஸி., எம்.எஸ்.ஸி., என்று படித்த கிராஜுவேட்ச், போஸ்ட் கிராஜுவேட்ச்கள் எல்லாம் பணிபுரிகிறார்கள். அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற ஊதியம் மிகக் குறைவு. ஆகவே இந்தப் பிரச்சினை பற்றி வனத்துறையிலும், நிதித்துறையிலும் பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். எந்த அளவிற்கு இந்தப் பிரச்சினையை தீர்க்கமுடியும் என்று பார்க்கிறோம். நல்ல முறையில் அங்கே பணிபுரிகிற ஊழியர்களுக்கு மேலும் சில வசதிகளைத் தந்து—திட்டத்தினுடைய நோக்கமே Benefits of the scheme should be passed on to the people அதை வைத்துக்கொண்டு தான் இப்போது அங்கே ஏலம் விட்டு வருகிற தொகையில்—லட்சம் ரூபாய் வருகிறது என்றால் 60,000 ரூபாய் பஞ்சாயத்துகளுக்குத் தருகிறோம். ஊராட்சி மன்றங்களுக்குத் தருகிறோம். ஊராட்சி மன்றங்களுக்குத் தரப்படுகிற தொகையை முழுமையாக மக்களுக்கான நலப் பணித் திட்டங்களுக்குச் செலவிடப்பட வேண்டும் என்பது தான் இந்தத் திட்டத்தினுடைய நோக்கம்.

உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். அது ஒரு முக்கியமான பிரச்சினை. சில ஊராட்சி பகுதிகளில், ஊராட்சி மன்றங்களில் இந்தத் தொகையை வாங்கி ஏற்கெனவே இருக்கிற அரியர்ஸ், சம்பள பாக்கி அல்லது எலக்டிரிசிட்டி அரியர்ஸ் என்று இப்படிப்பட்ட காரியங்களுக்குச் செலவு செய்கிறார்கள். இன்னும் சில இடங்களில் நான் கேள்விப்படுகிறேன். சாலைகளை அமைக்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டு 50,000 ரூபாய் எஸ்டிமேட் என்று சொன்னால், ஏதோ 10,000 ரூபாய்க்கு மண்ணைத் தூவி விட்டு 40,000 ரூபாயை அங்கே உள்ளவர்களே எடுத்துக் கொள்ளக்கூடிய நிலை சில இடங்களில் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட காரியங்களை நிச்சயமாக தடுத்தாக வேண்டும்.

13-50 மணி

இந்தத் தொகையைக் கொண்டு, மேல் நிலை நீர்த்தேக்கத் தொட்டிகள், பள்ளிக்கூடக் கட்டிடங்கள் என்று இப்படி நிரந்தரமாக அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு பயன் தரக்கூடிய, திட்டங்களுக்காக, பணிகளுக்காக செலவிடப்பட வேண்டும் என்ற அந்த நிபந்த

1990 மார்ச் 31]

[திரு. கே. பி. கந்தசாமி]

தனையை நாங்கள் உள்ளாட்சித் துறையோடு பேசி முடிவு செய்ய இருக்கிறோம். ஆகவே இந்த object of the scheme 'சிடா' என்ற அந்த நிதி உதவி இருக்கிறதே, அந்தத் திட்டத்தின் Benefits must be passed on to the people என்று சொல்கிறபோது, அங்கே பண்புரிசிற ஊழியர்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்களும் மக்கள்தானே, அவர்களுக்கு இந்தத் திட்டத்தினுடைய பலன் ஓரளவு போய்ச் சேரவேண்டாமா, அவர்கள் வயிற்றிலே அடித்துவிட்டு மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமா என்ற முறையிலே நாங்கள் இதை அணுகிப் பார்க்கிறோம். ஆகவே கூடிய விரைவிலே இந்தப் பிரச்சினையிலே நல்லதொரு முடிவை எடுக்க இருக்கிறோம் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் அவைக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லும்போது, இந்த சமூக வனப் பணியாளர்கள் சம்பந்தமாக பல விவரங்களைச் சொன்னார்கள். ஏற்கெனவே 4 ஆயிரம் அல்லது 5 ஆயிரம் பேர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்லாமல், ஐந்து ஆண்டுக்காலமாக பணியாற்றக்கூடியவர்கள் இப்போது அதிலிருந்து ஒரு பகுதியாக, 600 பேர்களை டி. ஆர். டி. ஆபிசுக்கு, ஊரக வளர்ச்சித் துறைக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அவர்கள் நடுத்தெருவிலே நிற்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்லாமல், 19-ஆம் தேதி சென்னையிலே உண்ணாவிரதப் போராட்டம் நடத்தியவர்களை எல்லாம் சிறைச்சாலையிலே வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் கோரிக்கையை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் ஆங்காங்கு மாவட்டங்களிலே போராட்டம் நடத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆகவே அந்தப் போராட்டத்தை நிறுத்தச் சொல்லி, அவர்களை எல்லாம் விடுதலை செய்து, நேரடியாகப் பேசி, அவர்களுக்கு உண்டான நியாயமான கோரிக்கைகளை ஏற்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை அமைச்சர் அவர்கள் செய்யவேண்டும், அதைச் செய்வார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி : தலைவர் அவர்களே, நான் இந்த விவரத்தை மறந்துவிட்டேன். நம்முடைய உறுப்பினர் திரு. அழகர்சாமி அவர்கள் நினைவு படுத்தியதற்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நாங்கள் அனுப்பி அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்பது உண்மையல்ல. வனத்துறைக்கும் உள்ளாட்சித் துறைக்கும் ஒரு உடன்பாடு ஏற்பட்டு, போகப் போக இந்த வன வளர்ப்புப் பணிகளை, மரக்காடுகள் இருக்கிறதே அந்தக் காடுகள் வளர்க்கின்ற பணியை ஊராட்சியே ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்ற அடிப்படையிலே—அதை அந்தத்துறை எந்த அளவிற்கு ஏற்றுக் கொண்டு செய்யமுடியும் என்பதை இனிமேல்தான் பார்க்க வேண்டும்—கடந்த சில மாதங்களாகவே,

[திரு. கே. பி. கந்தசாமி]

[1990 மார்ச் 31]

சில ஆண்டுகளாகவே என்று கூட சொல்லலாம், ஊராட்சித் துறையே அந்தப் பணிகளை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற அடிப்படையிலேதான் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 500 பேர்கள் வனத் துறையிலேயிருந்து அந்தத் துறைக்கு மாற்றிவிட வேண்டும், அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லி, அவர்களும் ஏற்றுக் கொண்டார்கள். அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ள மறுக்கவில்லை. ஆனால் நிலைமை என்னவென்றால், இங்கே நாங்கள் 14 ரூபாய் கொடுக்கிறோம் என்றால், பணமாகவே கொடுத்து விடுகிறோம். அங்கே ஐவகா வேலை வாய்ப்புத் திட்டம் போன்ற பல வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின் மூலமாக—a part of the wage is in kind—பணமாகவும் கொடுக்கிறார்கள். 14 ரூபாய் என்றால், 10 ரூபாயை பணமாகவும், 4 ரூபாய்க்கு அரிசியாகவும் அல்லது வேறு எதுவாகவோ கொடுக்கிறார்கள். இவைகளை ஏற்றுக் கொள்வதற்கு அந்த ஊழியர்கள் தயங்குகிறார்கள். இதுதான் நான் கேள்விப்படுகிறேன்.

திரு. பி. என். வல்லரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வனத்துறையிலிருந்து 600 பேர்களை உள்ளாட்சித் துறைக்கு அனுப்பி வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் உண்மையில், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூறியதைப் போல, உள்ளாட்சித் துறை அந்த 600 பேர்களை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறதா என்றால், இல்லவே இல்லை. பல்வேறு இடங்களில், அந்தந்த பஞ்சாயத் தைச் சேர்ந்தவர்களை நாங்கள் போட்டுவிட்டோம் என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். அதனால் அங்கிருந்து அனுப்பப்பட்ட 600 பேர்களும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் அழகர்சாமி அவர்கள் கூறியதைப் போன்று, நடுத்தெருவிலே நிற்கிற நிலைதான் இருக்கிறது. ஆகவே அவர்களை மீண்டும் நீங்களே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும், அல்லது அவர்களுக்கு வேலைக்கு உத்தரவாதத்தை உள்ளாட்சித் துறை மூலம் பெற்று, அவர்களை அனுப்ப வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி : தலைவர் அவர்களே, ஏற்கெனவே உள்ளாட்சித்துறையிலே ஒரு ஒப்புதலைப் பெற்றுத் தான் அந்த ஊழியர்களை அனுப்பினோம். அதிலே ஏதாவது சிக்கல் இருக்குமானால், நாங்கள் திருப்பி எடுத்துக் கொள்வதற்கு எங்களுக்கு தயக்கம் இல்லை. அப்படியானால், அந்தக் காடுகளை வளர்க்கும் அந்தப் பணியும் எங்களிடமே இருக்க வேண்டும், ஊராட்சியிடத்திலே இருக்கக் கூடாது. இதைப்பற்றி நான் மீண்டும் அந்தத் துறையோடு பேசி, நிச்சயமாக இதிலே ஒரு சுமுகமான முடிவு எடுக்கிறோம் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இது தவிர, வனத்துறைக்கு 'வாட்சர்ஸ், கார்ட்ஸ்' போன்றவர்களை எடுக்கிறபோது, இவர்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்க வேண்டும் என்று ஒரு ஆணை பிறப்பித்தோம். ஆனால் அந்த

1990 மார்ச் 31] [திரு. கே. பி. கந்தசாமி]

ஆணை சரிவர செயல்படுத்தப்படவில்லை என்பதாக அந்த ஊழியர்கள் என்னிடம் தெரிவித்தார்கள். நேற்றோ அதற்கு முன் தினமோ, என்னை வந்து பார்த்தார்கள். நான் அந்த ஆணைப் படிதான் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கருதிக் கொண்டு இருந்தேன். ஆனால் அவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால், இதுமாதிரி 'பிளாட் வாட்சர்ஸ்' வனத்துறையிலே இருக்கிறார்கள், டெய்லி வேஜஸ், என்.எம்.ஆர். என்று சொல்லக்கூடிய முறையிலே அங்கே 14 ரூபாய் பெற்றுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வனத்துறையிலே இருப்பவர்களுக்கு முன்னுரிமை தருகிறார்களே, தவிர சமூகக் காடுகளிலே இருக்கக்கூடிய அந்த ஊழியர்களுக்கு தரப்படவில்லை என்ற ஒரு செய்தியை என்னிடம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இது பற்றியும் விசாரித்து இந்தப் பிரச்சினையிலே கூடிய விரைவில் ஒரு சமூகமான தீர்வு ஏற்படுவதற்கு வனத்துறை நிச்சயமாக முயற்சியை எடுத்துக் கொள்ளும் என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் இங்கே திரு. ஆண்ணாமலை அவர்கள் பேசினார்கள், மற்றவர்களும் பேசினார்கள். மலைவாழ் மக்கள்...(குறுக்கீடு).

13-55 மணி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் பெருமக்களுக்கு, ஏற்கெனவே "காடு" என்பது பெரிய துறை. ஐயா அவர்கள் முடித்த பிறகு நீங்கள் கேட்பீர்களானால் ஒரு வழியாக முடித்துக் கொள்ளலாம். கண்டிப்பாக உங்கள் கேள்விகளுக்கு எல்லாம் பதில் உண்டு. முதலில் இதை முடிக்கட்டும்.

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி : தலைவர் அவர்களே, இந்த ஊழியர்களை சிறையிலே அடைத்துவிட வேண்டுமென்பது நோக்கம் இல்லை. ஏதோ முதல் நாளில் அடைத்துவிட்டு, விடுவிக்கப்பட்ட பிறகு அதே ஊழியர்கள் இரண்டாம் நாள் மறியலில் ஈடுபட்டதாக கேள்விப்பட்டதனால் கூட ஒரு நாள் வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நிச்சயமாக அவர்களை வெளியே விட்டுவிடுவார்கள். அவர்கள் அந்தப் பேராட்டத்தை நீக்கிக்கொண்டார்கள், விலக்கிக் கொண்டார்கள். எனவே அவர்கள் சிறையிலே இருக்க மாட்டார்கள். வெளியே வந்துவிடுவார்கள்.

இன்னொன்று இந்தக் காடுகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். மலைவாழ் மக்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இந்தப் பிரச்சினை பல இடங்களில் இருக்கின்றது. தர்மபுரி மாவட்டத்திலே இந்தப் பிரச்சினை இருக்கிறது. மேகமலையிலே இந்தப் பிரச்சினை இருக்கிறது. கல்ராயன் மலையில் இருக்கிறது. இப்படி தமிழ்நாட்டிலே 6, 7 இடங்களிலே இருக்கிறது. தஞ்சாவூரிலே கோடியக்காடு, கோடியக்கரையிலே இருக்கிறது. அங்கே

[திரு. கே. பி. கந்தசாமி] [1990 மார்ச் 31]

நான் சென்றபோது கூட சொன்னார்கள். அங்கே 400 ஏக்கர் நிலம் புகையிலை வளர்ப்பதற்காக வைத்திருந்த நிலம், நாங்கள் கடலோரப் பகுதியிலே வாழ்கிறோம். கடலுக்கு மீன்பிடிக்கச் செல்ல வேண்டும். இல்லாவிட்டால் இந்தப் புகையிலை வளர்க்க வேண்டும். இந்த இரண்டையும் தவிர எங்களுக்கு வேறு எதுவும் தெரியாது. கடலுக்குச் செல்லாத நாட்களிலே இந்த நிலங்களை வைத்து விவசாயம் செய்து கொண்டிருந்தோம். ஆனால் அந்த நிலங்களை எடுத்துவிட்டார்கள். இது எங்களுக்கே தெரியாது என்று சொன்னார்கள். அதிலே ஓரளவு நியாயம் இருக்கிறது. உண்மைதான். ஏனென்றால் துறையைக் கேட்டால் நாங்கள் அறிவிக்கையெல்லாம் செய்து தான் எடுத்தோம் என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள்.

1980 ஆம் ஆண்டு கன்சர்வேஷன் ஆக்ட் வந்ததில், அரசிடமிருந்து அந்தச் சட்டம் வந்தபிறகு, ஆங்காங்கே வனத்துறைக்கு அந்த நிலங்களைச் சேர்த்திட வேண்டுமென்று திட்டமிட்டு அந்த இடங்களை எடுத்திருக்கிறார்கள். சில இடங்களிலே இந்தப் பிரச்சினை எப்படி உருவாயிருக்கிறது என்றால், அங்கே கல்ராயன் மலையிலே குறிப்பாக நான் அங்கே சென்றபோது சொன்னார்கள். எப்படி தனியாருடைய இடங்கள் வனத்துறையினுடையதாக ஆகியது என்று நான் கேட்டேன். அப்போது அங்கே ஆரம்பத்திலே அந்த வனத்துறைக்கு இடங்களை மாற்றுவதற்கு அறிவிக்கை செய்வதற்கு அதிகாரிகள் சென்றபோது அங்கேயுள்ள மலைவாழ் மக்களைக் கேட்டபோது அவர்கள் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்றால், அவர்களுடைய மொழியிலே காடுகள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனவே காடு என்று சொன்னபோது, இங்கேயிருந்து போன அதிகாரிகள் 'பாரெஸ்டு' என்ற முறையில் கிளாசிபை பண்ணிவிட்டார்கள். ஆகவே இன்றைக்கு அந்த இடங்கள் அத்தனையும் 'பாரெஸ்டு' என்ற முறையிலே 'கிளாசிபை' செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும்கூட, அங்கேயும் புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றன. இந்த பிரச்சினை, அங்கேயுள்ள மலைவாழ் மக்கள் ஒரு இடத்திலேயும் விவசாயம் செய்வது இல்லை. ஒரு இடத்திலே 3 ஆண்டுகள் அந்த மண் வளம் இருக்கும் வரையில் விவசாயம் செய்துவிட்டு, பிறகு இன்னொரு இடத்தில் விவசாயம் செய்கிறார்கள். இது அங்கே கல்ராயன் மலையிலே தனிப்பட்ட காரியம். இதை Shifting Cultivation என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே எங்கெங்கே அவர்கள் விவசாயம் செய்ய விரும்புகிறார்களோ அங்கேயெல்லாம் இருக்கின்ற காடுகளை வெட்டி அழிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதில் ஏதாவது ஒரு முறையிலே அவர்களுக்கு அந்த இடம்தான் என்று அறுதியிட்டுச் சொல்லிவிட்டு அந்த இடத்திற்கு பட்டா கொடுத்து விடவேண்டுமென்று ஒரு திட்டத்திலே நாம் செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம்.

1990 மார்ச் 31] [திரு. கே. பி. கந்தசாமி]

நான் தென்னாற்காடு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் கேட்டிருக்கிறேன். அந்த சர்வே முடிந்தவுடன் அப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் இதைத் தீர்க்கின்ற பணியிலே நாம் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கும்பொழுது நம்முடைய அண்ணாமலை போன்றவர்கள் வனத்துறைக்கு நிலங்களை எடுத்த பிறகு, எந்த அறிவிப்பும் இல்லாமல் அதற்கு அனுமதி பெறாமல் இடங்களை ஆக்கிரமிப்பு செய்து கொண்டால் பிரச்சினை நிச்சயமாக வரத்தான் செய்யும். அப்படி அருர் வட்டத்திலே ஒரு பிரச்சினை வந்தது. நில ஆக்கிரமிப்பு என்று சொல்லி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியிருந்தது. அதை நாங்கள் விரும்பி எடுக்கக்கூடிய நடவடிக்கையாக எடுக்கவில்லை. ஆனால் சில விதிமுறைகள், சட்டங்கள் இருக்கும்போது அவைகளை நாங்கள் செயல்படுத்தித் தீரவேண்டியிருக்கிறது. இருந்தாலும்கூட இப்படிப்பட்ட பிரச்சினை பற்றி ரமணி அவர்களுக்குக் கூட தெரியும். கூடலூர் பகுதியிலே இருக்கிறது. கல்ராயன் மலைப்பகுதியிலே இருக்கிறது. தர்மபுரி மாவட்டத்தில் இருக்கிறது. மேகமலையிலே இருக்கிறது. ஆகவே எங்கெங்கே மலைவாழ் மக்கள் ஏற்கெனவே அவர்களுடைய ஆளுகையின்கீழ், அவர்களுடைய Enjoyment -ல் என்று இருந்ததோ, அந்த நிலங்களை மீண்டும் அந்த மலைவாழ் மக்களுக்குக் கொடுக்கப்படக் கூடிய அளவிற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். ஆனால் வெளியிலேயிருந்து கூடலூரிலே வந்து, கேரளாவிலிருந்த மக்கள் இங்கே வந்து ஆக்கிரமித்துக்கொண்டு அது எங்களுடைய நிலம்தான் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கக் கூடிய பிரச்சினை இருக்கிறது.

14-00 மணி

அது தவிர கேரளத்திலே இன்னும் ஒரு முக்கியமானப் பிரச்சினை. அது ஒரு பெரிய ஸ்கேண்டல் என்று சொல்லுவேன். அங்கே திட்டமிட்டு சிலர், ஆட்சியிலே இருந்தவர்கள் என்று கூட நான் சொல்லுவேன். இங்கே நம்முடைய பாண்டியன் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நான் அந்த பட்டியலையும் தருகிறேன். ஆளுக்கு 30 ஏக்கர், ஆளுக்கு 40 ஏக்கர் என்று பினாமி பெயரிலே பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பதிவு செய்து கொண்டு அதற்குப் பிறகு எங்களுக்கு பட்டா தரவேண்டும் என்று அவர்கள் கோரிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். 1987 ஆம் ஆண்டு இது நடைபெற்றிருக்கிறது. யார் இதன் பின்னணியிலே இருக்கிறார்கள். என்பதை நாங்கள் ஆய்வு செய்துக் கொண்டிருக்கிறோம். நிச்சயமாக அந்த பட்டியலையும் நான் தருகிறேன். மிகப் பெரிய ஊழல் சந்தான மரக் காடுகளை அழிப்பதை விட மிகப் பெரிய கடுமையான ஊழல் அதுவும் என் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. கூடலூர் பகுதியிலே.

[திரு. கே. பி. கந்தசாமி]

[1990 மார்ச் 31]

ஆனால் உள்ளபடியே எங்கெங்கே ஏழை எளிய மக்கள் மலை வாழ் மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களோ அங்கே அவர்களுடைய பாதிப்பை நீக்கி அவர்களுடைய பிரச்சினையை தீர்த்து நிச்சயமாக அவர்களுக்கு உரிய பட்டா வழங்கப்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இறுதியாக சந்தன மரக்காடுகளை அழித்துக் கொண்டிருப்பவர்களை என்ன செய்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்பதாக இங்கே கேள்விகள் எழுப்பப்பட்டன. நம்முடைய அர்ச்சுனன் அவர்கள், அ.தி.மு.க. வைச் சேர்ந்த தாரமங்கலம் சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. அர்ச்சுனன் அவர்கள் இங்கே இல்லை. அவர்கள் பேசிய போது ஒரு நாள் சொன்னார், வீரப்பன் ஒரு வீரப்பன் மட்டுமல்ல 20 வீரப்பன்கள் என்றார்கள். மறுநாள் பேசுகிறபோது 100 வீரப்பன்கள் என்றார்கள். (மணியடிக்கப் பெற்றது).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 100 வீரப்பன்

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி : 100 வீரப்பன் என்றார்கள். நான் அந்த 100 வீரப்பன்களுடைய பெயர் பட்டியலையும் தந்தால் நலமாக இருக்கும் என்று அவர்களிடத்திலே கேட்டேன். இன்னும் அந்த பட்டியல் என்னுடைய கைக்கு வந்து சேரவில்லை. அப்படி உறுப்பினர்கள் இங்கே வந்து பேசும்போது ஏதோ சில பத்திரிகையிலே வரக் கூடிய தகவல்களை கையிலே வைத்துக் கொண்டு, ஆதாரமாக வைத்துக் கொண்டு பேசுகிறார்கள். அது முற்றிலும் உகந்தது அல்ல என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பத்திரிகையிலே எப்படி எழுதுகிறார்கள் என்பது ஓரளவுக்கு எனக்குத் தெரியும். நானும் பத்திரிகைத் துறையிலே இருந்தவன் தான். ஆனால் நாங்களெல்லாம் அப்படி எழுதினோம் என்று அந்த அனுபவத்தை வைத்துக் கொண்டு சொல்லவில்லை. பத்திரிகை நடத்துபவர்கள் எப்படி செய்திகளை எழுதுகிறார்கள் என்பதை நான் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். அந்தச் செய்திகளை ஆதாரமாக வைத்துக் கொண்டு இங்கே வந்து பெரிய பெரிய குற்றச் சாட்டுகளை சுமத்திக் கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

அர்ஜுனன் அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள் நம்முடைய முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர், கோவை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர் மாணிக்க வாசகம் பற்றி, அது பத்திரிகையிலே எழுதப்பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய ஆசிரிவாதத்தோடு With Condeivance என்றால் அதுதான் அந்தத் தம். ஒரு கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள சந்தனக் கட்டைகளை

1990 மார்ச் 31]

[திரு. கே. பி. கந்தசாமி]

அவர் வெட்டிக் கொண்டு போய் விட்டார் என்பது குற்றச் சாட்டு. மிகப் பெரிய குற்றச்சாட்டு. எதையோ பத்திரிகையிலே எழுதியிருக்கிறார்கள். அந்த விவாகரத்தின் பின்னணி எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். இங்கே மாணிக்க வாசகம் அவர்களும், அவர்களுடைய நண்பர்களும் என்னைச் சந்தித்து அங்கே நடைபெறுகிற விஷயங்களை வெள்ளியங்கிரியிலே ஒரு கோவில் இருக்கிறது. அந்தக் கோயில் அதிகாரிகளும் வன துறையைச் சேர்ந்தவர்களும் ஒன்று சேர்த்து சில ஊழல்களை செய்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அவர்கள் தான் என்னுடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வந்தார்கள். அதற்குப் பிறகு தான் அங்கு தகராறு ஆரம்பம் ஆகியது. வனத்துறையைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் அவர்களுக்கும் ஒரு பெரிய யுத்தகளமே அங்கே தொடங்கி அதன் மூலமாக திரு. மாணிக்க வாசகம் அவர்களும், அவருடைய நண்பர்களும் பாதிக்கப்பட்டார்கள். ஆனால் வனத் துறையைச் சேர்ந்த ஒரு அலுவலர், மிகச் சாதாரணமாக இந்த ஊழல் குற்றச்சாட்டுகளை மாணிக்க வாசகம் மீது அவர் திருப்பி விட்டிருக்கிறார்கள். எனக்கு அது என்ன என்பது நன்றாகத் தெரியும். ஆகவே தான் அர்ச்சுனன் அவர்களிடத்திலே கேட்டேன். நீங்கள் அதற்கு முழு பொறுப்பையும் ஏற்றுக் கொள்கிறீரா என்று கேட்டேன். அவர் அதை ஏற்றுக் கொள்கிறேன் என்றார். எப்படி ஏற்றுக் கொள்ளப் போகிறார் என்று என்னால் அன்றைக்கு கேட்க முடியவில்லை. ஆனால் இன்றைக்கு இந்த அவைக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாணிக்கவாசகம், முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்—
தொண்டாமுத்தூர் சட்டமன்ற உறுப்பினர் அங்கே கோவை வழக்கு மன்றத்திலே வழக்கு தொடர்ந்திருக்கிறார்கள் அந்த பத்திரிகை மீது. இது தவறான செய்தி என்று ஒரு வழக்கை அவர் தொடர்ந்திருக்கிறார். நான் அர்ச்சுனன் அவர்களுக்கு சொல்லுகிறேன். இங்கே அர்ச்சுனன் அவர்கள் பேசிய பேச்சு பத்திரிகையிலே வந்திருக்கிறது. அதை நிச்சயமாக—நிச்சயமாக என்று சொல்ல முடியாது. ஒரு வேளை மாணிக்க வாசகம் அவர்கள் அர்ச்சுனன் மீதும் வழக்கு தொடரலாம். ஆனால் அந்த வழக்கு அப்படி தொடரப் படுகிறபோது, நான் சட்ட மன்றத்திலே தானே பேசினேன். ஆகவே என் மீது வழக்கு போட முடியாது என்று அந்த சந்து பொந்திற்குள் நுழையாத படி, வழக்கு மன்றத்திலே போய் சந்தித்து, அந்த நீதிமன்றத்திலே நீங்கள் மாணிக்க வாசகத்திற்கு எதிராக—இங்கே அர்ஜுனன் அவர்கள் இல்லை என்றாலும் சொல்லிக் கொள்கிறேன்—அந்த நீதிமன்றத்திற்கு சென்று அந்த வழக்கிலே வாதாடி அங்கே மாணிக்க வாசகத்திற்கு எதிராக அப்படி ஒரு தீர்ப்பைப் பெற்று விட முடியுமானால் நான் அர்ஜுனனைப் பாராட்டமுடியும்.

[திரு. கே. பி. கந்தசாமி]

[1990 மார்ச் 31]

14-05 மணி

ஆனால் வழக்கு மன்றத்திற்கே செல்ல மாட்டேன். நான் சட்டமன்றத்தில்தானே பேசினேன். ஆகவே, இந்த வழக்கிலே நான் ஆஜர் ஆகமாட்டேன் என்ற நிலையை அவர்கள் எடுப்பார்களேயானால், அவர்கள் கொடுத்த உறுதி மொழியிலிருந்து பின்வாங்கி விட்டார்கள் என்று அர்த்தம் என்று நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வீரப்பன்—100 வீரப்பன் என்றார்கள். எனக்குத் தெரிந்த தெல்லாம், கொள்ளையன் ஒரே வீரப்பன்தான். அவன், இன்னும் நம்முடைய காவல் துறையினர் எடுக்கின்ற நடவடிக்கையில் சிக்கவில்லை. சிக்கவில்லை என்ற காரணத்திற்காக, இந்த அரசு ஏதோ தயங்குகிறது என்று இந்த நேரத்திலே யாரும் எண்ணி விடவேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கடந்த ஓராண்டு காலமாகத்தான், எப்படி இதைச் சமாளிப்பது என்று திட்டமிட்டு, நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களே இந்தப் பணியில் ஈடுபட்டு, அவர்களும் நானே இதில் பொறுப்பேற்று இந்தக் காரியத்தைச் செய்கிறேன் என்று பலமுறை சொன்னார்கள். அதற்கு பிறகு தான், நம்முடைய மாநிலக் காவல் துறையும், அதைப் போல, கர்நாடக மாநிலக் காவல் துறையும் ஒருங்கிணைந்து, ஒரு திட்டத்தை வகுத்து, வீரப்பனுடைய அட்டகாசங்களை ஓரளவு—ஓரளவு என்று சொல்வது தவறு—அறவே அழித்திருக்கின்றார்கள். கடந்த 2 மாத காலமாக அந்த வீரப்பனோ—அவனது ஆட்களோ, அட்டகாசம் நடத்துகிற வேலை நம்முடைய வனப் பகுதியிலே இல்லை. ஏறத்தாழ, இந்த நடவடிக்கையின் மூலமாக ஒரு 73 டன் சந்தன மரங்களை நாம் காப்பாற்றியிருக்கிறோம். அங்கேயிருந்து கைப்பற்றியிருக்கிறோம். ஒரு 90 பேர் வரை கைது செய்திருக்கிறோம். வீரப்பன் எங்கே ஒளிந்து கொண்டிருந்தாலும், அந்த இடம் வரை நம்முடைய காவல் துறை நெருங்கிப் பார்த்து விட்டது. ஆகவே வீரப்பன் இங்கே இல்லை. வனப் பகுதியிலே இல்லை. எங்கேயோ ஒளிந்து கொண்டிருக்கிறான். நம்முடைய மாநிலத்தில் இல்லை என்பது என்னுடைய தகவல். கர்நாடக மாநிலத்திலே இருக்கலாம். அந்த வனத் துறையினுடைய அழிவு—வீரப்பன் மூலமாகவோ அவனது கும்பல்கள் மூலமாகவோ வனத் துறைக்கு ஏற்பட்ட அழிவு, அறவே நிறுத்தப்பட்டுவிட்டது; நீக்கப்பட்டு விட்டது என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே எடுத்துச் சொல்கிறேன். ஆனால், அதன் காரணமாக சந்தன மரங்களே திருடு போகவில்லை அல்லது அந்தத் திருட்டு, அறவே ஒழிக்கப்பட்டு விட்டது என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை. ஏனென்றால், இன்னும் ஆங்காங்கே சந்தன மரத்தை வெட்டிக் கொண்டுப் போகிறவர்கள் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள்.

1990 மார்ச் 31] [திரு. கே. பி. கந்தசாமி]

கல்வராயன் மலையிலே அந்தக் காலத்திலே, வெட்டியவர்கள் இன்னும் வெட்டிக் கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வெட்டிவிட்டு, எப்படி அந்தப் பழியைப் போடுகிறார்கள் என்றால், அங்கே இருக்கக்கூடிய முத்தையன், சங்கராபுரம் எம். எல்.ஏ., திரு. முத்தையன் அல்லது எம்.எல்.ஏ. திரு. உதயசூரியன் இவர்கள்தான் வெட்டிக் கொண்டு போகிறார்கள் என்று அப்படி ஒரு வதந்தியை அங்கே பரப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். செய்வது ஒருவர்; மாற்றுக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று நான் கேள்விப்படுகிறேன். இருந்தாலும் கூட அவர்கள் பழியை திராவிட முன்னேற்றக் கழக சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மீது போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப் போல, கொடைக்கானலிலே ஒரு முக்கியப் புள்ளி. அவர்களையும் பார்த்து வருகிறோம். பெயரைச் சொல்ல விரும்பவில்லை. அந்த “வாட்டில் பார்க்” என்று இருக்கிறதே, அவைகளை உரித்துக் கொண்டு போய் பல கோடி ரூபாயை அவர் பெற்று வந்து கொண்டிருக்கிறார். அதற்கும் அந்த நேரத்திலே இருந்த அரசினுடைய அனுமதி இல்லாமல், அப்படிப்பட்ட காரியத்தை அவர் செய்திருக்க முடியாது. அதுவும் தடுக்கப்பட்டு விட்டது.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, யார் என்று பெயரைச் சொல்லுங்கள். பெயர் நாட்டுக்குத் தெரியட்டும் எப்பேர்ப்பட்டவன் எல்லாம் இருந்தான் என்று.

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி : அவர் கொடைக்கானலிலே வாழக்கூடிய, கேரளாவைச் சேர்ந்த சூரியன் என்பவர். இன்றைக்கு பல கோடி ரூபாய்க்குச் சொந்தக்காரர். அவருக்கு எத்தனையோ லாரிகள் ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன. லாரியின் பெயர் ‘கிங் ஆப் கிங்ஸ்.’

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவர் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறீர்கள். அவருடைய சொத்துக்களைப் பறிமுதல் செய்து விட்டார்களா?

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய பாண்டியன் அவர்கள், அவர் மீது இப்போதே கிரிமினல் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார். இப்போது அவர் காடுகளிலிருந்து திருடிச் செல்வது, எடுத்துச் செல்வது தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, கிரிமினல் நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டவர்கள் மீது, நாம் கிரிமினல் நடவடிக்கை எடுத்தால்தானே நம்மால் நாட்டு மக்களுக்கு

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்] [1990 மார்ச் 31]

நன்மை செய்ய முடியும்? கோடிக்கோடியாக சேர்த்து விட்டவர்கள், பிறகு நீங்கள் தடுப்பு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடும் போது, அவர்கள் கள்ளத்தனமாக சம்பாதித்த கோடிகளை வைத்திருக்கக் கூடாது அல்லவா? அதைப் பார்க்க வேண்டாமா? அதனால் தான் கேட்டேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி : தொடர்ந்து அப்படிப்பட்ட கொள்ளை நடவடிக்கைகளில் அவர்கள் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருப்பார்களேயானால், குண்டர்கள் சட்டத்திலே அவர்களைப் பிடித்துப் போடுவோம். குண்டர்கள் சட்டத்திலே பிடிக்கக்கூடிய வசதி இருக்கிறது.

14-10 மணி

ஆனால் இப்போது அப்படிப்பட்ட நிலை இல்லை. ஏற்கனவே 1985-லேயிருந்து அவர் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் செய்ததை அந்த அரசு பார்த்துக் கொண்டுதான் இருந்திருக்கிறது.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : ஒரு சாதாரண ஏழை சைக்கிள் கடையிலோ, கடையிலோ திருடினால், போலீசார் கைது செய்து முதலில் திருடிய பொருளைத் தான் கைப்பற்றுகிறார்கள். அப்படி ஒரு சாதாரண மனிதனுக்கு சட்டம் அப்படி வழிவகை செய்யும்போது, இவ்வளவு பெரிய ஒரு கோடீஸ்வரக் கொள்ளைக் காரன்—அதாவது கொள்ளைக்காரனாக இருந்து கோடீஸ்வரன் ஆனவனை நீங்கள் தடுப்புக் காவல் சட்டத்தில் போட்டால் கூட ஒன்றும் நாட்டிற்கு நஷ்டம் கிடையாது, தான் கள்ளத்தனமாக சம்பாதித்த அந்தப் பணத்தை பறிமுதல் செய்தால் ஒழிய, இந்த நாட்டுக்கு நீதி வழங்கியதாகக் கருத முடியாது.

திரு. பி. என். வல்லரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் மாண்புமிகு அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் 1985 ஆம் ஆண்டிலேயிருந்து இந்த நடவடிக்கை இருந்திருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் நமது மாண்புமிகு பி. எச். பாண்டியன் அவர்கள், இப்போது நடவடிக்கை எடுக்கச் சொல்கிறார்கள். அன்று அவர் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டிய இடத்தில் இருந்தார். ஏன் அப்படிப்பட்ட நிலையை அன்று அவர் ஏற்படுத்தவில்லை என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : அந்தப் பெயரைக் குறிப்பிட்டு அன்றைக்கு எதிர்க் கட்சியில் இருந்தவர்கள் யாரும் சொல்லவில்லை. இங்கேயிருந்து சொல்லியிருப்பார்கள் என்றால்—

1990 மார்ச் 31] (திரு. பி. எச் பாண்டியன்)

நான் சபாநாயகர் ஆசனத்திலிருந்து, கலெக்டர் பாண்டியனிடமிருந்து சொத்தைப் பறிமுதல் பண்ணிய மாதிரி, 2 ஏக்கர் பறிமுதல் பண்ணினேன், அதுமாதிரி அன்றைக்கே செய்திருக்கமுடியும்.

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி : தலைவர் அவர்களே, நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புவது, வனத்துறையைப் பொறுத்தமட்டில், வனப் பகுதியைப் பொறுத்தமட்டில், ஒரு புறத்தில் காடுகளை வளர்ப்பதற்கும் முயற்சிகள், நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன; அதேபோல் மறுபுறத்தில் காடுகளை அழிப்பதைத் தடுப்பதிலேயும் தீவிரமாக இருந்து வருகிறோம். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட திருட்டுக்கள், கொள்ளைகள், இனிமேல் வனத்துறையிலே முற்றிலுமாகத் தடுக்கப்பட்டுவிடும், ஒழிக்கப்பட்டுவிடும் என்ற நம்பிக்கையோடு நாங்கள் எங்கள் பணிகளைச் செய்து வருகின்றோம் என்பதை இந்த அவைக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

இறுதியாக, ஒன்று, சின்கோனாத் துறையிலே பணி செய்கின்ற ஊழியர்களுக்கு மிகக் குறைவாக ஊதியம் தரப்படுகிறது என்பதாக எடுத்துச்சொன்னார்கள். நான் அதை ஏற்றுக்கொள்கிறேன். சின்கோனாத் துறை ஏறத்தாழ 120 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக நம்முடைய தமிழ்நாட்டிலுள்ள மலைப்பகுதியிலே இருந்து வருகின்றது. நல்ல மரம், அந்த மரத்திலிருந்து “குவினைன்” என்ற மருந்துக்கு உதவுகின்ற பொருளைத் தயாரிக்கின்றோம். இருந்தாலும்கூட, ஆண்டொன்றிற்கு ஏறத்தாழ 2 கோடி ரூபாய் நட்டம் வரக்கூடிய அளவிற்கு இந்தத் துறை இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்தத் துறையை, தொடர்ந்து தனித்துறையாக வைத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டுமா, அல்லது வேறு மாற்று ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமா என்பதை கடந்த ஆறு மாத காலமாகப் பரிசீலனை செய்து, ஏறத்தாழ ஒரு முடிவிற்கு நாங்கள் வந்து விட்டோம். அதிலே, 6,000, 7,000 ஹெக்டேர் நிலம் இருக்கிறது, ஆணைமலையிலும், கூடலூர் பகுதியிலும், அதிலே இருக்கக்கூடிய அந்த சின்கோனா மரத்தையும் வைத்துக்கொண்டு, அங்கே சின்கோனா “குவினைன்” என்ற பொருளை ஏறத்தாழ 3½ டன் அளவிலே கையிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறது, விற்பனையாகாமல். ஆகவே, அதற்கு மேலே அதை அபிவிருத்தி செய்யக்கூடிய வாய்ப்பில்லை என்ற காரணத்திற்காக அங்கே ஊழியர்களுக்கும் குறைந்த ஊதியம் தான் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றோம். 15.95—பிச்சைக்காரன் கூட 5 காசு என்றால் மதிக்கமாட்டான் என்று எல்லாம் சொன்னார்கள். 15 ரூபாய் 50 காசு என்று தான் நினைக்கிறேன். 95 காசு அல்லது 99 காசு என்பது பாட்டாகக் கலையிலே போடக்கூடிய விலைப்பட்டியல். நம்முடைய வனத்துறையிலே அப்படி இருக்காது என்று கருதுகின்றேன். இருந்தாலும்

[திரு. கே. பி. கந்தசாமி] [1990 மார்ச் 31]

கூட, அது 15.50 ஆக இருந்தாலும் சரி, 15.95 ஆக இருந்தாலும் சரி, குறைந்த ஊதியம். அந்த ஊதியத்தைக் கூட்டித் தர வேண்டுமென்ற நோக்கம் எங்களுக்கு இருக்கிறது. ஆனால், இந்தத் துறையின் மூலமாக நிச்சயமாக செய்ய முடியாது என்ற ஒரு முடிவிற்கு வந்திருக்கின்ற காரணத்தினாலே, அந்தத் துறையிலே இருக்கக்கூடிய மரம் தயாரிக்க முடியாத பகுதிகள் ஏறத்தாழ 3,000 ஹெக்டேரை வனத்துறைக்கு திருப்பிக் கொடுத்து விட்டு, மீதமுள்ள ஏறத்தாழ 3,000 ஹெக்டேரில் தேயிலை உற்பத்தி செய்து, தேயிலைச் செடிகளை வளர்த்து, இன்னும் பல தேயிலைத் தொழிற்சாலைகளை அங்கே உருவாக்கி அதன் மூலமாக அங்கே பணிபுரியக்கூடிய ஊழியர்களுடைய ஊதியத்தை உயர்த்தித் தரமுடியும் என்ற திட்டத்தை வகுத்திருக்கிறோம். அதற்கான ஆணையைப் பிறப்பிக்க நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் கையெழுத்துப் போட்டிருக்கின்றார்கள். இன்னும் இரண்டு, மூன்று நாட்களில் ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. “டான்ட்” என்று சொல்லப்படுகின்ற அந்தத் தேயிலை நிறுவனம், தமிழ்நாடு வனத்துறையிலே இயங்குகின்ற அந்த நிறுவனம், அந்த 3,000 ஹெக்டேர் நிலத்தை எடுத்துக்கொண்டு தேயிலைச் செடிகளை உற்பத்தி செய்து தேயிலைத் தொழிற்சாலைகளை அங்கே உருவாக்கி, நிச்சயமாக அந்த ஊழியர்களுடைய ஊதிய விகிதத்தை உயர்த்தித் தந்திட முடியும். வாழ்க்கை முறையை நாங்கள் உயர்த்தித் தந்திட முடியும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த சின்கோனா துறையில் பணியாற்றக்கூடிய 3 ஆயிரம், 4 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் நிச்சயமாக இந்த மாற்றுத் திட்டத்தின் மூலமாக பயன்பெறுவார்கள். உடனடியாக 22 ரூபாய் இல்லாவிட்டாலும் 20 ரூபாய் அளவுக்காவது அவர்களுடைய ஊதியம் உயர்த்தித் தரப்படும் என்ற நல்ல செய்தியை இங்கே நான் தெரிவித்துக்கொண்டு இந்த அளவோடு வனத்துறையைப்பற்றி இங்கே எழுப்பப்பட்ட பிரச்சினைகளுக்கு என்னுடைய பதிலாக தெரிவித்து கொண்டு இங்கே கொடுக்கப்பட்டு இருக்கின்ற வெட்டுத் தீர்மானங்களை நீக்கிக் கொண்டு நாங்கள் கோரியிருக்கின்ற தொகைக்கு அனுமதி தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

14-15 மணி.

10. டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்களுக்கு “பாரத ரத்னா”
விருது வழங்கப் பெற்றுள்ள செய்தி.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாமன்றத்திற்கு ஒரு மகிழ்ச்சிகரமான செய்தியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பிரதமர் திரு. வி. பி. சிங் அவர்கள் ஒரு இனிய அறிவிப்பை இன்றைக்குச் செய்துள்ளார்கள். நாட்டின் மிக உயர்ந்த விருதான “பாரத

1990 மார்ச் 31]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

ரத்னா'' என்ற விருதினை நீண்ட காலத்திற்குப் பிறகு மறைந்த மாமேதை, அரசியல் சட்டத்தினுடைய தந்தை அம்பேத்கார் அவர்களுக்கு வழங்கப்படும் என இன்றைக்கு அவர்கள் அறிவித்துள்ளார்கள். இது தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மக்கள் மாத்திரம் அல்லாமல் இந்திய திருநாட்டில் இருக்கின்ற அத்தனை மக்களும் மகிழக்கூடிய ஒரு அருமையான அறிவிப்பு என்ற வகையில் இந்த மாமன்றத்தின் சார்பாக பிரதமர் திரு. வி. பி. சிங் அவர்களுக்கு நம்முடைய பாராட்டுக்களையும், வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி.)

9. மானியக் கோரிக்கைகள், 1990-91, விவாதமும்
 வாக்கெடுப்பும்—தொடர்ச்சி.

திரு. கே. ரமணி : தலைவர் அவர்களே, இந்த சின்கோனா துறையில் 2 ஆயிரம் தொழிலாளர்களுக்கு மேல் இருந்தவர்கள் குறைந்து, குறைந்து இன்றைக்கு 1,600 பேர் தான் இருக்கிறார்கள். இப்போது அந்தத் துறையில் இலாபம் இல்லை என்பது தொடர்ந்து சொல்லக்கூடிய விஷயம் தான். அவர்களுக்கு ரூ. 16.95 காசு தான்—22 ரூபாய்க்குக் கூலி வேலை செய்யக் கூடிய அதே இடத்தில் இருக்கிற தேயிலைத் தோட்ட தொழிலாளர்கள் மாதிரி அவர்கள் இல்லை இன்றைக்கு. அவர்கள் அனேகமாக தாழ்த்தப்பட்டவர்கள். அரசு இதை தேயிலைத் தோட்டமாக மாற்றி அவர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதில் நமக்கு ஆட்சேபனை இல்லை. ஏன் என்றால் இந்தத் துறை இல்லாவிட்டால் அவர்களுக்கு அந்தத் துறையில் வேலை இருக்கவேண்டும். ஆனால், ஒருவன் கூட துறை மாற்றப்பட்டு அந்தத் தொழிலை நாம் கைவிடுகிறோம் என்பதால் அவர்கள் வேலை இல்லாமல் போகக் கூடாது என்ற உத்திரவாதத்தை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மற்றொரு விஷயம், கேர்வையில் ஒவ்வொரு வருடமும் பொருட்காட்சி நடத்தி ஏராளமளவீடு பணத்தை நாம் அங்கே கோவை மக்களால் பெற்றுக்கொண்டு இருக்கிறோம். இதற்கு முன்னால் இருந்த அரசு பொருட்காட்சி நடத்தக்கூடிய இந்த சுற்றுலாத் துறைக்குத் தலைவராக இருந்த அமைச்சர் அவர்கள் 2 முறை அங்கே பகிரங்கமாக கூட்டத்தில் நானே இருந்தேன் அவர் அங்கே ஒரு கலை அரங்கத்தை அந்த ஜெயில் வளாகத்தில் கட்டுவதற்கு உறுதி அளித்து அதற்குப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது என்று தெரிவித்து இன்று வரைக்கும், அது நடைபெறவில்லை. அதை நிறைவேற்றுவதற்கான அந்த வர்க்குறுதியை நமது அமைச்சர் அவர்கள் தருவார்களா என அறிய விரும்புகிறேன்.

[1990 மார்ச் 31]

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி : தலைவர் அவர்களே, சென்னையில் மட்டும்தான் பொருட்காட்சி சுற்றுலாத்துறையின் மூலமாக நடத்தப்படுகிறது. வெளியூர்களில் செய்தித் துறையின் மூலமாக நடத்தப்படுகிறது. ஆகவே, அந்த கலை அரங்கத்தைப் பற்றி நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் நேரு அவர்கள் தான் சொல்ல வேண்டும்.

இங்கே சின்கோனா துறை ஊழியர்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். ஒருவர் கூட அந்தப் பணியிலிருந்து நிச்சயமாக நீக்கப்பட மாட்டார்கள். ஏன் என்றால் தேயிலை வளர்ப்பதற்கு இன்னும் ஆயிரம் பேர், 2 ஆயிரம் பேர் அதிகமாகத் தான் தேவைப்படுவார்கள். இன்னும் அதிகமான ஆட்களுக்கு வேலை வாய்ப்பை நாம் ஏற்படுத்தித் தர முடியும். நிச்சயமாக சின்கோனா துறையில் உள்ள ஒருவர் கூட இதிலே பாதிக்கப்பட மாட்டார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. இரா. மோகன் : தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே பதில் அளிக்கின்றபோது வனத் துறையில் நடக்கின்ற சந்தன் மரங்கள் மற்ற மரங்களுடைய திருட்டுக்களையெல்லாம் போக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது மட்டும் அல்ல, யானையைக் கொன்று யானைத் தந்தங்களைக் கொண்டு போய் வெளி மாநிலங்களில் விற்பது; அதேபோல் எஞ்சி இருக்கின்ற பல மிருகங்களைக் கொன்று அந்தத் தோல்களை எல்லாம் கொண்டு போய் விற்பது; இவைகளை எல்லாம் தடுப்பதற்கு நம்முடைய வனத் துறை நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அன்றைக்கு நான் ஒரு கேள்வி கேட்டபோது ஒரு “புரடெக்ஸன் போர்ஸ்” “காமான்டோ போர்ஸ்” வேண்டும் என்று சொன்ன போது ராஜஸ்தான், காஷ்மீர் மாநிலங்களில் எப்படி செயல்படுகிறது என்று பார்த்து அதைப்போல செய்யலாம் என்று சொன்னார்கள். நாம் அதைப் பார்க்க வேண்டியதே இல்லை. நம்முடைய மாநிலத்திலேயே நாம் அதை அமைக்கலாம்; மற்ற மாநிலங்களைப் பார்த்து நாம் அமைக்க வேண்டியது இல்லை. மற்ற மாநிலங்களுக்கு எல்லாம் முன்னோடியாகத் தமிழ்நாடு இருந்து இருக்கிறது. (மணியடிக்கப்பெற்றது.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : என்ன செய்ய வேண்டும் என்று சொல்கிறீர்கள்?

14-20 மணி.

திரு. இரா. மோகன் : தலைவர் அவர்களே, என்னை நீங்கள் பேசவிட்டால்தானே? நான் பேச ஆர்ம்பித்தாலே மணி அடித்துக்கொண்டே இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் கல்லூரியிலிருந்து வந்தது

1990 மார்ச் 31] [திரு. இரா. மோகன்]

ரொம்ப இதுவா போச்சி. தலைவர் அவர்களே, உங்கள் மூலமாக நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்க விரும்புவது, அதேபோன்று சகல ஆயுதங்களோடு கூடிய ஒரு படை, வனத்துறைக்கு என்று தனியாக அமைத்தே தீரவேண்டும். அப்படி அமைத்துத் தீரவில்லை என்று சொன்னால் மிகப் பெரிய இழப்பிற்கு நாம் ஆளாவோம். அதை நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாடு சுற்றுலா விடுதிகள் தமிழ் நாட்டிலே பல இடங்களிலே இருக்கின்றன. சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அங்கே சென்று தங்குகின்றபோது அவர்களுக்கு பாதி சார்ஜ் அதாவது பாதி கட்டணம் என்கிற மாதிரி செய்தீர்கள் என்று சொன்னால் எங்களுக்கெல்லாம் வசதியாக இருக்கும். பல இடங்களுக்கச் செல்லும்போது தங்குவதற்கு எங்களுக்கு கூஷ்டமாக இருக்கிறது. பாதி சார்ஜ் என்றால் நன்றாக இருக்கும். அதையும் கவனிக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு தனிச் சலுகைக் கொடுக்க வேண்டுமா என்பதை நானே அறிவிக்க முடியாது. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களோடு பேசி, அவர்களுடைய கருத்தையும் பெற்றுக்கொண்டு, அதன் பிறகு நான் அறிவிக்கிறேன் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

யானைகளைக் கொண்டு தந்தங்களை எடுத்தார்கள் என்றார்கள். இப்போது அதிகமாக அப்படி இல்லை. ஏனென்றால் அதைச் செய்தது வீரப்பன்தான். வீரப்பனுடைய நடவடிக்கை இப்போது தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது யானைகளை நாம் கொல்வதற்குப் பதிலாக, யானைகளை திருப்பத்துர் பகுதிகளிலே ஊருக்குள்ளே வந்து மனிதர்களை கொல்லக்கூடிய நிலைமைகளெல்லாம் இருந்துகொண்டிருக்கின்றது. அந்த யானைகளை யாராவது கொன்றுவிட மாட்டார்களா என்ற அளவிற்கு அந்த ஊரிலே வாழ்கின்ற மக்கள் நினைக்கின்றார்கள். அங்கே காட்டு யானைகள் மக்களுக்குத் தொந்தரவு கொடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே, யானைகளைக் கொண்டு தந்தங்களைத் திருடக்கூடிய செயல் இப்போது அதிகமாக இல்லை.

நானே அன்றைக்குச் சொன்னேன்: இக்கலாஜிக்கல் பெட்டாலியன் என்று இராஜஸ்தானிலே, காஷ்மீர் பகுதியிலே அவர்கள் அமைத்து இருக்கின்றார்கள் என்று அறிய வருகின்றேன். இங்கேயும் 5 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக அப்படி ஒரு கோப்பு இருந்ததாக நான் கேள்விப்படுகின்றேன். அதைப்பற்றி என்னால்

[திரு. கே. பி. கந்தசாமி] [1990 மார்ச் 31]

தகவல் சேகரிக்க முடியவில்லை. புதிதாக ஒன்றைச் செய்கின்ற போது அதிலே பணச் செலவு இருக்கிறது. தனியார் துறையாக இருந்தால் உடனே நான் சொல்லிவிட முடியும். இது பொதுத் துறை. நம்முடைய நிதித் துறை அதற்கான செலவினத்தை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கும்போதுதான் அதை நம்மால் உருவாக்கிட முடியும். ஆனால், அங்கேயே இப்போதுதான் அதை அமைத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதைப்பார்த்து விட்டு இங்கே செய்வது நல்லது என்று நான் கருதுகிறேன்.

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, காட்டு யானைகள், விவசாயிகளுடைய சொத்துக்கள், விவசாயிகளுடைய உயிர்களுக்கெல்லாம் சேதாரம் ஏற்படுத்திக்கொண்டு இருக்கிறது. நான் கூட இந்த அவையிலே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அரசு, அதற்காக காட்டு இலாக்காவிலே இருந்து நட்டஈடு தருவதில்லை. அண்டை மாநிலமான ஆந்திராவிலே நட்டஈடு தருகின்ற ஒரு நிலை இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறதே அதை நம்முடைய அரசும் பின்பற்றி, விவசாயிகளுக்கு நட்டஈடு தர முன் வருமா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, யானை மிதித்து கொன்றவருடைய குடும்பத்திற்கு நிதி உதவி செய்வோம். ஆனால், யானை அழித்த விவசாயப் பயிர்களுக்கு அந்த உதவி செய்யவேண்டுமென்று சொல்கின்ற போது, அந்தப் பயிர்கள் யானையால் அழிக்கப்பட்டதா அல்லது வேறு ஏதாவது அழித்ததா என்ற பிரச்சினையெல்லாம் எழும். இருந்தாலும்கூட இங்கே நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருவேங்கடம் அவர்கள் சொன்ன கருத்தை ஏற்று அதைப்பற்றியும் ஆய்வு செய்வோம்.

திரு. இளம்வழி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கடுமையான பசி நேரம்; இந்த நேரத்திலே குறுக்கிடுவதற்கு மன்னிக்கவும். சென்னை கலைவாணர் அரங்கத்தில் முன் பெல்லாம் சிறுவர்களுக்கு குறைந்த கட்டணத்தில் நல்ல கருத்துள்ள திரைப்படங்கள் போட்டு காட்டப்பட்டன. முன்பு அதற்குப் பெயரே பாலர் அரங்கம் என்றுதான் இருந்தது. என்னுடைய நினைவு சரியாக இருக்குமேயானால், நான்கூட 16 காசுக்கு டிக்கெட் வாங்கி படம் பார்த்த நினைவு இருக்கிறது. எனவே, அது தற்போது நிறுத்திவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. முன்பு பால குறைந்த கட்டணத்திலே சிறுவர் சிறுமிகளுக்கு நல்ல திரைப்படங்கள் போட்டு காண்பிக்க அரசு ஏற்பாடு செய்யும் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1990 மார்ச் 31]

*மாண்புமிகு திரு. கே. என். நேரு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரமணி அவர்கள் கேட்டதுபோல இன்றைக்கு கோவை மாநகரத்திலே கலையரங்கத்திற்கு தேவையான இடம் கிடைக்காத காரணத்தால் இந்தக் கட்டுமானப்பணி நின்று கொண்டிருக்கிறது. கோவை மாநகரத்திலே வேறு இடமே கிடைக்காமல், ஜெயிலைச் சுற்றியுள்ள 100 ஏக்கர் நிலம் மட்டுந்தான் நட்டநடு நகரத்திலே இருக்கிறது. கடந்த ஆட்சியின்போது அந்த நிலத்தை வேறு எந்த அரசு கட்டி டங்களுக்கும் வாங்கக்கூடாது என்று ஒரு ஒட்டுமொத்தமான உத்தரவைப் போட்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, இதைப்போல கலையரங்கத்திற்கு, அதேபோல தொழிலாளர் நல இலாக்கா விற்காக, தொழிலாளர் நல அலுவலகங்கள் கட்டுவதற்காக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் கேட்டபோது மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள்தான் அதற்கான உத்தரவிட முடியும், ஆகவே முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேளுங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களின் உத்தரவின் பெயரில் இந்த வருஷம் நிச்சயமாக பொருட் காட்சி வருமானத்தை வைத்துக்கொண்டு அரசிடமும் நிதி பெற்று இந்த ஆண்டில் அதற்கான பணியை துவக்கலாம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இளம்வழுதி அவர்கள் கலைவாணர் அரங்கத்தில் சிறுவர் சிறுமியர்களுக்கு குறைந்த கட்டணத்தில் திரைப்படங்களைக் காட்டுவது பற்றி கேட்டார்கள். அப்படி உத்தரவிடுவதற்கு அரசு கருதிக் கொண்டிருக்கிறது.

14-25 மணி

திரு. கா. அண்ணாமதுரை : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வருகிற ஏப்ரல் மாதத்தில் பட்டுக்கோட்டை கவிஞர் கல்யாணசுந்தரம் அவர்களின் மணிவிழா வருகிறது. இதைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் வரதராசன் அவர்கள் மணிமண்டம் கட்டவேண்டுமென்று பேசியபோது, அதைப்பற்றி பரிசீலிக்கலாம் என்று மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் அது பற்றி மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லவில்லை. பட்டுக்கோட்டை கல்யாண சுந்தரம் அவர்களுக்கு மணிவிழா மண்டபம் கட்ட நடவடிக்கை எடுக்க முன்வருவார்களா? அவருடைய பிறந்த நாள் விழாவை அரசு விழாவாகக் கொண்டாட நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா என்றும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. என். நேரு : முதல்வர் அவர்களிடம் கலந்து ஆலோசித்து செய்யப்படும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது. இப்போது வாக்கெடுப்பு.

[1990 மார்ச் 31]

(அ) கோரிக்கை எண் 25—சின்கோனா.

திரு. டி. சி. விஜயேந்திரையா, திரு. கே. ரமணி ஆகியவர்கள் களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 25, சின்கோனா—என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 3,39,60,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும் ”.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

(ஆ) கோரிக்கை எண் 45—காட்டுவளத்துறை.

திரு. செ. நாரமுகமது அவர்களின் வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 45, காட்டு வளத்துறை—என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 26,73,35,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும். ”.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

(இ) கோரிக்கை எண் 47—செய்தி, சுற்றுலா மற்றும் திரைப்படத் தொழில் நுட்பவியல் துறை.

திரு. கே. ஆர். சுந்தரம் அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால், அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றதாகக் கருதப் பெற்றது.

1990 மார்ச் 31]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 47 செய்தி, சுற்றுலா மற்றும் திரைப்படத் தொழில் நுட்பவியல் துறை—என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 4,80,52,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும் ”.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

(ஈ) கோரிக்கை எண் 56—காட்டுவளம் குறித்த மூலதனச் செலவு.

திரு. யூ. கே. வெள்ளிங்கிரி அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால், அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அமைதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றதாகக் கருதப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 56 காட்டுவளம் குறித்த மூலதனச் செலவு—என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 26,29,87,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும் .”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று 2-4-1990 திங்கட்கிழமை காலை 9-00 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை 14-29 மணிக்கு ஒத்தி வைக்கப் பெற்றது.

11. பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்ற ஏடுகள்.

(அ) சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்.

டி 2 53-78—20